

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 24. juni 2021
(OR. en)**

**2018/0196 (COD)
LEX 2100**

PE-CONS 47/21

**COH 16
SOC 392
PECHE 191
CADREFIN 287
JAI 707
SAN 391
CODEC 869**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM FÆLLES BESTEMMELSER
FOR DEN EUROPÆISKE FOND FOR REGIONALUDVIKLING, DEN EUROPÆISKE
SOCIALFOND PLUS, SAMHØRIGHEDSFONDEN, FONDEN FOR RETFÆRDIG
OMSTILLING OG DEN EUROPÆISKE HAV-, FISKERI- OG AKVAKULTURFOND OG OM
FINANSIELLE REGLER FOR NÆVNTE FONDE OG FOR ASYL-, MIGRATIONS- OG
INTEGRATIONSFONDEN, FONDEN FOR INTERN SIKKERHED OG INSTRUMENTET FOR
FINANSIEL STØTTE TIL GRÆNSEFORVALTNING OG VISUMPOLITIK**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/...

af 24. juni 2021

om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 177, artikel 322, stk. 1, litra a), og artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 83.

² EUT C 86 af 7.3.2019, s. 41.

³ EUT C 17 af 14.1.2019, s. 1.

⁴ Europa-Parlamentets holdning af 27.3.2019 (EUT C 108 af 26.3.2021, s. 638) og Rådets førstebehandlingsholdning af 27.5.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (1) Ifølge artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstige områder eller øer, og særlig vægt skal lægges på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces og områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art. Disse områder drager navnlig fordel af samhørighedspolitikken. Ifølge artikel 175 i TEUF skal Unionen støtte virkeliggørelsen af disse mål med den virksomhed, som den udøver gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Investeringsbank og andre instrumenter. Artikel 322 i TEUF udgør retsgrundlaget for vedtagelse af de finansielle regler for fastlæggelse af de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen samt for kontrollen med de finansielle aktørers ansvar.

- (2) Med henblik på at videreudvikle en samordnet og harmoniseret gennemførelse af de EU-fonde, der gennemføres ved delt forvaltning, nemlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO), og foranstaltninger, der finansieres ved delt forvaltning i Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF), Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), Fonden for Intern Sikkerhed (FIS) og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (IGFV), bør der fastsættes finansielle regler baseret på artikel 322 i TEUF for alle disse fonde (samlet benævnt "fondene") med en klar angivelse af anvendelsesområdet for de relevante bestemmelser. Derudover bør der fastsættes fælles bestemmelser baseret på artikel 177 i TEUF med henblik på at omfatte politikspecifikke regler for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAF.
- (3) På grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for de enkelte fonde, bør de specifikke regler for de enkelte fonde og for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) under EFRU fastsættes i særskilte forordninger ("fondsspecifikke forordninger") som supplement til denne forordning.
- (4) Regionerne i den yderste periferi bør nyde godt af særlige foranstaltninger og af yderligere finansiering som kompensation for deres strukturelle sociale og økonomiske situation og de ulemper, som følger af de faktorer, der er omhandlet i artikel 349 i TEUF.
- (5) De nordlige tyndt befolkede områder bør nyde godt af særlige foranstaltninger og yderligere finansiering som kompensation for de alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper, der er omhandlet i artikel 2 i protokol nr. 6 til tiltrædelsesakten af 1994.

- (6) Horisontale principper som fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i artikel 10 i TEUF, herunder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i TEU, bør respekteres i forbindelse med gennemførelsen af fondene, idet der tages hensyn til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- Medlemsstaterne bør også opfylde forpligtelserne fastsat i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder og i De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap og sikre tilgængelighed i overensstemmelse med dens artikel 9 og i overensstemmelse med EU-retten, der harmoniserer tilgængelighedskrav til produkter og tjenesteydelser. I den forbindelse bør fondene gennemføres på en måde, der fremmer overgangen fra institutionel pleje til pleje i familien og i nærmiljøet. Medlemsstaterne og Kommissionen bør tilstræbe at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og integrere kønsaspektet samt bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Fondene bør ikke støtte aktioner, som bidrager til nogen form for segregering eller udstødelse, og bør, når de finansierer infrastruktur, sikre tilgængelighed for personer med handicap.
- Fondenes målsætninger bør forfølges inden for rammerne af en bæredygtig udvikling og Unionens fremme af målet om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, jf. artikel 11 og artikel 191, stk. 1, i TEUF, under hensyntagen til princippet om, at forureneren betaler, FN's verdensmål for bæredygtig udvikling og Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer¹ ("Parisaftalen"). For at beskytte det indre markeds integritet skal operationer til fordel for virksomheder overholde Unionens statsstøttere regler som fastsat i artikel 107 og 108 i TEUF. Fattigdom er en særlig vigtig udfordring i Unionen. Fondenes målsætninger bør derfor forfølges med henblik på at bidrage til udryddelse af fattigdom. Fondenes målsætninger bør forfølges med henblik på at yde passende støtte, navnlig til lokale og regionale myndigheder i kyst- og byområder, for at håndtere de socioøkonomiske udfordringer, der er forbundet med integration af tredjelandsstatsborgere, og med henblik på at yde passende støtte til ugunstigt stillede områder og befolkningsgrupper i byområder.

¹ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

- (7) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ ("finansforordningen") og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af EU-budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiell bistand og godtgørelse af eksterne eksperter og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af EU-budgettet.
- (8) Hvis der er fastsat en frist for, at Kommissionen træffer foranstaltninger over for medlemsstaterne, bør Kommissionen tage hensyn til alle nødvendige oplysninger og dokumenter på en rettidig og effektiv måde. Hvis indgivelser fra medlemsstaterne i enhver form i henhold til denne forordning er ufuldstændige eller ikke opfylder kravene i denne forordning og i fondsspecifikke forordninger, og således ikke muliggør en fuldt informeret handling fra Kommissionens side, bør fristen suspenderes, indtil medlemsstaterne opfylder de forskriftsmæssige krav. Da Kommissionen desuden er afskåret fra at foretage betalinger for udgifter afholdt af støttemodtagere og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer, der er knyttet til specifikke målsætninger, for hvilke grundforudsætningerne ikke er opfyldt, og som er medtaget i betalingsanmodninger, bør fristen for, hvornår Kommissionen skal foretage betalinger, ikke udløses for så vidt angår sådanne udgifter.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (9) Med henblik på at bidrage til Unionens prioriteter bør fondene koncentrere deres støtte om et begrænset antal politiske målsætninger i overensstemmelse med de fondsspecifikke missioner i henhold til deres traktatfæstede målsætninger. De politiske målsætninger for AMIF, FIS og IGFV bør fastsættes i de respektive fondsspecifikke forordninger. FRO og eventuelle midler fra EFRU og ESF+, der på frivillig basis overføres som supplerende støtte til FRO, bør bidrage til en enkelt specifik målsætning.
- (10) For at afspejle betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling bør fondene bidrage til at integrere klimaforanstaltninger og til at nå et overordnet mål om, at 30 % af udgifterne i EU-budgettet støtter klimamålsætninger. I denne forbindelse bør fondene støtte aktiviteter, der vil overholde Unionens klima- og miljøstandarder og -prioriteter, og som ikke vil øve væsentlig skade på miljømålsætninger, jf. artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852¹. Passende mekanismer til at sørge for klimasikring af støttede investeringer i infrastruktur bør være en integreret del af programmeringen og gennemførelsen af fondene.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

- (11) For at afspejle betydningen af at håndtere tabet af biodiversitet bør fondene bidrage til at integrere biodiversitetsindsatsen i Unionens politikker og til at opfylde den overordnede ambition om at afsætte 7,5 % af de årlige udgifter inden for den flerårige finansielle ramme (FFR) til biodiversitetsmålsætninger i 2024 og 10 % af de årlige udgifter inden for FFR til biodiversitetsmålsætninger i 2026 og 2027, samtidig med at der tages hensyn til de eksisterende overlapninger mellem klima- og biodiversitetsmål.
- (12) En del af det EU-budget, der tildeles fondene, bør gennemføres af Kommissionen ved delt forvaltning med medlemsstaterne, jf. finansforordningen. Ved gennemførelsen af fondene ved delt forvaltning bør Kommissionen og medlemsstaterne derfor overholde principperne i finansforordningen såsom forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og ikkeforskelsbehandling.

- (13) Medlemsstaterne bør på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med deres institutionelle, retlige og finansielle rammer og de organer, som de har udpeget med henblik herpå, være ansvarlige for udarbejdelse og gennemførelse af programmer. Unionen og medlemsstaterne bør afholde sig fra at indføre unødvendige regler, der fører til en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for støttemodtagerne.
- (14) Partnerskabsprincippet er et nøgleelement i gennemførelsen af fondene, der bygger på en tilgang med flerniveaustyring og inddragelse af regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder, civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer samt, hvor det er relevant, forskningsorganisationer og universiteter. For at sørge for kontinuitet i tilrettelæggelsen af partnerskabet bør den europæiske adfærdskodeks for partnerskab i forbindelse med partnerskabsaftaler og programmer, der modtager støtte fra de europæiske struktur- og investeringsfonde, der er fastlagt i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014¹ ("den europæiske adfærdskodeks for partnerskab"), fortsat finde anvendelse på fondene.

¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

- (15) På EU-niveau tjener det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker, herunder principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, til at udpege nationale reformprioriteter og følge deres gennemførelse. Medlemsstaterne udvikler selv deres egne nationale flerårige investeringsstrategier til støtte for disse reformer. Disse strategier bør fremlægges sammen med de årlige nationale reformprogrammer og opridse og samordne de prioriterede investeringsprojekter, som vil blive støttet af national eller EU-finansiering eller begge dele. De bør også sikre, at EU-finansiering anvendes på en sammenhængende måde, så der skabes størst mulig merværdi af den finansielle støtte, der ydes af navnlig fondene, genopretnings- og resiliensfaciliteten oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241¹ og InvestEU-programmet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523² ("InvestEU-forordningen").

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

- (16) Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af programmeringsdokumenter tage hensyn til relevante landespecifikke henstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF, og relevante rådshenstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 148, stk. 4, i TEUF, samt supplerende henstillinger fra Kommissionen, der er fremsat i overensstemmelse med artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999¹, og for så vidt angår AMIF, FIS og IGFV andre relevante EU-henstillinger, der er rettet til medlemsstater. I løbet af programmeringsperioden 2021-2027 ("programmeringsperioden") bør medlemsstaterne regelmæssigt over for overvågningsudvalget og Kommissionen gøre rede for fremskridt i gennemførelsen af programmerne til understøttelse af de landespecifikke henstillinger. I forbindelse med en midtvejs gennemgang bør medlemsstaterne blandt andet overveje, om der er behov for programændringer for at tage hensyn til nye udfordringer, som er identificeret i relevante landespecifikke henstillinger, der er blevet vedtaget eller ændret siden begyndelsen af programmeringsperioden.
- (17) Medlemsstaterne bør tage hensyn til indholdet af deres integrerede nationale energi- og klimaplan, som skal udarbejdes i henhold til forordning (EU) 2018/1999, og resultatet af den proces, der resulterer i EU-henstillinger vedrørende disse planer, med henblik på deres programmer, herunder under midtvejs gennemgangen, samt de finansielle behov for lavemissionsinvesteringer.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

- (18) Partnerskabsaftalen, der udarbejdes af hver enkelt medlemsstat, bør være et kortfattet og strategisk dokument, der fungerer som rettesnor for forhandlingerne mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat om udformningen af programmer under EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAP. For at strømline godkendelsesprocessen bør Kommissionen overholde proportionalitetsprincippet i sin vurdering, navnlig vedrørende varigheden af partnerskabsaftalen og anmodninger om yderligere oplysninger. For at mindske den administrative byrde bør det ikke være nødvendigt at ændre partnerskabsaftaler i løbet af programmeringsperioden. Hvis en medlemsstat ønsker det, bør den dog kunne forelægge Kommissionen én ændring af sin partnerskabsaftale for at tage hensyn til resultatet af midtvejs gennemgangen. Med henblik på at lette planlægningen og undgå overlappende indhold i programmeringsdokumenterne kan en partnerskabsaftale indgå som en del af et program.
- (19) For at give medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af deres tildelinger under delt forvaltning bør det være muligt at overføre visse finansieringsniveauer mellem fondene og mellem delt forvaltning og direkte og indirekte forvaltede instrumenter. Hvis de specifikke økonomiske og sociale forhold i en medlemsstat berettiger det, bør dette overførselsniveau være højere.
- (20) Hver medlemsstat bør have fleksibilitet til at bidrage til InvestEU-programmet med henblik på tilvejebringelse af EU-garantien og InvestEU-rådgivningsplatformen for investeringer i den pågældende medlemsstat på visse betingelser, som er fastsat i denne forordning.

- (21) For at sikre de nødvendige forudsætninger for en virkningsfuld og effektiv udnyttelse af EU-støtten fra fondene bør der fastsættes en begrænset liste af grundforudsætninger samt en kortfattet og udtømmende række objektive kriterier for vurdering af grundforudsætningerne. Hver grundforudsætning bør være knyttet til en specifik målsætning og bør anvendes automatisk, hvis den specifikke målsætning udvælges til at modtage støtte. Hvis disse forudsætninger ikke er opfyldt, bør udgifter vedrørende operationer under de relevante specifikke målsætninger ikke refunderes af Kommissionen, jf. dog reglerne om frigørelse. For at opretholde en gunstig investeringsramme bør det regelmæssigt overvåges, om grundforudsætningerne fortsat er opfyldt. På anmodning af en medlemsstat bør EIB kunne bidrage til vurderingen af, om grundforudsætningerne er opfyldt. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at operationer, der er udvalgt til at modtage støtte, gennemføres i overensstemmelse med de fastlagte strategier og planlægningsdokumenter, der ligger til grund for opfyldelsen af grundforudsætningerne, således at det sikres, at alle medfinansierede operationer er i overensstemmelse med Unionens politikramme.
- (22) Samtidig med at målsætningerne om økonomisk, social og territorial samhørighed forfølges, bør støtte til netkonnektivitet fra EFRU og Samhørighedsfonden have til formål at udfylde manglende forbindelser i det transeuropæiske transportnet.
- (23) Medlemsstaterne bør for hvert program etablere en resultatramme, der omfatter alle indikatorer, delmål og mål, for at overvåge, rapportere om og evaluere programmets præstation. Dette bør gøre det muligt at overvåge, rapportere om og evaluere præstationen under gennemførelsen og bidrage til at måle fondenes samlede præstation.

- (24) Medlemsstaten bør foretage en midtvejs gennemgang af hvert program, der støttes af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO. Denne gennemgang bør føre til en komplet tilpasning af programmer baseret på programmernes præstation, samtidig med at den giver mulighed for at tage højde for nye udfordringer og relevante landespecifikke henstillinger fremsat i 2024, samt fremskridt med gennemførelsen af de integrerede nationale energi- og klimaplaner og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder. I forbindelse med midtvejs gennemgangen bør der også tages hensyn til den socioøkonomiske situation i den pågældende medlemsstat eller region, herunder enhver væsentlig negativ finansiell, økonomisk eller social udvikling eller demografiske udfordringer og fremskridtene hen imod opfyldelsen af klimabidragsmålne på nationalt plan. Kommissionen bør udarbejde en rapport om resultatet af midtvejs gennemgangen, herunder dens vurdering af anvendelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer i forbindelse med finansielle instrumenter, som forvaltes af organer, der er udvalgt via direkte tildeling.

- (25) Der bør ske en yderligere optimering af mekanismerne til sikring af sammenhængen mellem EU-finansieringspolitikker og Unionens økonomiske styring, der giver Kommissionen mulighed for at fremsætte forslag til Rådet om at suspendere alle eller en del af forpligtelserne eller betalingerne for et eller flere af programmerne i en medlemsstat, hvis den pågældende medlemsstat forsømmer at træffe effektive foranstaltninger som led i den økonomiske styringsproces. Kommissionens forpligtelse til at foreslå en suspension bør suspenderes, når og så længe den såkaldte generelle undtagelsesklausul i stabilitets- og vækstpacten er aktiveret. For at sikre en ensartet gennemførelse og i betragtning af betydningen af de finansielle virkninger af de foranstaltninger, der træffes, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser og handle efter forslag fremsat af Kommissionen. For at lette vedtagelsen af afgørelser, der er nødvendige for at sikre effektive foranstaltninger som led i den økonomiske styringsproces, bør der gøres brug af omvendt kvalificeret flertal. I betragtning af den type operationer, der støttes af ESF+ og Interregprogrammer, bør ESF+ og disse programmer udelukkes fra disse mekanismers anvendelsesområde.
- (26) For at muliggøre en hurtig reaktion på exceptionelle eller usædvanlige omstændigheder som omhandlet i stabilitets- og vækstpacten, der måtte opstå i løbet af programmeringsperioden, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage midlertidige foranstaltninger for at lette anvendelsen af fondene som reaktion på sådanne omstændigheder. Kommissionen bør vedtage de foranstaltninger, der er mest hensigtsmæssige i lyset af de exceptionelle eller usædvanlige omstændigheder, som en medlemsstat står over for, samtidig med at fondenes målsætninger fastholdes. Kommissionen bør også overvåge gennemførelsen af foranstaltningerne og vurdere deres hensigtsmæssighed.

- (27) Det er nødvendigt at fastsætte fælles krav med hensyn til programmernes indhold, under hensyntagen til de enkelte fondes særlige karakter. Disse fælles krav kan suppleres med fondsspecifikke regler. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/...¹⁺ ("Interreg-forordningen") bør der fastsættes særlige bestemmelser om indholdet af Interregprogrammer.
- (28) For at give mulighed for fleksibilitet i gennemførelsen af programmerne og mindske de administrative byrder bør det være tilladt at foretage begrænsede finansielle overførsler mellem prioriteter under det samme program, uden at det forudsætter en afgørelse fra Kommissionen om ændring af programmet. De reviderede finansielle tabeller bør indgives til Kommissionen for at sikre ajourførte oplysninger om finansielle tildelinger til hver prioritet.

¹ Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) [...] om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Regionale Udviklingsfond og de eksterne finansieringsinstrumenter (EUT L [...] af [...], s. [...]).

⁺ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument PE-CONS .../... (2018/0199 (COD)), og indsæt nummer, dato og EUT-henvisning for nævnte forordning i fodnoten.

- (29) For at øge FRO's effektivitet bør det være muligt, at supplerende midler fra EFRU og ESF+ på frivillig basis stilles til rådighed for FRO. Disse supplerende midler bør tilvejebringes gennem en specifik overførsel på frivillig basis fra disse fonde til FRO under hensyntagen til de omstillingsudfordringer, der er beskrevet i de territoriale planer for retfærdig omstilling, og som der skal gøres noget ved. De beløb, der skal overføres, bør tilvejebringes fra midler i de regionskategorier, hvor de territorier, der er udpeget i de territoriale planer for retfærdig omstilling, er beliggende. I betragtning af disse særlige ordninger for brugen af FRO-midler bør udelukkende den specifikke overførselsmekanisme finde anvendelse på sammensætningen af FRO-midler. Det bør endvidere præciseres, at kun nærværende forordning og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/...¹⁺ ("FRO-forordningen") bør finde anvendelse på FRO og på de midler fra EFRU og ESF+, der overføres til FRO, og som også bliver til FRO-støtte. Hverken Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/...²⁺⁺ ("EFRU- og Samhørighedsfondsforordningen") eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/...³⁺⁺⁺ ("ESF+-forordningen") bør finde anvendelse på den supplerende støtte. Derfor bør de EFRU-midler, der overføres som supplerende støtte til FRO, udelukkes fra grundlaget for beregningen af kravene om tematisk koncentration, jf. EFRU- og Samhørighedsfondsforordningen, og fra grundlaget for beregningen af minimumstildelinger til bæredygtig byudvikling, jf. EFRU- og Samhørighedsfondsforordningen. Det samme gælder for de midler fra ESF+, der overføres som supplerende støtte til FRO, med hensyn til krav om tematisk koncentration, jf. ESF+-forordningen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... af ... om oprettelse af fonden for retfærdig omstilling (EUT L [...] af [...], s. [...]).

⁺ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument PE-CONS .../... (2020/0006 (COD)), og indsæt nummer, dato og EUT-henvisning for nævnte forordning i fodnoten.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... af ... om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L [...] af [...], s. [...]).

⁺⁺ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument PE-CONS .../... (2018/0197 (COD)), og indsæt nummer, dato og EUT-henvisning for nævnte forordning i fodnoten.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... af ... om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 (EUT L [...] af [...], s. [...]).

⁺⁺⁺ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument PE-CONS 74/20 (2018/0206 (COD)), og indsæt nummer, dato og EUT-henvisning for nævnte forordning i fodnoten.

- (30) For at styrke den integrerede tilgang til territorial udvikling bør investeringer i form af territoriale redskaber, såsom integrerede territoriale investeringer, lokaludvikling styret af lokalsamfundet benævnt "Leader" inden for rammerne af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) eller ethvert andet territorielt redskab, der støtter initiativer, som medlemsstaterne har udformet, være baseret på territoriale og lokale udviklingsstrategier. Det samme bør gælde for relaterede initiativer såsom intelligente landsbyer. I forbindelse med integrerede territoriale investeringer og territoriale redskaber, der er udformet af medlemsstaterne, bør der fastsættes minimumskrav til indholdet af territoriale strategier. Disse territoriale strategier bør udvikles og godkendes under de relevante myndigheders eller organers ansvar. For at sikre inddragelse af relevante myndigheder eller organer i gennemførelsen af territoriale strategier bør de pågældende myndigheder eller organer være ansvarlige for udvælgelsen af de operationer, der skal støttes, eller inddrages i udvælgelsen. Territoriale strategier bør, når de fremmer bæredygtige turismeinitiativer, sikre en passende balance mellem både fastboendes og turisternes behov såsom sammenkobling af cykel- og jernbanenet.

- (31) For effektivt at håndtere udviklingsudfordringerne i landdistrikter bør koordineret støtte fra fondene og ELFUL lettes. Medlemsstater og regioner bør sikre, at de interventioner, der støttes via fondene og ELFUL, supplerer hinanden og gennemføres på en koordineret måde for at skabe synergier og med henblik på at mindske de administrative omkostninger og byrder for forvaltningsorganer og støttemodtagere.
- (32) For bedre at mobilisere potentiale på lokalt plan er det nødvendigt at styrke og fremme lokaludvikling styret af lokalsamfundet. Der bør i den forbindelse tages hensyn til lokale behov og lokalt potentiale samt relevante sociokulturelle karakteristika, og der bør indføres strukturelle ændringer og opbygges kapacitet i lokalsamfundet, og innovation bør stimuleres. Det tætte samarbejde og den integrerede brug af fondene og ELFUL med henblik på at gennemføre lokale udviklingsstrategier bør styrkes. Det er væsentligt, at lokale aktionsgrupper, der repræsenterer lokalsamfundets interesser, har ansvaret for at udforme og gennemføre strategier for lokaludvikling styret af lokalsamfundet. For at lette en koordineret støtte fra forskellige fonde og ELFUL til lokaludvikling styret af lokalsamfundet og at lette gennemførelsen heraf bør tilgangen med anvendelse af en "ledende fond" fremmes. Når ELFUL udvælges som en ledende fond, bør den følge de regler, der er fastsat for tilgangen med en "ledende fond".

- (33) For at mindske den administrative byrde bør det være muligt på medlemsstatens initiativ at gennemføre teknisk bistand, der er knyttet til gennemførelsen af programmet, ved anvendelse af en fast takst baseret på fremskridtene i programgennemførelsen, som også kan dække horisontale opgaver. For at forenkle gennemførelsen for så vidt angår AMIF, FIS og IGFV samt Interregprogrammerne bør der dog kun følges en tilgang baseret på en fast takst. For at lette den økonomiske forvaltning bør medlemsstaterne have mulighed for at angive et eller flere organer, hvortil alle tilhørende refusioner bør foretages. Eftersom disse refusioner er baseret på anvendelse af en fast takst, bør verificeringer og revisioner begrænses til at verificere, at de betingelser, der udløser refusion af EU-bidraget, er opfyldt, men underliggende udgifter bør ikke være genstand for verificering eller revision. Hvis det foretrækkes at skabe kontinuitet med perioden 2014-2020, bør medlemsstaten imidlertid også have mulighed for fortsat at modtage refusion af de støtteberettigede omkostninger, som faktisk er afholdt af støttemodtageren, og som er betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer vedrørende teknisk bistand, der gennemføres via et eller flere særskilte programmer eller en eller flere prioriteter inden for programmer. Medlemsstaten bør i sin partnerskabsaftale angive sit valg i form af et EU-bidrag til teknisk bistand for hele programmeringsperioden. Uanset den valgte mulighed bør teknisk bistand kunne suppleres med målrettede foranstaltninger til opbygning af administrativ kapacitet ved brug af refusionsmetoder, som ikke er knyttet til omkostninger. Aktioner og resultater samt tilsvarende EU-betalinger bør også kunne aftales i en køreplan og føre til betalinger for konkrete resultater.

- (34) Når en medlemsstat foreslår Kommissionen, at en prioritet i et program eller en del heraf støttes gennem en finansieringsordning, der ikke er knyttet til omkostninger, bør de aftalte aktioner, resultater og betingelser være knyttet til faktiske investeringer, der gennemføres under programmer med delt forvaltning, i den pågældende medlemsstat eller region. I den forbindelse bør det sikres, at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning respekteres. Navnlig for så vidt angår størrelsen af beløb knyttet til opfyldelsen af de respektive betingelser eller opnåelsen af resultater bør Kommissionen og medlemsstaten sikre, at de anvendte ressourcer er tilstrækkelige i forhold til de investeringer, der er foretaget. Hvis en finansieringsordning, der ikke er knyttet til omkostningerne, anvendes i et program, bør de underliggende omkostninger, der knytter sig til gennemførelsen af ordningen, ikke være underlagt nogen verificering eller revision, fordi Kommissionen giver en forudgående godkendelse af de beløb, der er knyttet til opfyldelsen af betingelserne eller opnåelsen af resultater, i programmet eller i en delegeret retsakt. Verificering og revision bør i stedet begrænses til en kontrol af, at de betingelser eller resultater, der udløser refusion af EU-bidraget, er opfyldt.
- (35) For at undersøge programmets præstation bør medlemsstaterne nedsætte overvågningsudvalg, som bl.a. bør sammensættes af repræsentanter for relevante partnere. Hvad angår EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF, bør de årlige gennemførelsesrapporter erstattes af en årlig struktureret politikdialog baseret på de seneste oplysninger og data om programgennemførelsen, som stilles til rådighed af medlemsstaten. Der bør også afholdes et gennemgangsmøde for programmer, der dækker FRO.

- (36) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹ bør fondene evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering af fondenes virkninger i praksis. Disse krav bør også gøre det muligt at overvåge støtten til ligestilling mellem kønnene.
- (37) For at sikre tilgængeligheden af omfattende ajourførte oplysninger om gennemførelsen af programmet bør der kræves effektiv og rettidig elektronisk rapportering af kvantitative data.
- (38) Med henblik på at støtte forberedelsen af relaterede programmer og aktiviteter for den efterfølgende programmeringsperiode bør Kommissionen foretage en midtvejsevaluering af fondene. I slutningen af programmeringsperioden bør Kommissionen foretage retrospektive evalueringer af fondene, hvor der bør fokuseres på virkningen af fondene. Resultaterne af disse evalueringer bør offentliggøres.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (39) Programmyndigheder, støttemodtagere og interessenter i medlemsstaterne bør øge bevidstheden om resultaterne af EU-finansiering og oplyse offentligheden herom. Gennemsigtigheds-, kommunikations- og synlighedsaktiviteter er af afgørende betydning for at synliggøre Unionens konkrete indsats, og de bør baseres på retvisende, nøjagtige og ajourførte oplysninger. For at disse krav skal kunne håndhæves, bør programmyndighederne og, i tilfælde af manglende overholdelse, Kommissionen være i stand til at anvende afhjælpende foranstaltninger.
- (40) Forvaltningsmyndighederne bør offentliggøre strukturerede oplysninger om udvalgte operationer og støttemodtagere på webstedet for det program, der understøtter operationen, under hensyntagen til kravene til databeskyttelse af personoplysninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹.
- (41) Med henblik på at forenkle anvendelsen af fondene og mindske risikoen for fejl bør såvel de forskellige former for EU-bidrag til medlemsstaterne som de forskellige former for støtte, der ydes af medlemsstaterne til støttemodtagerne, fastlægges. Det bør også være muligt for forvaltningsmyndigheder at yde tilskud i form af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, når disse tilskud er omfattet af refusion af EU-bidrag af samme form, med henblik på at øge erfaringen med en sådan forenklingsmulighed.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (42) For så vidt angår tilskud, der ydes til støttemodtagerne, bør medlemsstaterne i stigende grad benytte muligheden for forenklede omkostningsmodeller. Tærskelværdien for obligatorisk anvendelse af forenklede omkostningsmodeller bør være knyttet til de samlede omkostninger til operationen for at sikre samme behandling af alle operationer under tærsklen, uanset om støtten er offentlig eller privat. Hvis en forvaltningsmyndighed har til hensigt at foreslå anvendelse af en forenklet omkostningsmodel i en indkaldelse af forslag, bør det være muligt at høre overvågningsudvalget. Det er nødvendigt, at beløb og takster, der fastsættes af medlemsstaterne, er en pålidelig indikator for faktiske omkostninger. Periodiske tilpasninger er god praksis i forbindelse med gennemførelsen af flerårige programmer for at tage hensyn til faktorer, der påvirker takster og beløb. For at lette anvendelsen af forenklede omkostningsmodeller bør denne forordning også fastsætte metoder og takster, som kan anvendes, uden at det kræves af medlemsstaterne, at de foretager en beregning eller definerer en metode.
- (43) For at muliggøre en øjeblikkelig anvendelse af faste takster bør alle faste takster, der fastlægges i medlemsstaterne i perioden 2014-2020 baseret på en rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode, fortsat anvendes for lignende operationer, der støttes i henhold til denne forordning, uden at der kræves en ny beregningsmetode.

- (44) Med henblik på at optimere anvendelsen af medfinansierede miljøinvesteringer bør der sikres synergier med LIFE-programmet for miljø- og klimainsatsen, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/783¹, navnlig gennem LIFE's strategiske integrerede projekter og strategiske naturprojekter, samt med projekter, som finansieres under Horisont Europa oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695² ("Horisont Europa-forordningen") og andre EU-programmer.
- (45) For at skabe juridisk klarhed bør det fastsættes, hvilken støtteberettigelsesperiode der gælder for udgifter eller omkostninger i forbindelse med operationer, der støttes af fondene i henhold til denne forordning, og at støtten kun ydes til fuldførte operationer. Den dato, fra hvilken udgifterne er berettigede til støtte fra fondene i tilfælde af vedtagelse af nye programmer eller ændringer i programmerne, bør ligeledes præciseres, herunder den exceptionelle mulighed for at udvide støtteberettigelsesperioden til også at omfatte en naturkatastrofes begyndelse, hvis der er et presserende behov for at mobilisere ressourcer til at reagere på en sådan katastrofe. Samtidig bør programgennemførelse give fleksibilitet med hensyn til støtteberettigelse for udgifter til operationer, der bidrager til programmets målsætninger, uanset om de gennemføres uden for en medlemsstat eller Unionen eller i samme regionskategori inden for en medlemsstat.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/783 af 29. april 2021 om oprettelse af et program for miljø- og klimainsatsen (LIFE) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1293/2013 (EUT L 172 af 17.5.2021, s. 53).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa – rammeprogrammet for forskning og innovation – og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).

- (46) Med henblik på at sikre den nødvendige fleksibilitet i forbindelse med gennemførelse af offentlig-private partnerskaber (OPP'er) bør OPP-aftalen præcisere, hvornår udgifter anses for støtteberettigede, navnlig under hvilke betingelser de er afholdt af støttemodtageren eller den private partner i et OPP, uanset hvem der foretager betalingerne i forbindelse med gennemførelsen af OPP-operationen.
- (47) For at sikre en effektiv, retfærdig og bæredygtig virkning af fondene bør der fastsættes bestemmelser, som sikrer, at investeringer i infrastrukturer eller produktive investeringer er langsigtede, og som forhindrer, at fondene udnyttes til at skabe en uretmæssig fordel. Forvaltningsmyndighederne bør lægge særlig vægt på ikke at støtte flytning, når de udvælger operationer, og på at uretmæssigt udbetalte beløb til operationer, der ikke opfylder kravet om holdbarhed, behandles som uregelmæssigheder.
- (48) Med henblik på at forbedre komplementariteten og forenkle gennemførelsen bør det være muligt at kombinere støtte fra EFRU, Samhørighedsfonden og FRO med støtte fra ESF+ i fælles programmer under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst.
- (49) For at optimere merværdien af investeringer, der helt eller delvist finansieres via EU-budgettet, bør der tilstræbes synergier, navnlig mellem fondene og andre relevante instrumenter, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten og brexittilpasningsreserven. Sådanne synergier bør opnås via brugervenlige nøglemekanismer, nemlig anerkendelsen af faste takster for støtteberettigede omkostninger fra Horisont Europa til en tilsvarende operation og muligheden for at kombinere finansiering fra forskellige EU-instrumenter i den samme operation, når blot dobbeltfinansiering undgås. Ved denne forordning bør der derfor fastsættes regler for supplerende finansiering fra fondene.

- (50) Der bør ikke anvendes finansielle instrumenter til at støtte refinansieringsaktiviteter, som f.eks. erstatning af eksisterende låneaftaler eller andre former for finansiering af investeringer, der allerede er fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført på datoen for investeringsbeslutningen, men derimod til at støtte enhver type af nye investeringer i tråd med de underliggende politiske målsætninger.
- (51) Forvaltningsmyndighedernes beslutning om at finansiere støtteforanstaltninger gennem finansielle instrumenter bør træffes på grundlag af en forhåndsvurdering. Ved denne forordning bør der fastsættes de obligatoriske elementer i forhåndsvurderingerne, for hvilke der bør stilles vejledende oplysninger til rådighed på tidspunktet for deres færdiggørelse, og det bør tillades medlemsstaterne at gøre brug af de forhåndsvurderinger, der blev foretaget for perioden 2014-2020, og om nødvendigt at ajourføre dem, med henblik på at undgå administrative byrder og forsinkelser ved oprettelsen af finansielle instrumenter.
- (52) For at lette gennemførelsen af visse typer af finansielle instrumenter, hvor det planlægges at yde programstøtte i form af tilskud, herunder i form af kapitalrabatter, er det muligt at anvende reglerne om finansielle instrumenter på en sådan kombination i en enkelt operation med et finansielt instrument. Der bør dog fastsættes betingelser for en sådan programstøtte og specifikke betingelser, der hindrer dobbeltfinansiering.

- (53) Under fuld overholdelse af de gældende regler om statsstøtte og offentlige udbud, som blev præciseret i programmeringsperioden 2014-2020, bør forvaltningsmyndighederne have mulighed for at træffe afgørelse om, hvilke gennemførelsesmodeller der er mest hensigtsmæssige for finansielle instrumenter med henblik på at tilgodese målregionernes særlige behov. For at sikre kontinuitet med programmeringsperioden 2014-2020 bør forvaltningsmyndighederne desuden have mulighed for at gennemføre finansielle instrumenter via direkte tildeling af en kontrakt til EIB og til internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær. Forvaltningsmyndighederne bør også have mulighed for at tildele kontrakter direkte til offentligt ejede banker eller institutioner, der opfylder de samme strenge betingelser som fastsat i finansforordningen for programmeringsperioden 2014-2020. Nærværende forordning bør fastsætte klare betingelser for at sikre, at muligheden for direkte tildeling fortsat er i overensstemmelse med det indre markeds principper. Inden for disse rammer bør Kommissionen yde støtte til revisorer, forvaltningsmyndigheder og støttemodtagere med henblik på at sikre overholdelse af statsstøttereglerne.
- (54) I betragtning af den langvarige situation med lave renter og for ikke uretmæssigt at straffe organer, der gennemfører finansielle instrumenter, er det nødvendigt under iagttagelse af disse organers aktive likviditetsstyring at gøre det muligt at finansiere negative renter, der opstår som følge af investeringer af fondene med midler, der tilbagebetales til det finansielle instrument. Gennem aktiv likviditetsstyring bør de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, søge at optimere afkast og minimere gebyrer inden for et acceptabelt risikoniveau.

- (55) I overensstemmelse med principperne og reglerne om delt forvaltning bør medlemsstaterne og Kommissionen have ansvaret for forvaltning og kontrol af programmerne og give sikkerhed for, at anvendelsen af fondene er lovlig og formelt rigtig. Da medlemsstaterne bør have det primære ansvar for en sådan forvaltning og kontrol og sikre, at operationer, der støttes af fondene, er i overensstemmelse med gældende ret, bør deres forpligtelser i denne henseende præciseres. Kommissionens beføjelser og ansvar i denne forbindelse bør ligeledes fastsættes.
- (56) For at fremskynde begyndelsen af programgennemførelsen bør videreførelse af gennemførelsesordninger fra den foregående programmeringsperiode lattes. Anvendelsen af det IT-system, der allerede er etableret for den foregående programmeringsperiode, bør videreføres med den fornødne tilpasning, medmindre det er nødvendigt med ny teknologi.
- (57) For at understøtte en effektiv anvendelse af fondene bør EIB-støtte være til rådighed for alle medlemsstaterne på deres anmodning. En sådan støtte kan omfatte kapacitetsopbygning, støtte til projektidentifikation, -forberedelse og -gennemførelse samt rådgivning om finansielle instrumenter og investeringsplatforme.
- (58) En medlemsstat bør have mulighed for på eget initiativ at udpege et koordinerende organ, der har til opgave at have kontakt med og give oplysninger til Kommissionen og koordinere aktiviteter for programmyndighederne i den pågældende medlemsstat.
- (59) For at strømline programforvaltningens funktioner bør integrationen af regnskabsfunktioner med forvaltningsmyndighedens regnskabsfunktioner opretholdes for de programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, og det bør også være en mulighed for andre fonde.

- (60) Eftersom forvaltningsmyndigheden har hovedansvaret for en virkningsfuld og effektiv gennemførelse af fondene og derfor varetager en bred vifte af funktioner, bør dens funktioner vedrørende udvælgelse af operationer, programforvaltning og støtte til overvågningsudvalget præciseres. Procedurerne for udvælgelse af operationer kan være konkurrencebaserede eller ikkekonkurrencebaserede, forudsat at de anvendte kriterier og fulgte procedurer er ikkediskriminerende, inklusive og gennemsigtige, og at de udvalgte operationer maksimerer bidraget fra EU-finansieringen og er i overensstemmelse med de horisontale principper, der er fastlagt i denne forordning. Med henblik på at forfølge målsætningen om at opnå en klimaneutral Union senest i 2050 bør medlemsstaterne sørge for klimasikring af investeringer i infrastruktur og bør prioritere operationer, som overholder princippet om "energieffektivitet først", når de udvælger sådanne investeringer.
- (61) Synergierne mellem fondene og de direkte forvaltede instrumenter bør optimeres. Ydelse af støtte til operationer, der allerede har modtaget et "Seal of Excellence", eller som er medfinansieret af Horisont Europa med et bidrag fra fondene, bør lettes. Betingelser, der allerede er vurderet på EU-plan forud for tildeling af "Seal of Excellence" eller medfinansiering af Horisont Europa, bør ikke vurderes igen, så længe operationerne opfylder et begrænset antal krav, der er fastsat i denne forordning. Dette bør også gøre det lettere at følge de relevante regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014¹.

¹ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

- (62) For at skabe en god balance mellem en virkningsfuld og effektiv gennemførelse af fondene og de dermed forbundne administrative omkostninger og byrder bør forvaltningsverificeringernes hyppighed, omfang og dækning være baseret på en risikovurdering, der tager hensyn til faktorer såsom antallet, typen, størrelsen og indholdet af gennemførte operationer, støttemodtagerne samt det risikoniveau, der er konstateret ved tidligere forvaltningsverificeringer og revisioner. Forvaltningsverificeringer bør stå i et rimeligt forhold til de risici, der hidrører fra denne risikovurdering, og revisioner bør stå i et rimeligt forhold til risikoniveauet for EU-budgettet.
- (63) Revisionsmyndigheden bør foretage revisioner og sikre, at den revisionserklæring, der fremsendes til Kommissionen, er pålidelig. Revisionserklæringen bør give Kommissionen sikkerhed på tre områder, nemlig de anmeldte udgifters lovlighed og formelle rigtighed, forvaltnings- og kontrolsystemernes effektive funktionsmåde og regnskabet fuldstændighed, nøjagtighed og rigtighed. Er en revision, der bygger på internationalt anerkendte revisionsstandarder, der giver rimelig sikkerhed, foretaget af en uafhængig revisor på grundlag af regnskaber og beretninger, som beskriver anvendelsen af et EU-bidrag, bør denne revision danne grundlag for den generelle sikkerhed, som revisionsmyndigheden giver Kommissionen, for så vidt som revisors uafhængighed og kompetence dokumenteres i tilstrækkelig grad i overensstemmelse med artikel 127 i finansforordningen.

- (64) Det bør være muligt at lempe verificerings- og revisionskravene, hvis der er sikkerhed for, at programmet har fungeret effektivt i de seneste to år i træk, da dette viser, at fondene er blevet gennemført virkningsfuldt og effektivt over en længere periode.
- (65) For at mindske den administrative byrde for støttemodtagerne og de administrative omkostninger og for at undgå overlappning af revisioner og forvaltningsverificeringer af de samme udgifter anmeldt til Kommissionen bør den konkrete anvendelse af princippet om én enkelt revision fastsættes for fondene.
- (66) Med henblik på at styrke den forebyggende rolle, som revision spiller, sikre juridisk gennemsigtighed og udveksle god praksis bør Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaterne kunne udveksle revisionsberetninger med de reviderede medlemsstaters samtykke.
- (67) For at forbedre den finansielle forvaltning bør der indføres en forenklet forfinansieringsordning. Forfinansieringsordningen bør sikre, at en medlemsstat har midlerne til at yde støtte til støttemodtagerne fra begyndelsen af programmets gennemførelse.
- (68) For at mindske den administrative byrde for medlemsstaterne og for Kommissionen bør der opstilles en tidsplan for betalingsanmodninger. Kommissionens betalinger bør være omfattet af en tilbageholdelse på 5 % indtil betalingen af den årlige saldo, når Kommissionen er i stand til at konkludere, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende.

- (69) For at mindske den administrative byrde bør proceduren for den årlige godkendelse af regnskabet forenkles ved at fastsætte enklere ordninger for betalinger og inddrivelses, hvis der ikke er uenighed mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat.
- (70) For at beskytte Unionens finansielle interesser og EU-budgettet bør der træffes forholdsmæssige foranstaltninger, som gennemføres af medlemsstaterne og Kommissionen. Kommissionen bør have mulighed for at afbryde betalingsfrister, suspendere mellemliggende betalinger og anvende finansielle korrektioner, hvis de relevante betingelser er opfyldt. Kommissionen bør overholde proportionalitetsprincippet ved at tage hensyn til arten, grovheden og hyppigheden af uregelmæssighederne og deres finansielle virkninger for EU-budgettet. Hvis Kommissionen ikke præcist kan fastslå størrelsen af de uregelmæssige udgifter med henblik på at anvende finansielle korrektioner i forbindelse med individuelle sager, bør den anvende en fast takst eller en statistisk ekstrapoleret finansiell korrektion. Suspension af mellemliggende betalinger på grundlag af en begrundet udtalelse afgivet af Kommissionen i henhold til artikel 258 i TEUF bør være mulig, forudsat at der er en tilstrækkelig direkte forbindelse mellem den sag, der er omhandlet i den begrundede udtalelse, og de pågældende udgifter, som rejser tvivl om deres lovlighed og formelle rigtighed.

- (71) Medlemsstaterne bør forebygge, opdage og effektivt behandle enhver uregelmæssighed, herunder svig begået af økonomiske aktører. Desuden har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹ og forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95² og (Euratom, EF) nr. 2185/96³, beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan, jf. Rådets forordning (EU) 2017/1939⁴, efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁵. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejder fuldt ud om beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, giver Kommissionen, OLAF, Den Europæiske Revisionsret og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO, og sikrer, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder. Medlemsstaterne bør hurtigt til Kommissionen indberette opdagede uregelmæssigheder, herunder svig, og deres opfølgning samt opfølgningen af OLAF-undersøgelser.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

² Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

³ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁴ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

- (72) For at øge beskyttelsen af EU-budgettet bør Kommissionen stille et integreret og interoperabelt informations- og overvågningssystem til rådighed, herunder et enkelt datamining- og risikovurderingsværktøj til at tilgå og analysere relevante data, og Kommissionen bør tilskynde til anvendelse heraf, så medlemsstaterne generelt anvender det.
- (73) For at øge beskyttelsen af EU-budgettet og Next Generation EU mod uregelmæssigheder, herunder svig, i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 16. december 2020 om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter¹, bør der indføres standardiserede foranstaltninger for at indsamle, sammenligne og aggregere oplysninger og tal om modtagere af EU-finansiering med henblik på kontrol og revision. Indsamling af data om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte nyder godt af EU-finansiering ved delt forvaltning, herunder data om de reelle ejere af modtagerne af EU-finansiering, er nødvendig for at sikre effektiv kontrol og revision.

¹ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

- (74) For at øge beskyttelsen af EU-budgettet mod uregelmæssigheder, herunder svig, er det nødvendigt at behandle personligoplysninger for reelle ejere, som er fysiske personer. Det er navnlig nødvendigt for effektivt at opdage, efterforske og retsforfølge sådan svig eller rette op på uregelmæssigheder at kunne identificere reelle ejere, som er fysiske personer, der i sidste ende opnår fortjenester på uregelmæssigheder, herunder svig. Med dette for øje og af hensyn til forenkling og for at mindske den administrative byrde bør medlemsstaterne have mulighed for at opfylde deres forpligtelse til at indsamle oplysninger om de reelle ejere ved at anvende data fra det register, der allerede anvendes med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹. I denne henseende er formålene med behandling af personoplysninger om de reelle ejere i henhold til denne forordning, nemlig at forebygge, opdage, korrigere og indberette uregelmæssigheder, herunder svig, forenelige med formålene med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv (EU) 2015/849.
- (75) For at tilskynde til finansiell disciplin bør der fastsættes ordninger for frigørelse af budgetmæssige forpligtelser på programniveau.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (76) For at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at anmelde udgifter til Kommissionen op til det disponible ressourceniveau i tilfælde af vedtagelse af de nye regler eller programmer under delt forvaltning efter den 1. januar 2021 bør de beløb, der svarer til de tildelinger, som ikke er anvendt i 2021, overføres i lige store trancher til årene 2022-2025 som fastsat i artikel 7 i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093¹.
- (77) For at fremme TEUF's målsætninger vedrørende økonomisk, social og territorial samhørighed bør målet om investeringer i beskæftigelse og vækst støtte alle regioner. For at give en afbalanceret og graderet støtte og afspejle det økonomiske og sociale udviklingsniveau bør midler under dette mål tildeles fra EFRU og ESF+ på basis af en tildelingsnøgle, der primært bygger på bruttonationalproduktet (BNP) pr. indbygger. Medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst (BNI) pr. indbygger er mindre end 90 % af EU-gennemsnittet, bør støttes via målet om investeringer i beskæftigelse og vækst fra Samhørighedsfonden.

¹ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

- (78) Midlerne til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) bør tildeles medlemsstaterne på grundlag af en tildelingsmetode, der især tager hensyn til befolkningstætheden i grænseområder. For at sikre kontinuitet i eksisterende programmer bør der i den relevante fondsspecifikke forordning derudover fastsættes specifikke bestemmelser om fastlæggelse af programområder og regioners støtteberettigelse inden for de forskellige Interregområder.
- (79) Der bør fastsættes objektive kriterier for udpegelse af regioner og områder, der er berettigede til støtte fra fondene. Med henblik herpå bør fastlæggelsen af regionerne og områderne på EU-plan baseres på det fælles klassifikationssystem for regioner, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003¹ som ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2016/2066².
- (80) For at udstikke passende finansielle rammer for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO bør Kommissionen fastsætte den årlige fordeling af de disponible tildelinger pr. medlemsstat under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst sammen med listen over støtteberettigede regioner samt tildelingerne til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg).

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1).

² Kommissionens forordning (EU) 2016/2066 af 21. november 2016 om ændring af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 322 af 29.11.2016, s. 1).

- (81) De transeuropæiske transportnetprojekter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1316/2013 og (EU) nr. 283/2014 ("CEF-forordningen") skal fortsat finansieres via Samhørighedsfonden både ved delt forvaltning og direkte forvaltning under Connecting Europe-faciliteten (CEF). Med udgangspunkt i den vellykkede tilgang for programmeringsperioden 2014-2020 bør der overføres 10 000 000 000 EUR fra Samhørighedsfonden til CEF til dette formål.
- (82) Et vist beløb af midlerne fra EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden bør tildeles det europæiske initiativ for byområder, der bør gennemføres ved direkte eller indirekte forvaltning fra Kommissionens side.
- (83) Med henblik på at sikre en passende tildeling til de forskellige regionskategorier og af principielle årsager bør de samlede tildelinger til medlemsstaterne for så vidt angår mindre udviklede regioner, overgangsregioner og mere udviklede regioner ikke overføres mellem kategorierne. For at imødekomme medlemsstaternes behov for at tackle specifikke udfordringer bør medlemsstaterne imidlertid kunne anmode om, at deres tildelinger overføres fra mere udviklede regioner eller overgangsregioner til mindre udviklede regioner og fra mere udviklede regioner til overgangsregioner, og de bør i sådanne tilfælde begrunde dette valg. For at sikre tilstrækkelige finansielle midler til mindre udviklede regioner bør der fastlægges et loft for overførsler til mere udviklede regioner eller overgangsregioner. Det bør ikke være muligt at overføre midler mellem mål, undtagen i tilfælde, der er nøje fastsat i denne forordning.

- (84) Hvis en region var kategoriseret som en mere udviklet region i perioden 2014-2020, men kategoriseres som en overgangsregion i perioden 2021-2027 og derfor ville modtage mindre støtte i perioden 2021-2027 på grundlag af tildelingsmetoden, opfordres den berørte medlemsstat til at tage hensyn til denne faktor, når den træffer afgørelse om sin interne fordeling af finansiering.
- (85) Inden for rammerne af de unikke og særlige omstændigheder på øen Irland og med henblik på at støtte nord-syd-samarbejdet i henhold til Langfredagsaftalen skal der gennemføres et grænseoverskridende "Peace Plus"-program, som bygger videre på arbejdet i de tidligere programmer, Peace og Interreg, mellem grænseområderne i Irland og Nordirland. Under hensyntagen til dette programs praktiske betydning bør det støttes med en specifik tildeling, så det fortsat kan støtte fred- og forsoningsaktioner, og en passende andel af den irske tildeling under Interreg bør også tildeles dette program.
- (86) Det er nødvendigt at fastsætte lofter for medfinansieringssatserne inden for samhørighedspolitikken pr. regionskategori, hvor det er relevant, for at sikre, at princippet om medfinansiering overholdes ved hjælp af et passende niveau for den offentlige eller private nationale støtte. Disse satser bør afspejle den økonomiske udvikling i regionerne målt i BNP pr. indbygger i forhold til gennemsnittet i EU-27, samtidig med at regionerne sikres behandling, som ikke er mindre gunstig, fordi deres kategorisering er blevet ændret.

- (87) Inden for rammerne af de relevante regler i henhold til stabilitets- og vækstpagten som præciseret i den europæiske adfærdskodeks for partnerskab kan medlemsstaterne fremsætte en behørigt begrundet anmodning om yderligere fleksibilitet i de offentlige udgifter eller tilsvarende strukturelle udgifter støttet af den offentlige forvaltning i form af medfinansiering af investeringer.
- (88) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af de elementer, der er indeholdt i visse af bilagene til denne forordning, dvs. vedrørende dimensioner og koder for interventionstyperne, modellerne for partnerskabsaftaler og programmer, modellerne for datafremsendelse, modellen for skøn over betalingsanmodninger til Kommissionen, anvendelsen af Unionens logo, elementerne i finansieringsaftaler og strategidokumenter, systemet for elektronisk dataudveksling mellem medlemsstaterne og Kommissionen, modellerne for beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemet, for forvaltningserklæringen, for den årlige revisionserklæring, for den årlige kontrolrapport, for den årlige revisionsrapport om finansielle instrumenter, der gennemføres af EIB eller andre internationale finansielle institutioner, for revisionsstrategien, for betalingsanmodninger, for regnskaberne, for detaljerede regler og modellen for rapportering af uregelmæssigheder og for fastlæggelsen af omfanget af finansielle korrektioner.

- (89) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændringen af den europæiske adfærdskodeks for partnerskab med henblik på at tilpasse nævnte adfærdskodeks til denne forordning, definitionen på EU-plan af enhedsomkostninger, faste beløb, faste takster og finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, der gælder for alle medlemsstater, samt etableringen af standardiserede stikprøvemetoder.
- (90) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante gennemsigtige høringer af alle interesserede parter under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (91) For at sikre ensartede betingelser for vedtagelse af partnerskabsaftaler, vedtagelse eller ændring af programmer samt anvendelse af finansielle korrektioner bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Gennemførelsesbeføjelserne vedrørende fastlæggelse af fordelingen af de finansielle tildelinger til EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden bør vedtages uden udvalgsprocedurer, da de blot afspejler anvendelsen af en på forhånd fastlagt beregningsmetode. Ligeledes bør gennemførelsesbeføjelserne i forbindelse med de midlertidige foranstaltninger for anvendelsen af fondene som reaktion på exceptionelle omstændigheder vedtages uden udvalgsprocedurer, idet anvendelsesområdet er bestemt af stabilitets- og vækstpagten og begrænset til de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning.
- (92) Gennemførelsesbeføjelserne vedrørende modellen for den endelige præstationsrapport bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹. Selv om gennemførelsesretsakten har en generel karakter, bør rådgivningsproceduren anvendes til dens vedtagelse, eftersom den kun fastsætter tekniske aspekter, formularer og modeller.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(93) Eftersom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013¹ eller enhver anden retsakt vedrørende programmeringsperioden 2014-2020 fortsat bør finde anvendelse på programmer og operationer, der støttes af fondene under programmeringsperioden 2014-2020, og eftersom gennemførelsesperioden for nævnte forordning forventes at strække sig over den programmeringsperiode, der er omfattet af nærværende forordning, og for at sikre kontinuitet i gennemførelsen af visse operationer, der blev godkendt ved nævnte forordning, bør der fastsættes bestemmelser om faser. Den enkelte individuelle fase i en faseopdelt operation, der tjener samme overordnede målsætning, bør gennemføres i overensstemmelse med reglerne for den programmeringsperiode, i henhold til hvilken fasen modtager finansiering, mens forvaltningsmyndigheden kan gå videre med udvælgelsen af anden fase på grundlag af udvælgelsesproceduren foretaget i programmeringsperioden 2014-2020 for den relevante operation, forudsat at den sikrer sig, at betingelserne i nærværende forordning for en faseopdelt gennemførelse er opfyldt.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

- (94) Målene for denne forordning, nemlig at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og at fastsætte fælles finansielle regler for den del af EU-budgettet, der gennemføres ved delt forvaltning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af omfanget af forskellene mellem de forskellige regioners udviklingsniveau og de specifikke udfordringer, som de mindst begunstigede regioner står over for, medlemsstaternes og regionernes begrænsede finansielle midler og på grund af behovet for en sammenhængende ramme for gennemførelsen, der dækker flere EU-fonde under delt forvaltning, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (95) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (96) I betragtning af at denne forordning vedtages efter programmeringsperiodens begyndelse, og under hensyntagen til behovet for at gennemføre de EU-fonde, der er omfattet af denne forordning, på en samordnet og harmoniseret måde, og for at denne forordning kan gennemføres hurtigt, bør den træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

INDHOLDSFORTEGNELSE

AFSNIT I	MÅLSÆTNINGER OG GENERELLE STØTTEREGLER
Kapitel I	Genstand, definitioner og generelle regler
Artikel 1	Genstand og anvendelsesområde
Artikel 2	Definitioner
Artikel 3	Beregning af frister for Kommissionens aktioner
Artikel 4	Behandling og beskyttelse af personoplysninger
Kapitel II	Politiske målsætninger og principper for støtte fra fondene
Artikel 5	Politiske målsætninger
Artikel 6	Klimamål og klimatilpasningsmekanisme
Artikel 7	Delt forvaltning
Artikel 8	Partnerskab og flerniveaustyring
Artikel 9	Horisontale principper
AFSNIT II	STRATEGISK TILGANG
Kapitel I	Partnerskabsaftale
Artikel 10	Udarbejdelse og indgivelse af partnerskabsaftalen
Artikel 11	Partnerskabsaftalens indhold
Artikel 12	Godkendelse af partnerskabsaftalen

Artikel 13	Ændring af partnerskabsaftalen
Artikel 14	Anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAP via InvestEU-programmet
Kapitel II	Grundforudsætninger og resultatramme
Artikel 15	Grundforudsætninger
Artikel 16	Resultatramme
Artikel 17	Metode til etablering af resultatrammen
Artikel 18	Midtvejs gennemgang og fleksibilitetsbeløb
Kapitel III	Foranstaltninger i forbindelse med forsvarlig økonomisk styring og exceptionelle eller usædvanlige omstændigheder
Artikel 19	Foranstaltninger, der knytter fondenes effektivitet sammen med forsvarlig økonomisk styring
Artikel 20	Midlertidige foranstaltninger til anvendelse af fondene som reaktion på exceptionelle eller usædvanlige omstændigheder
AFSNIT III	PROGRAMMERING
Kapitel I	Generelle bestemmelser om fondene
Artikel 21	Udarbejdelse og indgivelse af programmer
Artikel 22	Programmernes indhold
Artikel 23	Godkendelse af programmer
Artikel 24	Ændring af programmer

Artikel 25	Fælles støtte fra EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO
Artikel 26	Overførsel af midler
Artikel 27	Overførsel af midler fra EFRU og ESF+ til FRO
Kapitel II	Territorial udvikling
Artikel 28	Integreret territorial udvikling
Artikel 29	Territoriale strategier
Artikel 30	Integreret territorial investering
Artikel 31	Lokaludvikling styret af lokalsamfundet
Artikel 32	Lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet
Artikel 33	Lokale aktionsgrupper
Artikel 34	Støtte fra fondene til lokaludvikling styret af lokalsamfundet
Kapitel III	Teknisk bistand
Artikel 35	Teknisk bistand på Kommissionens initiativ
Artikel 36	Teknisk bistand i medlemsstaterne
Artikel 37	Finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger ved teknisk bistand i medlemsstaterne
AFSNIT IV	OVERVÅGNING, EVALUERING, KOMMUNIKATION OG SYNLIGHED
Kapitel I	Overvågning
Artikel 38	Overvågningsudvalg

Artikel 39	Overvågningsudvalgets sammensætning
Artikel 40	Overvågningsudvalgets funktioner
Artikel 41	Årlig præstationsgennemgang
Artikel 42	Fremsendelse af data
Artikel 43	Endelig præstationsrapport
Kapitel II	Evaluering
Artikel 44	Evalueringer foretaget af medlemsstaten
Artikel 45	Evalueringer foretaget af Kommissionen
Kapitel III	Synlighed, gennemsigtighed og kommunikation
Afdeling I	Synlighed af støtte fra fondene
Artikel 46	Synlighed
Artikel 47	Unionens logo
Artikel 48	Kommunikationsmedarbejdere og netværk
Afdeling II	Gennemsigtighed ved gennemførelse af fondene og kommunikation om programmerne
Artikel 49	Forvaltningsmyndighedens ansvar
Artikel 50	Støttemodtagernes ansvar

AFSNIT V	FINANSIEL STØTTE FRA FONDENE
Kapitel I	Former for EU-bidrag
Artikel 51	Former for EU-bidrag til programmer
Kapitel II	Former for støtte fra medlemsstaterne
Artikel 52	Støtteformer
Afdeling I	Tilskudsformer
Artikel 53	Tilskudsformer
Artikel 54	Finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger i forbindelse med tilskud
Artikel 55	Direkte personaleomkostninger i forbindelse med tilskud
Artikel 56	Finansiering efter fast takst for andre støtteberettigede omkostninger end direkte personaleomkostninger i forbindelse med tilskud
Artikel 57	Betingede tilskud
Afdeling II	Finansielle instrumenter
Artikel 58	Finansielle instrumenter
Artikel 59	Gennemførelse af finansielle instrumenter
Artikel 60	Renter og anden indtjening, der genereres af støtte fra fondene til finansielle instrumenter
Artikel 61	Differentieret behandling af investorer
Artikel 62	Genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra fondene

Kapitel III	Regler for støtteberettigelse
Artikel 63	Støtteberettigelse
Artikel 64	Ikkestøtteberettigede omkostninger
Artikel 65	Operationernes varighed
Artikel 66	Flytning
Artikel 67	Særlige regler for støtteberettigelse i forbindelse med tilskud
Artikel 68	Særlige regler for støtteberettigelse i forbindelse med finansielle instrumenter
AFSNIT VI	FORVALTNING OG KONTROL
Kapitel I	Generelle regler for forvaltning og kontrol
Artikel 69	Medlemsstaternes ansvarsområder
Artikel 70	Kommissionens beføjelser og ansvarsområder
Artikel 71	Programmyndigheder
Kapitel II	Standardsystemer til forvaltning og kontrol
Artikel 72	Forvaltningsmyndighedens funktioner
Artikel 73	Forvaltningsmyndighedens udvælgelse af operationer
Artikel 74	Forvaltningsmyndighedens programforvaltning
Artikel 75	Støtte fra forvaltningsmyndigheden til overvågningsudvalgets arbejde

Artikel 76	Regnskabsfunktionen
Artikel 77	Revisionsmyndighedens funktioner
Artikel 78	Revisionsstrategi
Artikel 79	Revision af operationer
Artikel 80	Ordninger med én enkelt revision
Artikel 81	Forvaltningsverificeringer og revisioner af finansielle instrumenter
Artikel 82	Adgang til dokumenter
Kapitel III	Tillid til nationale forvaltningssystemer
Artikel 83	Udvidede proportionale ordninger
Artikel 84	Betingelser for anvendelse af udvidede proportionale ordninger
Artikel 85	Tilpasning i programmeringsperioden
AFSNIT VII	FINANSIEL FORVALTNING, INDGIVELSE OG GENNEMGANG AF REGNSKABER OG FINANSIELLE KORREKTIONER
Kapitel I	Finansiel forvaltning
Afdeling I	Generelle regnskabsbestemmelser
Artikel 86	Budgetforpligtelser
Artikel 87	Anvendelse af euroen
Artikel 88	Tilbagebetaling

Afdeling II	Bestemmelser om betalinger til medlemsstater
Artikel 89	Betalingstyper
Artikel 90	Forfinansiering
Artikel 91	Betalingsanmodninger
Artikel 92	Særlige elementer gældende for finansielle instrumenter i betalingsanmodninger
Artikel 93	Fælles regler for betalinger
Artikel 94	EU-bidrag baseret på enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster
Artikel 95	EU-bidrag baseret på finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger
Afdeling III	Afbrydelser og suspensioner
Artikel 96	Afbrydelse af betalingsfristen
Artikel 97	Suspension af betalinger
Kapitel II	Indgivelse og gennemgang af regnskaber
Artikel 98	Regnskabers indhold og indgivelse
Artikel 99	Regnskabsgennemgang
Artikel 100	Beregning af saldoen
Artikel 101	Procedure for regnskabsgennemgang
Artikel 102	Kontradiktorisk procedure i forbindelse med regnskabsgennemgang

Kapitel III	Finansielle korrektioner
Artikel 103	Medlemsstaternes finansielle korrektioner
Artikel 104	Kommissionens finansielle korrektioner
Kapitel IV	Frigørelse
Artikel 105	Principper og regler for frigørelse
Artikel 106	Undtagelser fra frigørelsesreglerne
Artikel 107	Procedure for frigørelse
AFSNIT VIII	FINANSIELLE RAMMER
Artikel 108	Den geografiske dækning af støtten til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst
Artikel 109	Midler til økonomisk, social og territorial samhørighed
Artikel 110	Midler til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg)
Artikel 111	Overførbare midler
Artikel 112	Fastlæggelse af medfinansieringssatser
AFSNIT IX	DELEGEREDE BEFØJELSER, GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER
Kapitel I	Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser
Artikel 113	Delegation af beføjelser for så vidt angår visse bilag
Artikel 114	Udøvelse af de delegerede beføjelser
Artikel 115	Udvalgsprocedure

Kapitel II	Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser
Artikel 116	Revision
Artikel 117	Overgangsbestemmelser
Artikel 118	Betingelser for operationer, som er genstand for en faseopdelt gennemførelse
Artikel 119	Ikrafttræden
BILAG I	DIMENSIONER OG KODER FOR INTERVENTIONSTYPER UNDER EFRU, ESF+, SAMHØRIGHEDSFONDEN OG FRO – ARTIKEL 22, STK. 5
BILAG II	MODEL FOR PARTNERSKABSÅFTALE – ARTIKEL 10, STK. 6
BILAG III	HORISONTALE GRUNDFORUDSÆTNINGER – ARTIKEL 15, STK. 1
BILAG IV	TEMATISKE GRUNDFORUDSÆTNINGER, DER GÆLDER FOR EFRU, ESF+ OG SAMHØRIGHEDSFONDEN – ARTIKEL 15, STK. 1
BILAG V	MODEL FOR PROGRAMMER, DER MODTAGER STØTTE FRA EFRU (MÅLET OM INVESTERINGER I BESKÆFTIGELSE OG VÆKST), ESF+, FRO, SAMHØRIGHEDSFONDEN OG EHF AF – ARTIKEL 21, STK. 3
BILAG VI	MODEL FOR PROGRAMMER, DER STØTTES AF AMIF, FIS OG IGFV – ARTIKEL 21, STK. 3
BILAG VII	MODEL FOR FREMSENDELSE AF DATA – ARTIKEL 42
BILAG VIII	SKØN OVER DET BELØB, SOM MEDLEMSSTATEN FORVENTER AT INDGIVE BETALINGSANMODNINGER FOR I DET AKTUELLE OG DET EFTERFØLGENDE KALENDERÅR (ARTIKEL 69, STK. 10)

BILAG IX	KOMMUNIKATION OG SYNLIGHED – ARTIKEL 47, 49 OG 50
BILAG X	ELEMENTER I FINANSIERINGSAFTALER OG STRATEGIDOKUMENTER – ARTIKEL 59, STK. 1 OG 5
BILAG XI	CENTRALE KRAV TIL FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER OG KLASSIFICERINGEN HERAF – ARTIKEL 69, STK. 1
BILAG XII	DELTALJEREDE REGLER OG EN MODEL FOR INDBERETNING AF UREGELMÆSSIGHEDER – ARTIKEL 69, STK. 2
BILAG XIII	ELEMENTER I REVISIONSSPORET – ARTIKEL 69, STK. 6
BILAG XIV	SYSTEMER TIL ELEKTRONISK DATAUDVEKSLING MELLEM PROGRAMMYNDIGHEDER OG STØTTEMODTAGERE – ARTIKEL 69, STK. 8
BILAG XV	SFC2021: SYSTEM TIL ELEKTRONISK DATAUDVEKSLING MELLEM MEDLEMSSTATERNES OG KOMMISSIONEN – ARTIKEL 69, STK. 9
BILAG XVI	MODEL FOR BESKRIVELSE AF FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMET – ARTIKEL 69, STK. 11
BILAG XVII	DATA, DER SKAL REGISTRERES OG LAGRES ELEKTRONISK OM HVER ENKELT OPERATION – ARTIKEL 72, STK. 1, LITRA E)
BILAG XVIII	MODEL FOR FORVALTNINGSERKLÆRINGEN – ARTIKEL 74, STK. 1, LITRA F)
BILAG XIX	MODEL FOR DEN ÅRLIGE REVISIONSERKLÆRING – ARTIKEL 77, STK. 3, LITRA A)
BILAG XX	MODEL FOR DEN ÅRLIGE KONTROLRAPPORT – ARTIKEL 77, STK. 3, LITRA B)

BILAG XXI	MODEL FOR DEN ÅRLIGE REVISIONSRAPPORT – ARTIKEL 81, STK. 5
BILAG XXII	MODEL FOR REVISIONSSTRATEGIEN – ARTIKEL 78
BILAG XXIII	MODEL FOR BETALINGSANMODNINGER – ARTIKEL 91, STK. 3
BILAG XXIV	MODEL FOR REGNSKABET – ARTIKEL 98, STK. 1, LITRA A)
BILAG XXV	FASTSÆTTELSE AF OMFANGET AF FINANSIELLE KORREKTIONER: FINANSIELLE KORREKTIONER TIL FAST TAKST ELLER EKSTRAPOLEREDE FINANSIELLE KORREKTIONER – ARTIKEL 104, STK. 1
BILAG XXVI	METODE TIL TILDELING AF SAMLEDE MIDLER PR. MEDLEMSSTAT – ARTIKEL 109, STK. 2

AFSNIT I

MÅLSÆTNINGER OG GENERELLE STØTTEREGLER

KAPITEL I

Genstand, definitioner og generelle regler

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der:
 - a) finansielle regler for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO), Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF), Asyl-, Migration- og Integrationsfonden (AMIF), Fonden for Intern Sikkerhed (FIS) og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (IGFV) (samlet benævnt "fondene")
 - b) fælles bestemmelser for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAF.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på området vedrørende beskæftigelse og social innovation under ESF+ eller på komponenterne med direkte eller indirekte forvaltning under EHFAF, AMIF, FIS og IGFV, undtagen med hensyn til teknisk bistand på Kommissionens initiativ.
3. Artikel 5, 14, 19, 28-34 og 108-112 finder ikke anvendelse på AMIF, FIS eller IGFV.
4. Artikel 108-112 finder ikke anvendelse på EHFAF.
5. Artikel 14, 15, 18, 19, 21-27 og 37-42, artikel 43, stk. 1-4, artikel 44 og 50, artikel 55, stk. 1, og artikel 73, 77, 80 og 83-85 finder ikke anvendelse på Interregprogrammer.
6. Ved nedenfor anførte fondsspecifikke forordninger kan der fastsættes supplerende regler til nærværende forordning, der ikke må være i modstrid med nærværende forordning:
 - a) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/...¹⁺ ("EFRU- og Samhørighedsfondsforordningen")
 - b) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/...²⁺⁺ ("ESF+-forordningen")

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) ... (EUT ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i sag 2018/0197(COD), og indsæt nummer, navn, dato, titel og EUT-henvisning for nævnte forordning i fodnoten.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) ... (EUT ...).

⁺⁺ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i sag 2018/0206(COD), og indsæt nummer, navn, dato, titel og EUT-henvisning for nævnte forordning i fodnoten.

- c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/...¹⁺⁺⁺ ("Interregforordningen")
- d) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/...²⁺⁺⁺⁺ ("FRO-forordningen")
- e) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004 ("EHFAF-forordningen")
- f) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Asyl-, Migrations og Integrationsfonden ("AMIF-forordningen")
- g) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Fonden for Intern Sikkerhed ("FIS-forordningen")

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) ... (EUT ...).

⁺⁺⁺ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i sag 2018/0199(COD), og indsæt nummer, navn, dato, titel og EUT-henvisning for nævnte forordning i fodnoten.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) ... (EUT ...).

⁺⁺⁺⁺ EUT: Indsæt venligst i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i sag 2020/0006(COD), og indsæt nummer, navn, dato, titel og EUT-henvisning for nævnte forordning i fodnoten.

- h) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning ("IGFV-forordningen").

I tilfælde af tvivl om anvendelsen af nærværende forordning i forhold til fondsspecifikke forordninger har nærværende forordning forrang.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "relevante landespecifikke henstillinger": henstillinger fra Rådet vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4, i TEUF vedrørende strukturelle udfordringer samt supplerende henstillinger fra Kommissionen fremsat i henhold til artikel 34 i forordning (EU) 2018/1999, som det er hensigtsmæssigt at imødegå med flerårige investeringer, der henhører under fondenes anvendelsesområde som fastsat i de fondsspecifikke forordninger
- 2) "grundforudsætning": en forudsætning for en virkningsfuld og effektiv gennemførelse af de specifikke målsætninger
- 3) "gældende ret": EU-ret og national ret, der vedrører anvendelsen heraf

- 4) "operation":
 - a) et projekt, en kontrakt, en aktion eller en gruppe projekter, som er udvalgt under de pågældende programmer
 - b) i forbindelse med finansielle instrumenter, et programbidrag til et finansielt instrument og den efterfølgende finansielle støtte, som det finansielle instrument yder til slutmodtagere
- 5) "operation af strategisk betydning": en operation, der yder et betydeligt bidrag til opfyldelsen af et programs målsætninger, og som er genstand for særlige overvågnings- og kommunikationsforanstaltninger
- 6) "prioritet" i forbindelse med AMIF, FIS og IGFV: en specifik målsætning
- 7) "prioritet" i forbindelse med EHFAP og udelukkende med henblik på afsnit VII: en specifik målsætning
- 8) "bemyndiget organ": et offentligt eller privat organ, der handler under en forvaltningsmyndigheds ansvar eller varetager funktioner eller opgaver på vegne af en sådan myndighed

- 9) "støttemodtager":
- a) et offentligt eller privat organ, en enhed med eller uden status som juridisk person eller en fysisk person, der har ansvaret for at iværksætte eller både iværksætte og gennemføre operationer
 - b) i forbindelse med offentlig-private partnerskaber ("OPP'er"), det offentlige organ, der iværksætter OPP-operationen eller den private partner, som er udvalgt til gennemførelse heraf
 - c) i forbindelse med statsstøtteordninger, den virksomhed, der modtager støtten
 - d) i forbindelse med de minimis-støtte ydet i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013¹ eller (EU) nr. 717/2014²: Medlemsstaten kan beslutte, at modtageren i henhold til nærværende forordning er det organ, der yder støtte, hvis det har ansvaret for at iværksætte eller både iværksætte og gennemføre operationen
 - e) i forbindelse med finansielle instrumenter, det organ, der gennemfører holdingfonden eller, hvis der ikke findes nogen holdingfondsstruktur, det organ, der gennemfører den særlige fond eller, hvis forvaltningsmyndigheden forvalter det finansielle instrument, forvaltningsmyndigheden

¹ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1).

² Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren (EUT L 190 af 28.6.2014, s. 45).

- 10) "fond for mindre projekter": en operation i et Interregprogram, der har til formål at udvælge og gennemføre projekter, herunder mellemfolkelige aktioner, af begrænset finansielt omfang
- 11) "mål": en på forhånd aftalt værdi, der skal opnås i slutningen af støtteberettigelsesperioden i forhold til en indikator, der indgår i en specifik målsætning
- 12) "delmål": en mellemliggende værdi, der skal opnås på et givet tidspunkt i støtteberettigelsesperioden i forhold til en outputindikator, der indgår i en specifik målsætning
- 13) "outputindikator": en indikator til at måle interventionens specifikke resultater
- 14) "resultatindikator": en indikator til at måle virkningerne af de støttede interventioner, med særligt henblik på de direkte adressater, målgruppen eller brugerne af infrastrukturen
- 15) "OPP-operation": en operation, som gennemføres i et partnerskab mellem offentlige organer og den private sektor i overensstemmelse med en OPP-aftale, og som har til formål at levere offentlige tjenester gennem risikodeling ved samling af enten ekspertise fra den private sektor eller supplerende kapitalkilder eller begge dele
- 16) "finansielt instrument": en form for støtte leveret via en struktur, hvorigennem der leveres finansielle produkter til slutmodtagere

- 17) "finansielt produkt": egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, lån og garantier som defineret i artikel 2 i finansforordningen
- 18) "slutmodtager": en juridisk eller fysisk person, der modtager støtte fra fondene via en støttemodtager, der modtager støtte fra en fond for mindre projekter eller fra et finansielt instrument
- 19) "programbidrag": støtte fra fondene og eventuel national offentlig og privat medfinansiering til et finansielt instrument
- 20) "holdingfond": en fond, der er oprettet under en forvaltningsmyndigheds ansvar under et eller flere programmer med henblik på at gennemføre en eller flere særlige fonde
- 21) "særlig fond": en fond, hvorigennem en forvaltningsmyndighed eller en holdingfond stiller finansielle produkter til rådighed for slutmodtagere
- 22) "organ, der gennemfører et finansielt instrument": et offentligretligt eller privatretligt organ, der udfører en holdingfonds eller en særlig fonds opgaver
- 23) "løftestangeffekt": det tilbagebetalingspligtige finansieringsbeløb, der betales til slutmodtagere, divideret med det beløb, som fondenes bidrag udgør
- 24) "multiplikatorforhold": i forbindelse med garantiinstrumenter, et forhold fastsat på grundlag af en forsigtig forudgående risikovurdering for så vidt angår hvert garantiprodukt, der skal tilbydes, mellem værdien af de underliggende udbetalte nye lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer og det programbidragsbeløb, der er afsat i henhold til garantikontrakter til dækning af forventede og uventede tab ved sådanne nye lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer

- 25) "forvaltningsomkostninger": direkte eller indirekte omkostninger, der refunderes mod dokumentation for udgifter, der er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af finansielle instrumenter
- 26) "forvaltningsgebyrer": en pris for leverede tjenesteydelser som fastsat i finansieringsaftalen mellem forvaltningsmyndigheden og det organ, der gennemfører en holdingfond eller en særlig fond, og i påkommende tilfælde mellem det organ, der gennemfører en holdingfond, og det organ, som gennemfører en særlig fond
- 27) "flytning": overførsel af den samme eller lignende aktivitet eller en del heraf som defineret i artikel 2, nr. 61a), i forordning (EU) nr. 651/2014
- 28) "offentligt bidrag": ethvert bidrag til finansiering af operationer, som hidrører fra nationale, regionale eller lokale offentlige myndigheders budget, eller fra en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), der er oprettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006¹, EU-budgettet til rådighed for fondene, offentligretlige organers budget eller sammenslutninger af offentlige myndigheders eller offentligretlige organers budget; dette kan, med henblik på at fastsætte medfinansieringssatsen for ESF+-programmer eller -prioriteter, omfatte finansieringsmidler, som arbejdsgivere og arbejdstagere har fremskaffet i fællesskab

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19).

- 29) "regnskabsår": perioden fra den 1. juli til den 30. juni i det følgende år, undtagen for programmeringsperiodens første regnskabsår, hvor perioden regnes fra begyndelsesdatoen for udgifternes støtteberettigelse til den 30. juni 2022; for det sidste regnskabsår er perioden den 1. juli 2029 til den 30. juni 2030
- 30) "økonomisk aktør": en fysisk eller juridisk person eller anden enhed, der deltager i gennemførelsen af fondene, med undtagelse af en medlemsstat, som udøver sine beføjelser som offentlig myndighed
- 31) "uregelmæssighed": enhver overtrædelse af gældende ret, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse, der skader eller vil kunne skade EU-budgettet ved afholdelse af en uretmæssig udgift over EU-budgettet
- 32) "alvorlig mangel": en mangel, der er til hinder for, at et programs forvaltnings- og kontrolsystem fungerer effektivt, og som kræver væsentlige forbedringer i forvaltnings- og kontrolsystemerne, og såfremt et eller flere af de centrale krav 2, 4, 5, 9, 12, 13 og 15 som omhandlet i bilag X eller to eller flere af de andre centrale krav vurderes som tilhørende kategori 3 og 4 i nævnte bilag
- 33) "systembetinget uregelmæssighed": enhver uregelmæssighed, der kan være af tilbagevendende art, og som med stor sandsynlighed forekommer i tilsvarende operationer som følge af en alvorlig mangel, herunder manglende fastlæggelse af relevante procedurer i overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler

- 34) "samlede fejl": summen af de kalkulerede tilfældige fejl og, hvis det er relevant, afgrænsede systembetingede fejl og ukorrigerede atypiske fejl
- 35) "samlet fejlprocent": de samlede fejl divideret med revisionspopulationen
- 36) "restfejlprocent": de samlede fejl fratrukket de finansielle korrektioner, som medlemsstaten har anvendt med henblik på at reducere de risici, der er identificeret af revisionsmyndigheden, divideret med de udgifter, der skal angives i regnskaberne
- 37) "fuldført operation": en operation, der er fysisk fuldført eller fuldt ud gennemført, og for hvilken alle betalinger er blevet foretaget af støttemodtagerne, og det modsvarende offentlige bidrag er blevet betalt til støttemodtagerne
- 38) "stikprøveenhed": en af de enheder (som kan være en operation, et projekt under en operation eller et betalingskrav fra en støttemodtager), som en revisionspopulation opdeles i med henblik på udtagning af stikprøver
- 39) "spærret konto": i forbindelse med en OPP-operation, en bankkonto, som er omfattet af en skriftlig aftale mellem et offentligt organ, der er støttemodtager, og den private partner, der er godkendt af forvaltningsmyndigheden eller et bemyndiget organ, og som anvendes til betalinger under eller efter støtteberettigelsesperioden
- 40) "deltager": en fysisk person, der drager direkte fordel af en operation, men som ikke har ansvaret for at iværksætte eller både iværksætte og gennemføre operationen, og som i forbindelse med EHFAF ikke modtager finansiel støtte

- 41) "energieffektivitet først": inden for energiplanlægning og i forbindelse med politik- og investeringsbeslutninger at tage størst muligt hensyn til alternative omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger for at gøre energiefterspørgsel og energiforsyning mere effektiv, navnlig ved hjælp af omkostningseffektive energibesparelser i slutanvendelsen, initiativer vedrørende efterspørgselsreaktion og mere effektiv omdannelse, transmission og distribution af energi, samtidig med at målene for disse beslutninger stadig nås
- 42) "klimasikring": en proces, der skal forhindre, at infrastruktur bliver sårbar over for potentielle langsigtede klimapåvirkninger, samtidig med at det sikres, at princippet om "energieffektivitet først" overholdes, og at niveauet for drivhusgasemissioner fra et projekt er foreneligt med målet om klimaneutralitet i 2050
- 43) "betingede tilskud": en tilskudskategori, der er omfattet af betingelser, der er knyttet til tilbagebetaling af støtte
- 44) "EIB": Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond eller datterselskaber etableret af Den Europæiske Investeringsbank
- 45) "Seal of Excellence": kvalitetsmærke tildelt af Kommissionen for så vidt angår et forslag, som viser, at forslaget, der er blevet vurderet i forbindelse med en indkaldelse af forslag i henhold til et EU-instrument, anses for at opfylde minimumskvalitetskravene i dette EU-instrument, men ikke kunne finansieres på grund af manglende budgetmidler for den pågældende indkaldelse af forslag, og eventuelt kan modtage støtte fra andre EU-finansieringskilder eller nationale finansieringskilder.

Artikel 3

Beregning af frister for Kommissionens aktioner

Hvis der er fastsat en frist for en aktion, der skal iværksættes af Kommissionen, begynder fristen, når alle oplysninger, der er i overensstemmelse med kravene i denne forordning eller i fondsspecifikke forordninger, er blevet forelagt af medlemsstaten.

Denne frist suspenderes dagen efter den dato, hvor Kommissionen sender sine bemærkninger eller en anmodning om ændrede dokumenter til medlemsstaten, indtil medlemsstaten svarer Kommissionen.

Artikel 4

Behandling og beskyttelse af personoplysninger

Medlemsstaterne og Kommissionen må kun behandle personoplysninger, hvis det er nødvendigt for at opfylde deres respektive forpligtelser i henhold til denne forordning, navnlig med henblik på overvågning, rapportering, kommunikation, offentliggørelse, evaluering, finansiel forvaltning, verificeringer og revisioner og, hvor det er relevant, for at fastslå, om deltagere er støtteberettigede. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 eller Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2018/1725¹, alt efter hvilken der finder anvendelse.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

KAPITEL II

Politiske målsætninger og principper for støtte fra fondene

Artikel 5

Politiske målsætninger

1. EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF støtter følgende politiske målsætninger:
 - a) et mere konkurrencedygtigt og intelligent Europa ved at fremme innovativ og intelligent økonomisk omstilling og regional IKT-konnektivitet
 - b) et grønnere og robust Europa med en kulstoffattig omstilling til en kulstofneutral økonomi ved at fremme en ren og fair energiomstilling, investering i de grønne og blå økonomier, den cirkulære økonomi, modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, risikoforebyggelse og -styring samt bæredygtig mobilitet i byer
 - c) et tættere sammenknyttet Europa ved at øge mobilitet
 - d) et mere socialt og inklusivt Europa ved at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder
 - e) et Europa tættere på borgerne ved at fremme en bæredygtig og integreret udvikling af alle typer territorier og lokale initiativer.

FRO støtter den specifikke målsætning om at give regioner og mennesker mulighed for at håndtere de sociale, beskæftigelsesmæssige, økonomiske og miljømæssige virkninger af omstillingen til Unionens 2030-mål for energi og klima og en klimaneutral økonomi i Unionen senest i 2050 på grundlag af Parisaftalen.

Denne artikels stk. 1, første afsnit, finder ikke anvendelse på de midler fra EFRU og ESF+, der overføres til FRO i overensstemmelse med artikel 27.

2. EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO bidrager til Unionens indsats for at styrke sin økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i overensstemmelse med artikel 174 i TEUF ved at forfølge følgende mål:
 - a) målet om investeringer i beskæftigelse og vækst i medlemsstaterne og regionerne, der skal støttes af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO, og
 - b) målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), der skal støttes af EFRU.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen fremmer koordinering, komplementaritet og sammenhæng mellem fondene og andre EU-instrumenter og -fonde. De optimerer mekanismerne for koordinering mellem de ansvarlige med henblik på at undgå dobbeltarbejde under planlægningen og gennemførelsen. Medlemsstaterne og Kommissionen tager ligeledes de relevante landespecifikke henstillinger i betragtning i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen af fondene.

Artikel 6|

Klimamål og klimatilpasningsmekanisme

1. Medlemsstaterne fremlægger oplysninger om støtte til miljø- og klimamålsætningerne ved anvendelse af en metode, der bygger på interventionstyper for hver af fondene. Denne metode består i at tildele en specifik vægtning til støtten på et niveau, der afspejler, i hvilket omfang en sådan støtte yder et bidrag til miljømålsætningerne og til klimamålsætningerne. For så vidt angår EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden forbindes vægtninger med dimensioner og koder for de interventionstyper, der er fastsat i bilag I. EFRU og Samhørighedsfonden bidrager med henholdsvis 30 % og 37 % af EU-bidraget til udgifter, som støttes med henblik på at nå de klimamålsætninger, der er fastsat for EU-budgettet.
2. Klimabidragsmålet for hver medlemsstat fastsættes som en procentdel af dens samlede tildeling fra EFRU og Samhørighedsfonden og medtages i programmer som følge af interventionstyperne og den vejledende finansielle fordeling i medfør af artikel 22, stk. 3, litra d), nr. viii). Det foreløbige klimabidragsmål fastsættes i partnerskabsaftalen, jf. artikel 11, stk. 1.
3. Medlemsstaten og Kommissionen overvåger regelmæssigt opfyldelsen af klimabidragsmålene på grundlag af de samlede støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt til forvaltningsmyndigheden, opdelt efter interventionstype i overensstemmelse med artikel 42 og på grundlag af data indgivet af medlemsstaten. Hvis overvågningen viser, at der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at nå klimabidragsmålet, skal medlemsstaten og Kommissionen nå til enighed om afhjælpende foranstaltninger på det årlige gennemgangsmøde.

4. Hvis der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at nå klimabidragsmålet på nationalt plan senest den 31. december 2024, tager medlemsstaten hensyn hertil i sin midtvejs gennemgang i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1.

Artikel 7

Delt forvaltning

1. Medlemsstaterne og Kommissionen gennemfører det EU-budget, der tildeles fondene, ved delt forvaltning i overensstemmelse med artikel 63 i finansforordningen. Medlemsstaterne udarbejder og gennemfører programmer på rette territoriale niveau i overensstemmelse med deres institutionelle, retlige og finansielle rammer.
2. Kommissionen gennemfører den støtte fra Samhørighedsfonden, der overføres til Connecting Europe-faciliteten (CEF), det europæiske initiativ for byområder og interregionale innovative investeringer, den støtte, der overføres fra ESF+ til tværnationalt samarbejde, de beløb, der er bidrag til InvestEU-programmet, og teknisk bistand på Kommissionens initiativ ved direkte eller indirekte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a) og c).
3. Kommissionen kan med den berørte medlemsstat og de berørte regioners samtykke gennemføre samarbejdet med regioner i den yderste periferi under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) ved indirekte forvaltning.

Artikel 8
Partnerskab og flerniveaustyring

1. For så vidt angår partnerskabsaftalen og hvert program tilrettelægger og gennemfører hver medlemsstat et omfattende partnerskab i overensstemmelse med sine institutionelle og retlige rammer og under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for fondene. Dette partnerskab skal mindst omfatte følgende partnere:
 - a) regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder
 - b) arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer
 - c) relevante organer, der repræsenterer civilsamfundet, såsom miljøpartnere, ikkestatslige organisationer og organer, som er ansvarlige for at fremme social inklusion, grundlæggende rettigheder, rettigheder for personer med handicap, ligestilling mellem kønnene og ikkeforskelsbehandling
 - d) forskningsorganisationer og universiteter, hvis det er relevant.

2. Det partnerskab, der oprettes i henhold til denne artikels stk. 1, skal fungere i overensstemmelse med princippet om flerniveaustyring og en bottom-up-tilgang. Medlemsstaten inddrager partnere omhandlet i stk. 1 i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og under hele forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af programmer, herunder gennem deltagelse i overvågningsudvalg i overensstemmelse med artikel 39.

I denne forbindelse tildeler medlemsstaterne, hvis det er relevant, en passende procentdel af de midler, der kommer fra fondene, til administrativ kapacitetsopbygning hos arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer.

3. For så vidt angår Interregprogrammer skal partnerskabet omfatte partnere fra alle deltagende medlemsstater.
4. Tilrettelæggelsen og gennemførelsen af partnerskabet foretages i overensstemmelse med den europæiske adfærdskodeks for partnerskab, der er fastsat ved delegeret forordning (EU) nr. 240/2014.
5. Mindst en gang om året hører Kommissionen de organisationer, som repræsenterer partnere på EU-plan, om gennemførelsen af programmerne og underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet.

Artikel 9

Horisontale principper

1. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer respekt for de grundlæggende rettigheder og overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af fondene.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at ligestilling mellem mænd og kvinder, integration af ligestillingsaspektet og integration af kønsperspektivet tages i betragtning og fremmes under hele forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmer og rapporteringen herom.
3. Medlemsstaterne og Kommissionen tager passende skridt for at undgå enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering under forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmer og rapporteringen herom. Under hele forberedelsen og gennemførelsen af programmer skal der navnlig tages hensyn til adgang for personer med handicap.
4. Fondenes målsætninger forfølges i overensstemmelse med målsætningen om at fremme en bæredygtig udvikling som fastsat i artikel 11 i TEUF under hensyntagen til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, Parisaftalen og princippet om ikke at gøre væsentlig skade.

Fondenes målsætninger forfølges under fuld overholdelse af gældende EU-miljøret.

AFSNIT II

STRATEGISK TILGANG

KAPITEL I

Partnerskabsaftale

Artikel 10

Udarbejdelse og indgivelse af partnerskabsaftalen

1. Hver medlemsstat udarbejder en partnerskabsaftale, der fastlægger de strategiske retningslinjer for programmeringen og ordningerne for anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAF på en virkningsfuld og effektiv måde for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.
2. Partnerskabsaftalen udarbejdes i overensstemmelse med den europæiske adfærdskodeks for partnerskab. Hvis en medlemsstat allerede fastlægger et omfattende partnerskab under udarbejdelsen af sine programmer, anses dette krav for at være opfyldt.
3. Medlemsstaten indgiver partnerskabsaftalen til Kommissionen inden eller samtidig med indgivelsen af det første program.

4. Partnerskabsaftalen kan indgives sammen med det relevante årlige nationale reformprogram og den integrerede nationale energi- og klimaplan.
5. Partnerskabsaftalen skal være et strategisk og kortfattet dokument. Det må ikke være længere end 35 sider, medmindre medlemsstaten på eget initiativ beslutter at forlænge dokumentets længde.
6. Medlemsstaten udarbejder partnerskabsaftalen i overensstemmelse med modellen i bilag II. Medlemsstaten kan lade partnerskabsaftalen indgå i et af sine programmer.
7. Interregprogrammer kan indgives til Kommissionen inden indgivelsen af partnerskabsaftalen.
8. EIB kan efter anmodning fra den pågældende medlemsstat deltage i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen og i aktiviteter med tilknytning til udarbejdelsen af operationer, finansielle instrumenter og OPP'er.

Artikel 11
Partnerskabsaftalens indhold

1. Partnerskabsaftalen skal indeholde følgende elementer:
 - a) de udvalgte politiske målsætninger og FRO's specifikke målsætning med angivelse af, hvilke af de fonde, der er omfattet af partnerskabsaftalen, og hvilke programmer der skal anvendes til at forfølge disse målsætninger, med en begrundelse herfor, idet der tages hensyn til relevante landespecifikke henstillinger, den integrerede nationale energi- og klimaplan, principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og, hvor det er relevant, regionale udfordringer
 - b) for hver af de udvalgte politiske målsætninger og FRO's specifikke målsætning:
 - i) et sammendrag af politikvalg og de vigtigste forventede resultater for hver af de fonde, der er omfattet af partnerskabsaftalen
 - ii) koordinering, afgrænsning og komplementaritet mellem fondene og, hvor det er relevant, koordinering mellem nationale og regionale programmer
 - iii) komplementaritet og synergier mellem de fonde, der er omfattet af partnerskabsaftalen, AMIF, FIS, IGFV og andre EU-instrumenter, herunder strategiske integrerede projekter og strategiske naturprojekter inden for rammerne af LIFE, og, hvor det er relevant, projekter, der finansieres under Horisont Europa

- c) den foreløbige finansielle tildeling fra hver af de fonde, der er omfattet af partnerskabsaftalen, pr. politisk målsætning på nationalt plan og, hvor det er relevant, på regionalt plan, under overholdelse af de fondsspecifikke regler om tematisk koncentration og den foreløbige finansielle tildeling til FRO's specifikke målsætning, herunder eventuelle EFRU- og ESF+-midler, der i henhold til artikel 27 skal overføres til FRO
- d) det foreløbige klimabidragsmål, jf. artikel 6, stk. 2,
- e) hvis det er relevant, opdelingen af de finansielle midler pr. regionskategori, jf. artikel 108, stk. 2, og de tildelinger, der foreslås overført, jf. artikel 26 og 111, herunder en begrundelse for sådanne overførsler
- f) for så vidt angår teknisk bistand medlemsstatens valg af form for EU-bidrag i medfør af artikel 36, stk. 3, og hvis det er relevant, den foreløbige finansielle tildeling fra hver af de fonde, der er omfattet af partnerskabsaftalen, på nationalt plan og opdelingen af de finansielle midler pr. program og pr. regionskategori
- g) de beløb, der skal bidrage til InvestEU-programmet pr. fond og pr. regionskategori, hvis det er relevant

- h) en fortegnelse over planlagte programmer under de fonde, der er omfattet af partnerskabsaftalen, med de respektive foreløbige finansielle tildelinger pr. fond og de tilsvarende nationale bidrag pr. regionskategori, hvis det er relevant
- i) et sammendrag af de aktioner, som den pågældende medlemsstat påtænker at iværksætte med henblik på at styrke sin administrative kapacitet til gennemførelse af de fonde, der er omfattet af partnerskabsaftalen
- j) hvis det er relevant, en integreret tilgang til håndtering af de demografiske udfordringer eller specifikke behov i regioner og områder.

For så vidt angår målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) skal partnerskabsaftalen kun indeholde en fortegnelse over de planlagte programmer.

2. Partnerskabsaftalen kan også indeholde et sammendrag af vurderingen af, om de relevante grundforudsætninger er opfyldt, jf. artikel 15 og bilag III og IV.

Artikel 12
Godkendelse af partnerskabsaftalen

1. Kommissionen vurderer partnerskabsaftalen og dens overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke regler under overholdelse af proportionalitetsprincippet, idet der tages hensyn til dokumentets strategiske karakter, antallet af omfattede programmer og den samlede størrelse af midler, der er tildelt den pågældende medlemsstat. Kommissionen tager ved vurderingen navnlig hensyn til, hvordan medlemsstaten agter at forholde sig til de relevante landespecifikke henstillinger, sin integrerede nationale energi- og klimaplan samt den europæiske søjle for sociale rettigheder.
2. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest tre måneder efter medlemsstatens indgivelse af partnerskabsaftalen.
3. Medlemsstaten gennemgår partnerskabsaftalen under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.
4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af partnerskabsaftalen senest fire måneder efter datoen for den pågældende medlemsstats første indgivelse af partnerskabsaftalen.
5. Når partnerskabsaftalen indgår i et program i overensstemmelse med artikel 10, stk. 6, vedtager Kommissionen en enkelt afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af både partnerskabsaftalen og programmet senest seks måneder efter datoen for den pågældende medlemsstats første indgivelse af programmet.

Artikel 13
Ændring af partnerskabsaftalen

1. En medlemsstat kan senest den 31. marts 2025 indgive en ændret partnerskabsaftale til Kommissionen under hensyntagen til resultatet af midtvejs gennemgangen.
2. Kommissionen vurderer ændringen og kan fremsætte bemærkninger inden for tre måneder fra indgivelsen af den ændrede partnerskabsaftale.
3. Medlemsstaten gennemgår den ændrede partnerskabsaftale under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.
4. Kommissionen godkender ændringen af en partnerskabsaftale senest seks måneder efter, at den første gang blev indgivet af medlemsstaten.

Artikel 14

Anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF

via InvestEU-programmet

1. Medlemsstaterne kan i partnerskabsaftalen tildele et beløb på op til 2 % af den oprindelige nationale tildeling til henholdsvis EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF, der skal være bidrag til InvestEU-programmet og gennemføres via EU-garantien og InvestEU-rådgivningsplatformen i overensstemmelse med artikel 10 i InvestEU-forordningen.

Medlemsstaterne kan efter aftale med den pågældende forvaltningsmyndighed derudover efter den 1. januar 2023 tildele et beløb på op til 3 % af hver af disse fondes oprindelige nationale tildeling gennem en eller flere anmodninger om en programændring.

Sådanne beløb skal bidrage til opnåelsen af de politiske målsætninger, der er udvalgt i partnerskabsaftalen eller programmet, og skal støtte investeringer, hovedsagelig i kategorien bidragende regioner.

Sådanne bidrag gennemføres i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i InvestEU-forordningen, og udgør ikke overførsler af midler i henhold til artikel 26.

2. Medlemsstaterne fastsætter det samlede bidragsbeløb for hvert år pr. fond og pr. regionskategori, hvis det er relevant. For så vidt angår partnerskabsaftalen kan der tildeles midler fra det aktuelle eller fra fremtidige kalenderår. Anmoder en medlemsstat om ændring af et program, kan der kun tildeles midler fra fremtidige kalenderår.

3. De beløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, anvendes til hensættelse af den del af EU-garantien, der hører under medlemsstatens segment, og til InvestEU-rådgivningsplatformen efter indgåelse af bidragsaftalen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, i InvestEU-forordningen. Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med hver bidragsaftale kan indgås af Kommissionen i årlige rater i perioden mellem den 1. januar 2021 og den 31. december 2027.

4. Hvis der ikke senest fire måneder efter datoen for Kommissionens afgørelse om vedtagelse af partnerskabsaftalen er indgået en bidragsaftale, jf. artikel 10, stk. 2, i InvestEU-forordningen, vedrørende et beløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og tildelt i partnerskabsaftalen, tildeles det tilsvarende beløb uanset finansforordningens artikel 12 til et eller flere programmer inden for den bidragende fond og regionskategori, hvis det er relevant efter anmodning fra medlemsstaten.

Bidragsaftalen vedrørende de beløb, der er omhandlet i stk. 1 og tildelt i anmodningen om ændring af et program, skal indgås samtidig med vedtagelsen af afgørelsen om ændring af programmet.

5. Er der ikke senest ni måneder efter indgåelsen af bidragsaftalen indgået en garantiaftale, opsiges eller forlænges bidragsaftalen efter gensidig aftale, jf. artikel 10, stk. 4, andet afsnit, i InvestEU-forordningen.

Hvis en medlemsstats deltagelse i InvestEU-fonden afbrydes, inddrives de pågældende beløb, der er indbetalt til den fælles hensættelsesfond som en hensættelse, som interne formålsbestemte indtægter, jf. finansforordningens artikel 21, stk. 5. Den pågældende medlemsstat indgiver en anmodning om en eller flere programændringer med henblik på anvendelse af de inddrevne beløb og de beløb, der er tildelt fremtidige kalenderår i henhold til nærværende artikels stk. 2. Opsigelse eller ændring af bidragsaftalen fastlægges samtidig med vedtagelsen af afgørelserne om ændring af det eller de berørte programmer.

6. Er en garantiaftale ikke behørigt gennemført inden for fire år fra indgåelsen af garantiaftalen, ændres bidragsaftalen, jf. artikel 10, stk. 4, tredje afsnit, i InvestEU-forordningen. Medlemsstaten kan anmode om, at beløb, der er ydet som bidrag til EU-garantien i henhold til nærværende artikels stk. 1, og som der er indgået forpligtelser for i garantiaftalen, men som ikke dækker underliggende lån, egenkapitalinvesteringer eller andre risikobærende instrumenter, behandles i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5.
7. Midler, der er genereret af eller kan henføres til de beløb, der var bidrag til EU-garantien, skal stilles til rådighed for medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5, litra a), i InvestEU-forordningen og anvendes til støtte under samme målsætning eller målsætninger i form af finansielle instrumenter eller budgetgarantier.

8. For beløb, som skal genanvendes i et program i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, 5 og 6, begynder frigørelsesfristen, jf. artikel 105, stk. 1, i det år, hvor de tilsvarende budgetforpligtelser indgås.

KAPITEL II

Grundforudsætninger og resultatramme

Artikel 15

Grundforudsætninger

1. For de specifikke målsætninger fastsættes der i denne forordning grundforudsætninger.

Bilag III indeholder horisontale grundforudsætninger, der gælder for alle specifikke målsætninger, og de kriterier, der er nødvendige for at vurdere, om de er opfyldt.

Bilag IV indeholder tematiske grundforudsætninger for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden og de kriterier, der er nødvendige for at vurdere, om de er opfyldt.

Grundforudsætningen vedrørende redskaber og kapacitet til effektiv anvendelse af statsstøtteregeleer finder ikke anvendelse på programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV.

2. Ved udarbejdelsen af et program eller indførelse af en ny specifik målsætning som led i en programændring skal medlemsstaten vurdere, om de grundforudsætninger, der er knyttet til den udvalgte specifikke målsætning, er opfyldt. En grundforudsætning er opfyldt, hvis alle de relaterede kriterier er opfyldt. Medlemsstaten angiver i hvert enkelt program eller i programændringen, hvilke grundforudsætninger der er opfyldt og ikke er opfyldt, og anfører en begrundelse, hvis den mener, at en grundforudsætning er opfyldt.
3. Hvis en grundforudsætning ikke er opfyldt på tidspunktet for godkendelsen af programmet eller programændringen, skal medlemsstaten underrette Kommissionen, så snart den vurderer, at grundforudsætningen er opfyldt, med en begrundelse for opfyldelsen.
4. Så hurtigt som muligt og senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, skal Kommissionen foretage en vurdering og underrette medlemsstaten, om den er enig med medlemsstaten i, at grundforudsætningen er opfyldt.

Hvis Kommissionen er uenig med medlemsstaten i, at grundforudsætningen er opfyldt, underretter den medlemsstaten og anfører sin vurdering.

Hvis medlemsstaten er uenig i Kommissionens vurdering, fremsætter den sine bemærkninger inden for en måned, og Kommissionen følger proceduren i første afsnit.

Hvis en medlemsstat tilslutter sig Kommissionens vurdering, følger den proceduren i stk. 3.

5. Med forbehold af artikel 105 kan udgifter til operationer i tilknytning til den specifikke målsætning medtages i betalingsanmodninger, men refunderes ikke af Kommissionen, før den har underrettet medlemsstaten om, at grundforudsætningen er opfyldt, jf. nærværende artikels stk. 4, første afsnit.

Første afsnit finder ikke anvendelse på operationer, der bidrager til opfyldelse af den tilsvarende grundforudsætning.

6. Medlemsstaten sikrer, at grundforudsætningerne fortsat er opfyldt og respekteres i hele programmeringsperioden. Den underretter Kommissionen om eventuelle ændringer, der påvirker opfyldelsen af grundforudsætningerne.

Hvis Kommissionen finder, at en grundforudsætning ikke længere er opfyldt, underretter den medlemsstaten og giver sin vurdering heraf. Derefter følges proceduren i stk. 4, andet og tredje afsnit.

Hvis Kommissionen konkluderer, at den manglende opfyldelse af grundforudsætningen stadig er til stede, kan udgifter i tilknytning til den pågældende specifikke målsætning på grundlag af medlemsstatens bemærkninger medtages i betalingsanmodninger, jf. dog artikel 105, men refunderes ikke af Kommissionen, før Kommissionen har underrettet medlemsstaten om, at grundforudsætningen er opfyldt, jf. nærværende artikels stk. 4, første afsnit.

7. Bilag IV finder ikke anvendelse på de prioriteter, der støttes af FRO, eller på eventuelle midler fra EFRU og ESF+, der overføres til FRO i overensstemmelse med artikel 27.

Artikel 16

Resultatramme

1. Hver medlemsstat etablerer en resultatramme, der gør det muligt at overvåge, rapportere om og evaluere programmets præstation under programmets gennemførelse, samt at bidrage til at måle fondenes samlede præstation.

Resultatrammen består af:

- a) de output- og resultatindikatorer, som er knyttet til specifikke målsætninger fastsat i de fondsspecifikke forordninger, der er udvalgt til programmet
 - b) de delmål, der skal nås inden udgangen af 2024 for outputindikatorer, og
 - c) de mål, der skal nås inden udgangen af 2029 for output- og resultatindikatorer.
2. Der skal fastsættes delmål og mål i tilknytning til hver specifik målsætning inden for et program, med undtagelse af teknisk bistand og den specifikke målsætning vedrørende bekæmpelse af materielle afsavn, jf. artikel 4, stk. 1, litra m), i ESF+-forordningen.
 3. Delmål og mål skal gøre det muligt for Kommissionen og medlemsstaten at måle fremskridt hen imod opfyldelsen af de specifikke målsætninger. De skal opfylde de krav, der er fastsat i finansforordningens artikel 33, stk. 3.

Artikel 17

Metode til etablering af resultatrammen

1. Metoden til at etablere resultatrammen omfatter:
 - a) de kriterier, som medlemsstaten anvender til at udvælge indikatorer
 - b) data eller dokumentation, der er anvendt, kvalitetssikring af dataene og beregningsmetoden
 - c) faktorer, der kan have indflydelse på opnåelsen af delmål og mål, og hvordan disse er blevet taget i betragtning.
2. Medlemsstaten skal stille metoden til at etablere resultatrammen til rådighed for Kommissionen efter anmodning.

Artikel 18

Midtvejs gennemgang og fleksibilitetsbeløb

1. For programmer, der støttes af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO, skal medlemsstaten gennemgå hvert enkelt program under hensyntagen til følgende elementer:
 - a) de nye udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger vedtaget i 2024
 - b) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af den integrerede nationale energi- og klimaplan, hvis det er relevant

- c) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder
 - d) den socioøkonomiske situation i den pågældende medlemsstat eller region med særlig vægt på territoriale behov under hensyntagen til enhver væsentlig negativ finansiel, økonomisk eller social udvikling
 - e) de vigtigste resultater af relevante evalueringer
 - f) fremskridt med hensyn til at nå delmålene under hensyntagen til væsentlige vanskeligheder opstået i forbindelse med gennemførelsen af programmet
 - g) for programmer, der støttes af FRO, den vurdering, som Kommissionen har foretaget i henhold til artikel 29, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2018/1999.
2. Medlemsstaten forelægger senest den 31. marts 2025 Kommissionen en vurdering for hvert program af resultatet af midtvejs gennemgangen, herunder et forslag til den endelige tildeling af det fleksibilitetsbeløb, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, andet afsnit.
3. Hvis det anses for nødvendigt efter midtvejs gennemgangen af programmet, eller i tilfælde af at der identificeres nye udfordringer i henhold til stk. 1, litra a), forelægger medlemsstaten Kommissionen den vurdering, der er omhandlet i stk. 2, sammen med det ændrede program.

Ændringerne skal omfatte:

- a) tildelingen af finansielle midler pr. prioritet
- b) ændrede eller nye mål
- c) de beløb, der skal bidrage til InvestEU-programmet pr. fond og pr. regionskategori, hvis det er relevant.

Kommissionen godkender det ændrede program i overensstemmelse med artikel 24, herunder en endelig tildeling af fleksibilitetsbeløbet.

4. Hvis medlemsstaten som et resultat af midtvejs gennemgangen mener, at programmet ikke behøver at blive ændret, skal Kommissionen enten:
 - a) vedtage en afgørelse inden for tre måneder efter forelæggelsen af vurderingen, jf. stk. 2, der bekræfter den endelige tildeling af fleksibilitetsbeløbet, eller
 - b) inden for to måneder efter forelæggelsen af vurderingen, jf. denne artikels stk. 2, anmode medlemsstaten om at forelægge et ændret program i overensstemmelse med artikel 24.
5. Indtil vedtagelsen af Kommissionens afgørelse, der bekræfter den endelige tildeling af fleksibilitetsbeløbet, er dette beløb ikke tilgængeligt for udvælgelse af operationer.
6. Kommissionen udarbejder en rapport om resultatet af midtvejs gennemgangen og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet inden udgangen af 2026.

KAPITEL III

Foranstaltninger i forbindelse med forsvarlig økonomisk styring og exceptionelle eller usædvanlige omstændigheder

Artikel 19

Foranstaltninger, der knytter fondenes effektivitet sammen med forsvarlig økonomisk styring

1. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at foretage en gennemgang og foreslå ændringer af relevante programmer, hvis dette er nødvendigt for at støtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger.

En sådan anmodning kan foretages med følgende formål:

- a) for at understøtte gennemførelsen af en relevant landespecifik henstilling vedtaget i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF og en relevant rådshenstilling vedtaget i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF, der er rettet til den pågældende medlemsstat
- b) for at understøtte gennemførelsen af relevante rådshenstillinger, der er rettet til den pågældende medlemsstat, og som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, eller artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011¹, forudsat at ændringerne anses for at være nødvendige for at korrigere de makroøkonomiske ubalancer.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

2. En anmodning fra Kommissionen til en medlemsstat, jf. stk. 1, skal begrundes med henvisning til behovet for at støtte gennemførelsen af de relevante henstillinger og skal angive de programmer eller prioriterer, som Kommissionen mener er berørt, og karakteren af de forventede ændringer. En sådan anmodning må ikke foretages før 2023 eller efter 2026 eller i forbindelse med de samme programmer i to på hinanden følgende år.
3. Medlemsstaten forelægger sit svar på anmodningen omhandlet i stk. 1 senest to måneder efter modtagelsen af denne, angiver, hvilke ændringer den anser for nødvendige i de relevante programmer, og årsagerne til sådanne ændringer, angiver, hvilke programmer det drejer sig om, og skitserer karakteren af de foreslåede ændringer og deres forventede indvirkninger på gennemførelsen af henstillingerne og på gennemførelsen af fondene. Om nødvendigt fremsætter Kommissionen bemærkninger senest en måned efter modtagelsen af dette svar.
4. Medlemsstaten fremsender et forslag om ændring af de relevante programmer senest to måneder efter datoen for forelæggelsen af svaret omhandlet i stk. 3.
5. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger, eller hvis den finder det godtgjort, at eventuelle fremsatte bemærkninger er blevet behørigt taget i betragtning, vedtager den en afgørelse om godkendelse af ændringerne af de relevante programmer senest fire måneder efter, at forslaget om programændring blev fremsendt af medlemsstaten.

6. Træffer medlemsstaten ikke effektive foranstaltninger som reaktion på en anmodning i medfør af stk. 1 inden for de i stk. 3 og 4 fastsatte tidsfrister, kan Kommissionen senest tre måneder efter fremsættelsen af sine bemærkninger, jf. stk. 3, eller efter medlemsstatens fremsendelse af sit forslag, jf. stk. 4, forelægge Rådet et forslag om at suspendere en del af eller alle betalingerne til de pågældende programmer eller prioriteter. I sit forslag anfører Kommissionen årsagerne til, at den har konkluderet, at medlemsstaten har forsømt at træffe effektive foranstaltninger. Ved udarbejdelsen af forslaget tager Kommissionen hensyn til alle relevante oplysninger og tager behørigt hensyn til eventuelle elementer, der opstår på baggrund af eller holdninger, der udtrykkes gennem den strukturerede dialog i henhold til stk. 14.

Rådet træffer afgørelse om forslaget ved en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt finder kun anvendelse på betalingsanmodninger forelagt efter datoen for vedtagelse af gennemførelsesretsakten.

7. Kommissionen fremsætter et forslag til Rådet om at suspendere alle eller en del af forpligtelserne eller betalingerne til et eller flere af en medlemsstats programmer, hvis Rådet i henhold til artikel 126, stk. 8 eller 11, i TEUF beslutter, at en medlemsstat ikke har truffet virkningsfulde foranstaltninger for at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud, medmindre det har fastslået, at der foreligger et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed, jf. artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97¹.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

8. Kommissionen kan fremsætte et forslag til Rådet om at suspendere alle eller en del af forpligtelserne eller betalingerne til et eller flere af en medlemsstats programmer, hvis:
- a) Rådet vedtager to på hinanden følgende henstillinger inden for samme procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011¹ med den begrundelse, at en medlemsstat har forelagt en utilfredsstillende korrigerende handlingsplan
 - b) Rådet vedtager to på hinanden følgende afgørelser inden for samme procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1176/2011 om en medlemsstats manglende overholdelse af bestemmelserne med den begrundelse, at den ikke har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger
 - c) Kommissionen konkluderer, at en medlemsstat ikke har truffet foranstaltninger som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 332/2002², og som konsekvens heraf beslutter ikke at tillade udbetaling af den finansielle støtte, der er ydet til den pågældende medlemsstat

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

² Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002).

d) Rådet beslutter, at en medlemsstat ikke overholder det makroøkonomiske tilpasningsprogram, der er omhandlet i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013¹, eller de foranstaltninger, som Rådet har krævet ved en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1, i TEUF.

9. Der foretages fortrinsvis suspension af forpligtelser. Betalinger suspenderes kun, når der kræves øjeblikkelig handling og i tilfælde af væsentlig manglende overholdelse. En suspension af betalinger finder anvendelse på betalingsanmodninger indgivet for de berørte programmer efter datoen for afgørelsen om suspension.

10. Et forslag fra Kommissionen til en afgørelse om suspension af forpligtelser anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre Rådet ved en gennemførelsesretsakt med kvalificeret flertal vedtager at forkaste Kommissionens forslag senest en måned efter dets forelæggelse.

Suspensionen af forpligtelser finder anvendelse på forpligtelser fra fondene for den berørte medlemsstat fra og med den 1. januar i det år, der følger efter vedtagelsen af afgørelsen om suspension.

Rådet vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om et forslag fra Kommissionen, jf. stk. 7 og 8, vedrørende suspension af betalinger.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

11. Omfanget og niveauet af suspensionen af forpligtelser eller betalinger skal være forholdsmæssigt, overholde princippet om ligebehandling af medlemsstaterne og tage hensyn til den pågældende medlemsstats økonomiske og sociale forhold, herunder navnlig niveauet for ledighed, fattigdom eller social udstødelse i den pågældende medlemsstat sammenlignet med EU-gennemsnittet og suspensionens indvirkning på den pågældende medlemsstats økonomi. Der skal specifikt tages hensyn til suspensioners indvirkning på programmer, som er af afgørende betydning for håndteringen af ugunstige økonomiske eller sociale forhold.
12. Suspensionen af forpligtelser må højst omfatte 25 % af de forpligtelser, der vedrører det efterfølgende kalenderår for fondene, eller højst 0,25 % af det nominelle BNP, alt efter hvad der er lavest, i et eller flere af følgende tilfælde:
- a) ved første tilfælde af manglende overholdelse af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, jf. stk. 7
 - b) ved første tilfælde af manglende overholdelse i forbindelse med en korrigerende handlingsplan under en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 8, litra a)
 - c) i tilfælde af manglende overholdelse af de anbefalede korrigerende foranstaltninger under en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. stk. 8, litra b)
 - d) ved første tilfælde af manglende overholdelse, jf. stk. 8, litra c) og d).

I tilfælde af vedvarende manglende overholdelse kan suspensionen af forpligtelser overstige de maksimale procentsatser, der er fastsat i første afsnit.

13. Rådet ophæver suspensionen af forpligtelser på forslag fra Kommissionen, hvis:
- a) proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er suspenderet, jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 1467/97, eller Rådet i henhold til artikel 126, stk. 12, i TEUF har truffet afgørelse om at ophæve afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud
 - b) Rådet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011 har godkendt den korrigerende handlingsplan, som den pågældende medlemsstat har forelagt, eller proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er suspenderet, jf. artikel 10, stk. 5, i nævnte forordning, eller Rådet har afsluttet proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. artikel 11 i nævnte forordning
 - c) Kommissionen har konkluderet, at den pågældende medlemsstat har truffet passende foranstaltninger som omhandlet i forordning (EF) nr. 332/2002
 - d) Kommissionen har konkluderet, at den pågældende medlemsstat har truffet passende foranstaltninger til at gennemføre det makroøkonomiske tilpasningsprogram, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 472/2013, eller de foranstaltninger, som Rådet har krævet ved en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 136, stk. 1, i TEUF.

Når Rådet har ophævet suspensionen af forpligtelser, genopfører Kommissionen de suspendede forpligtelser på budgettet, jf. artikel 6 i forordning (EU, Euratom) 2020/2093.

Suspendede forpligtelser må ikke genopføres på budgettet efter år 2027.

Fristen for frigørelse af det beløb, der genopføres på budgettet, jf. artikel 105, begynder fra det år, hvor den suspendede forpligtelse er blevet genopført på budgettet.

En afgørelse om ophævelse af suspensionen af betalinger træffes af Rådet efter forslag fra Kommissionen, når de relevante betingelser i første afsnit er opfyldt. Et forslag fra Kommissionen til en afgørelse om ophævelse af suspensionen af forpligtelser anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre Rådet ved en gennemførelsesretsakt med kvalificeret flertal vedtager at forkaste Kommissionens forslag senest en måned efter dets forelæggelse.

14. Kommissionen holder Europa-Parlamentet informeret om gennemførelsen af denne artikel. Kommissionen skal navnlig, når en af betingelserne i stk. 6, 7 eller 8 er opfyldt for en medlemsstats vedkommende, straks informere Europa-Parlamentet og fremlægge oplysninger om de fonde og programmer, som kunne blive omfattet af en suspension.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at indgå i en struktureret dialog om anvendelsen af denne artikel, under hensyntagen fremsendelsen af den information, der er omhandlet i første afsnit.

Kommissionen fremsender forslaget om suspension eller forslaget om ophævelse af en sådan suspension til Europa-Parlamentet og Rådet straks efter dets vedtagelse. Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at redegøre for årsagerne til forslaget.

15. Senest den 31. december 2025 foretager Kommissionen en gennemgang af denne artikels anvendelse. Den udarbejder til dette formål en rapport, som den fremsender til Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.
16. Såfremt der sker store ændringer i den sociale og økonomiske situation i Unionen, kan Kommissionen fremlægge et forslag om at revidere anvendelsen af denne artikel, eller Europa-Parlamentet eller Rådet kan i overensstemmelse med henholdsvis artikel 225 eller 241 i TEUF anmode Kommissionen om at fremlægge et sådant forslag.
17. Denne artikel finder ikke anvendelse på ESF+, AMIF, FIS, IGFV eller på Interregprogrammer.

Artikel 20

Midlertidige foranstaltninger til anvendelse af fondene som reaktion på exceptionelle eller usædvanlige omstændigheder

1. Hvis Rådet efter den ... [EUT: datoen for denne forordnings ikrafttræden] konstaterer, at der er indtruffet en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for en eller flere medlemsstaters kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller Unionen som helhed, jf. artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 3, fjerde afsnit, artikel 9, stk. 1, tiende afsnit, og artikel 10, stk. 3, fjerde afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97¹, eller konstaterer, at der er indtruffet uventede negative økonomiske forhold med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser, jf. artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1467/97, kan Kommissionen ved en gennemførelsesafgørelse og for en periode på højst 18 måneder vedtage en eller flere af følgende foranstaltninger, forudsat at disse er strengt nødvendige for at reagere på sådanne exceptionelle eller usædvanlige omstændigheder:
 - a) på anmodning af en eller flere berørte medlemsstater forhøje de mellemliggende betalinger med 10 procentpoint over den gældende medfinansieringssats, dog højst 100 %, uanset denne forordnings artikel 112, stk. 3 og 4, og uanset artikel 40 i EHFAF-forordningen, artikel 15 i AMIF-forordningen, artikel 12 i FIS-forordningen og artikel 12 i IGFV-forordningen

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1).

- b) tillade, at en medlemsstats myndigheder udvælger støtteoperationer, som er afsluttet fysisk eller fuldt ud gennemført, før ansøgningen om finansiering under programmet er behørigt indgivet til forvaltningsmyndigheden, uanset artikel 63, stk. 6, forudsat at sådanne operationer udføres som reaktion på de exceptionelle omstændigheder
 - c) give mulighed for, at udgifter til operationer som reaktion på sådanne omstændigheder kan være støtteberettigede fra den dato, hvor Rådet godkendte, at disse omstændigheder er indtruffet, uanset artikel 63, stk. 7
 - d) forlænge fristerne for indsendelse af dokumenter og data til Kommissionen med op til tre måneder uanset artikel 41, stk. 6, artikel 42, stk. 1, artikel 44, stk. 2, og artikel 49, stk. 3, første afsnit.
2. Kommissionen holder Europa-Parlamentet og Rådet informeret om gennemførelsen af denne artikel. Når en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, informerer Kommissionen straks Europa-Parlamentet og Rådet om sin vurdering af situationen og den påtænkte opfølgning heraf.
3. Europa-Parlamentet eller Rådet kan opfordre Kommissionen til en struktureret dialog om anvendelsen af denne artikel. Når Kommissionen vurderer situationen og påtænker opfølgning heraf, tager den behørigt hensyn til de holdninger, der er fremsat, og de synspunkter, som udtrykkes gennem den strukturerede dialog.

4. Hvis de særlige omstændigheder, der har ført til vedtagelsen af disse midlertidige foranstaltninger, fortsætter efter perioden på højst 18 måneder, jf. stk. 1, revurderer Kommissionen situationen og fremsætter, alt efter hvad der er relevant, et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning, der giver den nødvendige fleksibilitet til at håndtere disse omstændigheder.
5. Kommissionen underretter straks og senest to arbejdsdage efter vedtagelsen Europa-Parlamentet og Rådet om den gennemførelsesafgørelse, der er vedtaget i henhold til stk. 1.

AFSNIT III

PROGRAMMERING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser om fondene

Artikel 21

Udarbejdelse og indgivelse af programmer

1. Medlemsstaterne udarbejder i samarbejde med de partnere, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, programmer til gennemførelse af fondene for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

2. Medlemsstaterne indgiver programmer til Kommissionen senest tre måneder efter indgivelsen af partnerskabsaftalen. For AMIF, FIS og IGFV skal medlemsstaterne forelægge programmer for Kommissionen senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden eller den relevante fondsspecifikke forordnings ikrafttræden, alt efter hvilken dato der er den seneste.
3. Medlemsstaterne udarbejder programmer i overensstemmelse med programmodellen i bilag V.

For så vidt angår AMIF, FIS og IGFV udarbejder medlemsstaterne programmer i overensstemmelse med programmodellen i bilag VI.
4. Når en miljørapport udarbejdes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF¹, skal den offentliggøres på programmets websted, jf. artikel 49, stk. 1, i denne forordning.

Artikel 22

Programmernes indhold

1. Hvert program skal indeholde en strategi for programmets bidrag til de politiske målsætninger eller FRO's specifikke målsætning og formidlingen af dets resultater.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

2. Et program omfatter en eller flere prioriteter. Hver prioritet skal svare til en enkelt politisk målsætning, FRO's specifikke målsætning eller til teknisk bistand gennemført i henhold til artikel 36, stk. 4, eller artikel 37. En prioritet kan bruge støtte fra en eller flere fonde, medmindre den modtager støtte fra FRO eller vedrører teknisk bistand gennemført i henhold til artikel 36, stk. 4, eller artikel 37. En prioritet, der svarer til en politisk målsætning, skal bestå af en eller flere specifikke målsætninger. Mere end én prioritet kan svare til samme politiske målsætning eller til FRO's specifikke målsætning.

For programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, skal et program bruge støtte fra én fond og bestå af specifikke målsætninger og specifikke målsætninger for teknisk bistand.

3. Hvert program skal indeholde:
- a) et sammendrag af de vigtigste udfordringer under hensyntagen til:
 - i) økonomiske, sociale og territoriale forskelle samt uligheder, undtagen når det drejer sig om programmer, der støttes af EHFAP
 - ii) markedssvigt
 - iii) investeringsbehov og komplementaritet og synergier med andre former for støtte

- iv) udfordringer, der er identificeret i relevante landespecifikke henstillinger, relevante nationale eller regionale strategier i den pågældende medlemsstat, herunder dens integrerede nationale energi- og klimaplan, vedrørende principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, og for så vidt angår AMIF, FIS og IGFV, andre relevante EU-henstillinger rettet til medlemsstaten
- v) udfordringer med hensyn til administrativ kapacitet og styring samt forenklingsforanstaltninger
- vi) en integreret tilgang til håndtering af demografiske udfordringer, hvis det er relevant
- vii) indhøstede erfaringer
- viii) makroregionale strategier og havområdestrategier, hvis medlemsstater og regioner deltager i sådanne strategier
- ix) for så vidt angår programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, fremskridt med hensyn til gennemførelsen af relevant gældende EU-ret og relevante handlingsplaner og en begrundelse for valget af specifikke målsætninger
- x) for så vidt angår programmer, der støttes af FRO, omstillingsudfordringer, der er identificeret i de territoriale planer for retfærdig omstilling

Nr. i), ii) og viii) finder ikke anvendelse på programmer, der støttes af AMIF, FIS eller IGFV.

- b) en begrundelse for de udvalgte politiske målsætninger, tilsvarende prioriteter, specifikke målsætninger og former for støtte
- c) for hver prioritet, undtagen teknisk bistand, specifikke målsætninger
- d) for hver specifik målsætning:
 - i) de relaterede aktionstyper og deres forventede bidrag til de specifikke målsætninger, makroregionale strategier, havområdestrategier og territoriale planer for retfærdig omstilling støttet af FRO, hvis det er relevant
 - ii) outputindikatorer og resultatindikatorer med de tilsvarende delmål og mål
 - iii) de vigtigste målgrupper
 - iv) tiltag til sikring af ligestilling, inklusion og ikkeforskelsbehandling
 - v) angivelse af specifikke målområder, herunder den planlagte anvendelse af integreret territorial investering, lokaludvikling styret af lokalsamfundet eller andre territoriale redskaber
 - vi) de interregionale, grænseoverskridende og tværnationale aktioner med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat eller uden for Unionen, hvis det er relevant

- vii) den påtænkte anvendelse af finansielle instrumenter
 - viii) interventionstyper og en vejledende opdeling af de programmerede midler pr. interventionstype
 - ix) for så vidt angår FRO's specifikke målsætning begrundelsen for eventuelle beløb, der er overført fra EFRU- og ESF+-midlerne i overensstemmelse med artikel 27, samt deres fordeling pr. regionskategori, som afspejler de planlagte interventionstyper i henhold til de territoriale planer for retfærdig omstilling
- e) for hver prioritet vedrørende teknisk bistand gennemført i henhold til artikel 36, stk. 4:
- i) de relaterede aktionstyper
 - ii) outputindikatorer med de tilsvarende delmål og mål
 - iii) de vigtigste målgrupper
 - iv) interventionstyper og en vejledende opdeling af de programmerede midler pr. interventionstype
- f) den påtænkte anvendelse af teknisk bistand, jf. artikel 37, hvis det er relevant, og relevante interventionstyper

- g) en finansieringsplan, der indeholder:
- i) en tabel med angivelse af de samlede finansielle tildelinger for hver fond og, hvis det er relevant, for hver regionskategori for hele programmeringsperioden og pr. år, herunder eventuelle beløb, der er overført i henhold til artikel 26 eller 27
 - ii) for så vidt angår programmer, der modtager støtte fra EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO, en tabel med angivelse af de samlede finansielle tildelinger for hver prioritet pr. fond og pr. regionskategori, hvis det er relevant, og det nationale bidrag, og hvorvidt det består af offentlige eller private bidrag, eller begge dele
 - iii) for så vidt angår programmer, der modtager støtte fra EHFAP, en tabel med angivelse for hver specifik målsætning af de samlede finansielle tildelinger af støtten fra fonden og det nationale bidrag
 - iv) for så vidt angår programmer, der modtager støtte fra AMIF, FIS og IGFV, en tabel med angivelse af de samlede finansielle bevillinger pr. specifik målsætning og pr. aktionstype, det nationale bidrag, og hvorvidt det består af offentlige eller private bidrag, eller begge dele
- h) den indsats, der gøres for at inddrage de i artikel 8, stk. 1, omhandlede relevante partnere i udarbejdelsen af programmet og disse partners rolle i gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmet

- i) for hver grundforudsætning i tilknytning til den valgte specifikke målsætning, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 15 og bilag III og IV, en vurdering af, om grundforudsætningen er opfyldt på datoen for indgivelse af programmet
- j) den påtænkte tilgang til kommunikation og synlighed for programmet gennem definition af dets målsætninger, målgrupper, kommunikationskanaler, herunder udbredelse gennem sociale medier, hvis det er relevant, det planlagte budget og relevante indikatorer for overvågning og evaluering
- k) programmyndighederne og organet eller i tilfælde af teknisk bistand i henhold til artikel 36, stk. 5, hvis det er relevant, organer, der modtager betaling fra Kommissionen.

Nærværende stykkes litra a), nr. i), ii) og viii), finder ikke anvendelse på programmer, der er begrænset til at støtte den specifikke målsætning, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra m), i ESF+-forordningen. Nærværende stykkes litra d) finder ikke anvendelse på den specifikke målsætning, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra m), i ESF+-forordningen.

For så vidt angår EFRU, Samhørighedsfonden, ESF+, FRO og EHFAF skal programmet ledsages af en liste til information om planlagte operationer af strategisk betydning med en tidsplan.

Hvis der i overensstemmelse med litra k) identificeres mere end et organ, som skal modtage betalinger fra Kommissionen, skal medlemsstaten fastsætte andelen af de refunderede beløb mellem disse organer.

4. Uanset stk. 3, litra b)-e), skal der for hver specifik målsætning i programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, fremlægges følgende:
- a) en beskrivelse af udgangssituationen, udfordringer og tiltag, som støttes af fonden
 - b) angivelse af gennemførelsesforanstaltningerne
 - c) en vejledende liste over aktioner og deres forventede bidrag til de specifikke målsætninger
 - d) hvis det er relevant, en begrundelse for den operationelle støtte, specifikke aktioner, krisebistand og aktioner som omhandlet i artikel 19 og 20 i AMIF-forordningen
 - e) outputindikatorer og resultatindikatorer med de tilsvarende delmål og mål
 - f) en vejledende opdeling af de programmerede midler pr. interventionstype.
5. Interventionstyperne skal være baseret på en nomenklatur, der er fastsat i bilag I. For så vidt angår programmer, der modtager støtte fra EHFAF, AMIF, FIS og IGFV, skal interventionstyperne være baseret på en nomenklatur, der er fastsat i de fondsspecifikke forordninger.
6. For så vidt angår programmer i forbindelse med EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO, skal den tabel, der er omhandlet i stk. 3, litra g), nr. ii), omfatte beløbene for årene 2021-2027, herunder fleksibilitetsbeløbet.

7. Medlemsstaten underretter Kommissionen om eventuelle ændringer i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, litra k), uden at kræve en programændring.
8. For så vidt angår programmer, der støttes af FRO, forelægger medlemsstaterne Kommissionen de territoriale planer for retfærdig omstilling som en del af programmet eller programmerne eller af en anmodning om ændring.

Artikel 23

Godkendelse af programmer

1. Kommissionen vurderer programmet og dets overensstemmelse med denne forordning og de fondsspecifikke forordninger samt, for så vidt angår EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAF, dets sammenhæng med den relevante partnerskabsaftale. Kommissionen tager ved vurderingen navnlig hensyn til relevante landespecifikke henstillinger, relevante udfordringer, der er identificeret i den integrerede nationale energi- og klimaplan, og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder samt den måde, hvorpå de er behandlet.
2. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger senest tre måneder efter medlemsstatens indgivelse af programmet.
3. Medlemsstaten gennemgår programmet under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.

4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt om godkendelse af programmet senest fem måneder efter datoen for medlemsstatens første indgivelse af programmet.

Artikel 24

Ændring af programmer

1. Medlemsstaten kan indgive en begrundet anmodning om en ændring af et program sammen med det ændrede program med en beskrivelse af ændringens forventede indvirkning på opfyldelsen af målsætningerne.
2. Kommissionen vurderer ændringen og dens overensstemmelse med denne forordning og med de fondsspecifikke forordninger, herunder krav på nationalt plan, og kan fremsætte bemærkninger senest to måneder efter indgivelsen af det ændrede program.
3. Medlemsstaten gennemgår det ændrede program under hensyntagen til Kommissionens bemærkninger.
4. Kommissionen vedtager en afgørelse om godkendelse af ændringen af et program senest fire måneder efter, at programændringsanmodningen blev indgivet af medlemsstaten.

5. For så vidt angår programmer, der modtager støtte fra EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO, kan medlemsstaten i programmeringsperioden overføre op til 8 % af den oprindelige tildeling for en prioritet og ikke mere end 4 % af programbudgettet til en anden prioritet i samme program under den samme fond. For så vidt angår de programmer, der modtager støtte fra EFRU, ESF+ og FRO, må overførslen kun vedrøre tildelinger til den samme regionskategori.

For så vidt angår programmer, der modtager støtte fra EHFAP, kan medlemsstaten i programmeringsperioden overføre op til 8 % af den oprindelige tildeling for en specifik målsætning til en anden specifik målsætning, herunder teknisk bistand gennemført i henhold til artikel 36, stk. 4.

For så vidt angår programmer, der modtager støtte fra AMIF, FIS og IGFV, kan medlemsstaten i programmeringsperioden overføre tildelinger mellem aktionstyper inden for samme prioritet og derudover et beløb på op til 15 % af den oprindelige tildeling for en prioritet til en anden prioritet under samme fond.

Sådanne overførsler må ikke påvirke foregående år. Overførslerne og relaterede ændringer betragtes ikke som væsentlige, og de forudsætter ikke en afgørelse fra Kommissionen om godkendelse af ændringen af programmet. De skal dog opfylde alle forskriftsmæssige krav og på forhånd godkendes af overvågningsudvalget i medfør af artikel 40, stk. 2, litra d). Medlemsstaten indgiver en ændret tabel til Kommissionen, jf. artikel 22, stk. 3, litra g), nr. ii), iii) eller iv), alt efter hvad der er relevant, sammen med eventuelle relaterede ændringer af programmet.

6. For rettelser af rent administrativ eller redaktionel art, som ikke påvirker gennemførelsen af programmet, kræves der ingen godkendelse fra Kommissionen. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne rettelser.
7. For så vidt angår programmer, der modtager støtte fra EHF AF, forudsætter ændringer af programmer vedrørende indførelsen af indikatorer ikke godkendelse fra Kommissionen.

Artikel 25

Fælles støtte fra EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO

1. EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO kan i fællesskab yde støtte til programmer under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst.
2. EFRU og ESF+ kan som supplement og inden for en grænse på 15 % af støtten fra disse fonde til hver prioritet i et program finansiere hele eller en del af en operation, hvortil omkostningerne er berettigede til støtte fra den anden fond på grundlag af den pågældende fonds regler for støtteberettigelse, forudsat at sådanne omkostninger er nødvendige for gennemførelsen. Denne mulighed finder ikke anvendelse på de midler fra EFRU og ESF+, der overføres til FRO i overensstemmelse med artikel 27.

Artikel 26
Overførsel af midler

1. Medlemsstaterne kan i partnerskabsaftalen eller i en anmodning om ændring af et program, såfremt dette er godkendt af overvågningsudvalget for programmet i henhold til artikel 40, stk. 2, litra d), anmode om, at op til 5 % af hver fonds oprindelige nationale tildeling overføres til et eller flere instrumenter under direkte eller indirekte forvaltning, hvis en sådan mulighed er fastsat i basisretsakten for det pågældende instrument.

Summen af de overførsler, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, og bidragene i henhold til artikel 14, stk. 1, første afsnit, må ikke overstige 5 % af hver fonds oprindelige nationale tildeling.

Medlemsstaterne kan også i partnerskabsaftalen eller i anmodningen om ændring af et program anmode om overførsel af op til 5 % af hver fonds oprindelige nationale tildeling til en eller flere andre fonde, bortset fra de overførsler, der er omhandlet i fjerde afsnit.

Medlemsstaterne kan også i partnerskabsaftalen eller i anmodningen om ændring af et program anmode om en yderligere overførsel på op til 20 % af den oprindelige nationale tildeling pr. fond mellem EFRU, ESF+ eller Samhørighedsfonden inden for medlemsstatens samlede midler under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst. De medlemsstater, hvis samlede gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for perioden 2017-2019 er under 3 %, kan anmode om en sådan yderligere overførsel på op til 25 % af den oprindelige nationale tildeling.

2. Overførte midler anvendes i overensstemmelse med reglerne for den fond eller det instrument, som midlerne overføres til, og, i tilfælde af overførsler til instrumenter under direkte eller indirekte forvaltning, til fordel for den pågældende medlemsstat.
3. Anmodninger om ændring af et program skal indeholde det samlede beløb, der overføres for hvert år pr. fond og pr. regionskategori, hvis det er relevant, de skal være behørigt begrundet med hensyn til den komplementaritet og virkning, der skal opnås, og de skal ledsages af det eller de ændrede programmer i overensstemmelse med artikel 24.
4. Efter høring af den pågældende medlemsstat skal Kommissionen gøre indsigelse mod en anmodning om overførsel i den relaterede programændring, hvis en sådan overførsel ville være til skade for opfyldelsen af målsætningerne for det program, hvorfra midlerne skal overføres.

Kommissionen gør også indsigelse mod anmodningen, hvis den finder, at medlemsstaten ikke har givet en fyldestgørende begrundelse for overførslen med hensyn til de resultater, der skal opnås, eller det bidrag, der skal ydes til målsætningerne for den modtagende fond eller det modtagende instrument under direkte eller indirekte forvaltning.

5. Hvis anmodningen om overførsel vedrører ændring af et program, kan der kun overføres midler vedrørende fremtidige kalenderår.

6. FRO-midler, herunder eventuelle midler overført fra EFRU og ESF+ i overensstemmelse med artikel 27, må ikke overføres til andre fonde eller instrumenter i henhold til nærværende artikels stk. 1-5.

FRO må ikke modtage overførsler i henhold til stk. 1-5.

7. Hvis Kommissionen ikke har indgået en retlig forpligtelse inden for rammerne af den direkte eller indirekte forvaltning af de midler, der er overført i henhold til stk. 1, kan de tilsvarende midler, der ikke er indgået forpligtelser for, tilbageføres til den fond, hvorfra de oprindeligt blev overført, og tildeles et eller flere programmer.

Med henblik herpå indgiver medlemsstaten en anmodning om en programændring i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, senest fire måneder inden den frist for forpligtelser, der er fastsat i artikel 114, stk. 2, første afsnit, i finansforordningen.

8. Midler, der tilbageføres til den fond, hvorfra de oprindeligt blev overført, og som tildeles et eller flere programmer, anvendes i overensstemmelse med reglerne i denne forordning og de fondsspecifikke forordninger fra datoen for indgivelse af anmodningen om programændring.
9. For midler, der tilbageføres til den fond, hvorfra de oprindeligt blev overført, og som tildeles et program i henhold til denne artikels stk. 7, begynder frigørelsesfristen, jf. artikel 105, stk. 1, i det år, hvor de tilsvarende budgetforpligtelser indgås.

Artikel 27

Overførsel af midler fra EFRU og ESF+ til FRO

1. Medlemsstaterne kan på frivillig basis anmode om, at de midler, der er til rådighed for FRO under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst i henhold til artikel 3 i FRO-forordningen, suppleres med midler fra EFRU, ESF+ eller en kombination heraf fra den regionskategori, hvor det berørte område er beliggende. De samlede midler fra EFRU og ESF+, der overføres til FRO, må ikke overstige tre gange størrelsen af den FRO-tildeling, der er omhandlet i artikel 110, stk. 1, litra g). De midler, der overføres fra enten EFRU eller ESF+, må ikke overstige 15 % af den respektive EFRU- og ESF+-tildeling til den berørte medlemsstat. Medlemsstaterne skal i disse anmodninger angive det samlede beløb, der er overført for hvert år pr. regionskategori.
2. De respektive overførsler af EFRU- og ESF+-midler til den eller de prioriteter, der støttes af FRO, skal afspejle interventionstyperne i overensstemmelse med de oplysninger, der er indeholdt i programmet i henhold til artikel 22, stk. 3, litra d), nr. ix). Sådanne overførsler betragtes som endelige.
3. FRO-midlerne, herunder de midler, der overføres fra EFRU og ESF+, anvendes i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i denne forordning og i FRO-forordningen. Reglerne i EFRU- og Samhørighedsfondsforordningen og ESF+-forordningen finder ikke anvendelse på de EFRU- og ESF+-midler, der overføres i henhold til stk. 1.

KAPITEL II

Territorial udvikling

Artikel 28

Integreret territorial udvikling

Hvis en medlemsstat støtter integreret territorial udvikling, skal den gøre det via territoriale eller lokale udviklingsstrategier i en eller flere af følgende former:

- a) integrerede territoriale investeringer
- b) lokaludvikling styret af lokalsamfundet eller
- c) et andet territorielt redskab til støtte for initiativer, som medlemsstaterne har udføret.

Hvor territoriale eller lokale udviklingsstrategier gennemføres under mere end én fond, sørger medlemsstaten for sammenhæng og koordinering mellem de pågældende fonde.

Artikel 29

Territoriale strategier

- 1. Territoriale strategier, der gennemføres i henhold til artikel 28, litra a) eller c), skal indeholde følgende elementer:
 - a) det geografiske område, som er omfattet af strategien

- b) en analyse af udviklingsbehovene og potentialet i området, herunder økonomiske, sociale og miljømæssige forbindelser
- c) en beskrivelse af en integreret tilgang til håndtering af de identificerede udviklingsbehov og potentialet i området
- d) en beskrivelse af inddragelsen af partnerne, jf. artikel 8, i udarbejdelsen og gennemførelsen af strategien.

De kan også indeholde en liste over operationer, der skal støttes.

2. Territoriale strategier henhører under de relevante territoriale myndigheders eller organers ansvar. Eksisterende strategiske dokumenter vedrørende de omfattede områder kan anvendes til territoriale strategier.
3. Hvis listen over operationer, der skal støttes, ikke er blevet medtaget i den territoriale strategi, skal de relevante territoriale myndigheder eller organer udvælge eller inddrages i udvælgelsen af operationer.
4. Når de myndigheder eller organer, der er omhandlet i stk. 2, udarbejder territoriale strategier, samarbejder de med de relevante forvaltningsmyndigheder med henblik på at fastlægge omfanget af operationer, der skal støttes i det relevante program.

De udvalgte operationer skal være i overensstemmelse med den territoriale strategi.

5. Hvis en territorial myndighed eller et territorielt organ udfører opgaver, der henhører under forvaltningsmyndighedens ansvar, bortset fra udvælgelsen af operationer, skal forvaltningsmyndigheden udpege den pågældende myndighed som et bemyndiget organ.
6. Der kan ydes støtte til udarbejdelsen og udformningen af territoriale strategier.

Artikel 30

Integreret territorial investering

Hvis en territorial strategi, jf. artikel 29, omfatter investeringer, der modtager støtte fra en eller flere fonde, fra mere end ét program eller fra mere end én prioritet i det samme program, kan aktioner gennemføres som en integreret territorial investering.

Artikel 31

Lokaludvikling styret af lokalsamfundet

1. Hvis en medlemsstat i medfør af artikel 28 finder det hensigtsmæssigt, støtter EFRU, ESF+, FRO og EHFAF lokaludvikling styret af lokalsamfundet.
2. Medlemsstaten sikrer, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet:
 - a) fokuserer på subregionale områder
 - b) styres af lokale aktionsgrupper, der består af repræsentanter for offentlige og private lokale socioøkonomiske interesser, hvor ingen enkelt interessegruppe alene udøver kontrol over beslutningstagningen

- c) gennemføres via strategier i overensstemmelse med artikel 32
 - d) støtter netværkssamarbejde, tilgængelighed, nyskabende elementer i den lokale sammenhæng og, hvis det er relevant, samarbejde med andre territoriale aktører.
3. Hvis der er støtte til strategier, der er omhandlet i stk. 2, litra c), til rådighed fra mere end én fond, iværksætter de relevante forvaltningsmyndigheder en fælles indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på udvælgelse af disse strategier og nedsætter et fælles udvalg for alle de berørte fonde til at overvåge gennemførelsen af disse strategier. De relevante forvaltningsmyndigheder kan vælge én af de pågældende fonde til at støtte alle forberedelses-, forvaltnings- og aktivitetsomkostninger, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, litra a) og c), vedrørende disse strategier.
 4. Hvis gennemførelsen af en sådan strategi involverer støtte fra mere end én fond, kan de relevante forvaltningsmyndigheder vælge én af de pågældende fonde som den ledende fond.
 5. Under respekt for anvendelsesområdet og reglerne for støtteberettigelse for hver fond, der deltager i at støtte strategien, finder den ledende fonds regler anvendelse på denne strategi. Myndighederne for de øvrige fonde skal forlade sig på beslutninger og forvaltningsverificeringer, der foretages af den kompetente myndighed for den ledende fond.
 6. Myndigheden for den ledende fond giver myndighederne for andre fonde de oplysninger, der er nødvendige for at overvåge og foretage betalinger i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i de fondsspecifikke forordninger.

Artikel 32

Lokaludviklingsstrategier styret af lokalsamfundet

1. De relevante forvaltningsmyndigheder sikrer, at hver enkelt strategi, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2, litra c), indeholder følgende elementer:
 - a) det geografiske område og den befolkning, strategien omfatter
 - b) processen med at involvere lokalsamfundet i udviklingen af strategien
 - c) en analyse af udviklingsbehovene og potentialet i området
 - d) målsætningerne for strategien, herunder målbare mål for resultater, og tilknyttede planlagte aktioner
 - e) forvaltnings-, overvågnings- og evalueringsordninger, der dokumenterer den lokale aktionsgruppes kapacitet til at gennemføre strategien
 - f) en finansieringsplan, herunder den planlagte tildeling fra hver enkelt fond, og endvidere, hvis det er relevant, den planlagte tildeling fra ELFUL og hvert enkelt berørt program.

Den kan også indeholde de type foranstaltninger og operationer, der skal finansieres af hver berørt fond.

2. De relevante forvaltningsmyndigheder fastlægger kriterier for udvælgelse af disse strategier, nedsætter et udvalg til at foretage denne udvælgelse og godkender de strategier, der udvælges af det pågældende udvalg.

3. De relevante forvaltningsmyndigheder færdiggør den første runde af udvælgelsen af strategier og sikrer, at de udvalgte lokale aktionsgrupper kan varetage de opgaver, der er fastsat i artikel 33, stk. 3, senest 12 måneder efter datoen for afgørelsen om godkendelse af programmet eller, i tilfælde af strategier, der støttes af mere end én fond, senest 12 måneder efter datoen for afgørelsen om godkendelse af det sidste berørte program.
4. I afgørelsen om godkendelse af en strategi fastlægges tildelingen for hver enkelt berørte fond og hvert enkelt berørte program og fastlægges ansvaret for forvaltnings- og kontrolopgaverne under programmet eller programmerne.

Artikel 33

Lokale aktionsgrupper

1. Lokale aktionsgrupper skal udforme og gennemføre de strategier, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2, litra c).
2. Forvaltningsmyndighederne sikrer, at de lokale aktionsgrupper er inkluderende, og at de enten udvælger én partner i gruppen til at være ledende partner i administrative og finansielle spørgsmål eller slutter sig sammen i en lovmæssigt oprettet fælles struktur.
3. Følgende opgaver varetages udelukkende af de lokale aktionsgrupper:
 - a) opbygning af lokale aktørers kapacitet til at udvikle og gennemføre operationer

- b) udarbejdelse af en ikkediskriminerende og gennemsigtig udvælgelsesprocedure og -kriterier, så interessekonflikter undgås og det sikres, at ingen interessegruppe alene kan udøve kontrol med udvælgelsesafgørelser
 - c) udarbejdelse og offentliggørelse af indkaldelser af forslag
 - d) udvælgelse af operationer og fastsættelse af støttebeløb samt forelæggelse af forslagene for det organ, der er ansvarligt for endelig verificering af støtteberettigelse forud for godkendelse
 - e) overvågning af fremskridtene hen imod opfyldelsen af strategiens målsætninger
 - f) evaluering af gennemførelsen af strategien.
4. Hvis lokale aktionsgrupper udfører opgaver, som ikke er omfattet af stk. 3, og som forvaltningsmyndigheden, eller den udbetalende myndighed hvis ELFUL udvælges som en ledende fond, har ansvaret for, skal forvaltningsmyndigheden udpege disse lokale aktionsgrupper som bemyndigede organer i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.
5. Den lokale aktionsgruppe kan være en støttemodtager og kan gennemføre operationer i overensstemmelse med strategien forudsat, at den lokale aktionsgruppe sikrer, at princippet om adskillelse af funktioner overholdes.

Artikel 34

Støtte fra fondene til lokaludvikling styret af lokalsamfundet

1. Medlemsstaten sikrer, at støtte fra fondene til lokaludvikling styret af lokalsamfundet omfatter:
 - a) kapacitetsopbygning og forberedende aktioner, der støtter udarbejdelsen og den fremtidige gennemførelse af strategien
 - b) gennemførelsen af operationer, herunder samarbejdsaktiviteter og forberedelse heraf, der er udvalgt under strategien
 - c) forvaltning, overvågning og evaluering af strategien og dens aktiviteter, herunder facilitering af udvekslinger mellem interessenter.

2. Den støtte, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er støtteberettiget, uanset om strategien efterfølgende udvælges til finansiering eller ej.

Den støtte, der er omhandlet i stk. 1, litra c), må ikke overstige 25 % af det samlede offentlige bidrag til strategien.

KAPITEL III

Teknisk bistand

Artikel 35

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. På Kommissionens initiativ kan fondene yde støtte til forberedende arbejde, overvågning, kontrol, revision, evaluering, kommunikation, herunder institutionel formidling om Unionens politiske prioriteter, synlighed og alle de administrative og tekniske bistandsaktioner, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, og, hvis det er relevant, med tredjelande.
2. De aktioner, der er omhandlet i stk. 1, kan navnlig omfatte:
 - a) bistand til projektforbereelse og -vurdering
 - b) støtte til øget institutionel kapacitet og opbygning af administrativ kapacitet med henblik på en effektiv forvaltning af fondene
 - c) undersøgelser i tilknytning til Kommissionens rapportering om fondene og til samhörighedsrapporten
 - d) foranstaltninger vedrørende analyse, forvaltning, overvågning, informationsudveksling og gennemførelse af fondene samt foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af kontrolsystemer og teknisk og administrativ bistand

- e) evalueringer, rapporter fra eksperter, statistikker og undersøgelser, også af almen karakter, vedrørende fondenes nuværende og fremtidige drift
- f) aktioner med henblik på at udbrede oplysninger, støtte netværksarbejde, hvis det er relevant, udføre kommunikationsaktiviteter med særlig vægt på resultaterne og merværdien af støtte fra fondene og på at øge bevidstheden samt fremme samarbejde og udveksling af erfaringer, herunder med tredjelande
- g) installation, drift og sammenkobling af IT-systemer til forvaltning, overvågning, revision, kontrol og evaluering
- h) aktioner til at forbedre evalueringsmetoder og udveksling af oplysninger om evalueringspraksis
- i) aktioner vedrørende revision
- j) styrkelse af den nationale og regionale kapacitet vedrørende investeringsplanlægning, finansieringsbehov, udarbejdelse, udformning og gennemførelse af finansielle instrumenter, fælles handlingsplaner og store projekter
- k) formidling af god praksis for at bistå medlemsstaterne med at styrke kapaciteten hos de relevante partnere, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og deres paraplyorganisationer.

3. Kommissionen afsætter mindst 15 % af midlerne til teknisk bistand på Kommissionens initiativ for at tilvejebringe større effektivitet i kommunikationen til offentligheden og stærkere synergier mellem de kommunikationsaktiviteter, der udføres på Kommissionens initiativ, ved at udvide videnbasen om resultater, navnlig gennem mere effektiv dataindsamling og -formidling, evalueringer og rapportering, og især ved at fremhæve fondenes bidrag til at forbedre borgernes liv, og ved at gøre støtten fra fondene mere synlig samt ved at øge bevidstheden om resultaterne og merværdien af denne støtte. Informations-, kommunikations- og synlighedsforanstaltninger om resultaterne og merværdien af støtte fra fondene med særligt fokus på operationer skal videreføres efter programmernes afslutning, hvor det er relevant. Sådanne foranstaltninger skal også bidrage til den institutionelle formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt de vedrører denne forordnings generelle målsætninger.
4. Aktionerne omhandlet i stk. 1 kan omfatte foregående og efterfølgende programmeringsperioder.
5. Kommissionen fastlægger sine planer, når et bidrag fra fondene påtænkes, i overensstemmelse med finansforordningens artikel 110.
6. De i denne artikel omhandlede aktioner kan alt efter deres formål finansieres som enten drifts- eller administrationsudgifter.

7. I overensstemmelse med artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), i finansforordningen kan tekniske bistandsaktioner på Kommissionens initiativ, der støttes i henhold til denne forordning under direkte forvaltning, og de underliggende omkostninger i behørigt begrundede tilfælde, der anføres i finansieringsafgørelsen, og i en begrænset periode betragtes som støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om disse aktioner blev gennemført, og omkostningerne påløb, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.

Artikel 36

Teknisk bistand i medlemsstaterne

1. På en medlemsstats initiativ kan fondene yde støtte til aktioner, der kan vedrøre foregående og efterfølgende programmeringsperioder, og som er nødvendige for en effektiv forvaltning og anvendelse af de pågældende fonde, herunder til kapacitetsopbygning hos de partnere, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, samt for at yde finansiering til varetagelse af blandt andet funktioner som for eksempel forberedelse, uddannelse, forvaltning, overvågning, evaluering, synlighed og kommunikation.

Midlerne til teknisk bistand i henhold til denne artikel og artikel 37 skal ikke tages i betragtning med henblik på tematisk koncentration i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

2. Hver fond kan støtte tekniske bistandsaktioner, der er støtteberettigede under en eller flere af de øvrige fonde.
3. EU-bidrag til teknisk bistand i en medlemsstat ydes i henhold til enten artikel 51, litra b) eller e).

Medlemsstaten skal angive sit valg af form for EU-bidrag til teknisk bistand i partnerskabsaftalen i overensstemmelse med bilag II. Dette valg skal gælde for alle programmer i den pågældende medlemsstat i hele programmeringsperioden og kan ikke ændres efterfølgende.

For så vidt angår programmer, der modtager støtte fra AMIF, FIS og IGFV, og for Interregprogrammer ydes EU-bidrag til teknisk bistand kun i henhold til artikel 51, litra e).

4. Når EU-bidrag til teknisk bistand i en medlemsstat refunderes i henhold til artikel 51, litra b), gælder følgende elementer:
 - a) teknisk bistand tager form af en prioritet, der vedrører en enkelt fond i et eller flere programmer, eller af et særprogram eller en kombination heraf
 - b) det beløb fra fondene, der tildeles teknisk bistand, er begrænset til følgende:
 - i) for støtte fra EFRU under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst: 3,5 %
 - ii) for støtte fra Samhørighedsfonden: 2,5 %
 - iii) for støtte fra ESF+: 4 % og for programmer i henhold til artikel 4, stk. 1, litra m), i ESF+-forordningen: 5 %
 - iv) for støtte fra FRO: 4 %

- v) forEFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, når det samlede beløb tildelt en medlemsstat under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst ikke overstiger 1 mia. EUR: 6 %
- vi) for støtte fra EHFAF: 6 %
- vii) for programmer under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst, som kun vedrører regionerne i den yderste periferi, forhøjes procentsatsen med 1 procentpoint.

5. Når EU-bidrag til teknisk bistand refunderes i henhold til artikel 51, litra e), gælder følgende elementer:

- a) Det beløb fra fondene, der tildeles teknisk bistand, identificeres som en del af de finansielle tildelinger til hver prioritet i programmet i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3, litra g), nr. ii), og for EHFAF, hver specifik målsætning i overensstemmelse med nævnte stykkes litra g), nr. iii); det tager ikke form af en særskilt prioritet eller et særprogram, bortset fra programmer, der modtager støtte fra AMIF, FIS eller IGFV, hvor det tager form af en specifik målsætning.

- b) Refusion foretages ved at anvende de procentsatser, der er fastlagt i nr. i)-vii), på de støtteberettigede udgifter, som indgår i hver betalingsanmodning i henhold til artikel 91, stk. 3, litra a) eller c), alt efter hvad der er relevant, og fra samme fond, som de støtteberettigede udgifter refunderes til, til et eller flere organer, der modtager betalinger fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3, litra k)
- i) for støtte fra EFRU under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst: 3,5 %
 - ii) for støtte fra Samhørighedsfonden: 2,5 %
 - iii) for støtte fra ESF+: 4 % og for programmer i henhold til artikel 4, stk. 1, litra m), i ESF+-forordningen: 5 %
 - iv) for støtte fra FRO: 4 %
 - v) for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden, når det samlede beløb tildelt en medlemsstat under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst ikke overstiger 1 mia. EUR, den procentsats, der refunderes for teknisk bistand: 6 %
 - vi) for støtte fra EHFAF, AMIF, FIS og IGFV: 6 %
 - vii) for programmer under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst, som kun vedrører regionerne i den yderste periferi, forhøjes procentsatsen med 1 procentpoint

- c) De beløb, der tildeles teknisk bistand som identificeret i programmet, svarer til procentsatserne i litra b), nr. i)-vi), for hver prioritet og fond.
6. Særlige regler for teknisk bistand for Interregprogrammer fastsættes i Interregforordningen.

Artikel 37

Finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger ved teknisk bistand i medlemsstaterne

Som supplement til artikel 36 kan en medlemsstat foreslå at iværksætte yderligere aktioner vedrørende teknisk bistand for at styrke den kapacitet og effektivitet hos offentlige myndigheder og organer, støttemodtagere og relevante partnere, som er nødvendig med henblik på en effektiv forvaltning og anvendelse af fondene.

Støtte til sådanne aktioner gennemføres ved hjælp af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, jf. artikel 95. Sådant støtte kan også tage form af et særprogram.

AFSNIT IV

OVERVÅGNING, EVALUERING, KOMMUNIKATION OG SYNLIGHED

KAPITEL I

Overvågning

Artikel 38

Overvågningsudvalg

1. Hver medlemsstat nedsætter efter høring af forvaltningsmyndigheden et udvalg til at overvåge gennemførelsen af programmet ("overvågningsudvalget"), senest tre måneder efter at den pågældende medlemsstat har fået meddelt afgørelsen om godkendelse af programmet.

Medlemsstaten kan nedsætte et enkelt overvågningsudvalg til at dække mere end ét program.

2. Hvert overvågningsudvalg vedtager selv sin forretningsorden, herunder bestemmelser vedrørende forebyggelse af enhver interessekonflikt og anvendelse af princippet om gennemsigtighed.

3. Overvågningsudvalget mødes mindst en gang om året og behandler alle spørgsmål, der påvirker programmets fremskridt med hensyn til at opfylde dets målsætninger.
4. Overvågningsudvalgets forretningsorden og data og oplysninger, der deles med overvågningsudvalget, offentliggøres på det websted, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1, med forbehold af artikel 69, stk. 5.
5. Denne artikels stk. 1-4 finder ikke anvendelse på programmer, der er begrænset til den specifikke målsætning, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra m), i ESF+-forordningen, og dertil knyttet teknisk bistand.

Artikel 39

Overvågningsudvalgets sammensætning

1. Hver medlemsstat fastlægger sammensætningen af overvågningsudvalget og sikrer en afbalanceret repræsentation af de relevante myndigheder i medlemsstaten og bemyndigede organer samt af repræsentanter for de i artikel 8, stk. 1, omhandlede partnere via en gennemsigtig proces.

Hvert medlem af overvågningsudvalget har en stemme. Forretningsordenen fastlægger udøvelsen af stemmeretten og de nærmere procedureregler i overvågningsudvalget i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle, retlige og finansielle rammer.

Forretningsordenen kan tillade ikkemedlemmer, herunder EIB, at deltage i overvågningsudvalgets arbejde.

Formandskabet for overvågningsudvalget varetages af en repræsentant for medlemsstaten eller for forvaltningsmyndigheden.

Listen over overvågningsudvalgets medlemmer offentliggøres på det websted, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1.

2. Repræsentanter for Kommissionen deltager i overvågningsudvalgets arbejde med overvågningsfunktion og rådgivende funktion.
3. For så vidt angår AMIF, FIS og IGFV kan relevante decentraliserede agenturer deltage i overvågningsudvalgets arbejde.

Artikel 40

Overvågningsudvalgets funktioner

1. Overvågningsudvalget undersøger:
 - a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af programmet og opnåelse af delmål og mål
 - b) eventuelle spørgsmål, som påvirker programmets præstation, og de foranstaltninger, der er truffet for at håndtere disse spørgsmål

- c) programmets bidrag til at håndtere de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger, som er knyttet til gennemførelsen af programmet
- d) de elementer i forhåndsvurderingen, der er anført i artikel 58, stk. 3, og det strategidokument, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1
- e) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af evalueringer, sammenfatninger af evalueringer og enhver opfølgning på konstaterede forhold
- f) gennemførelsen af kommunikations- og synlighedsaktioner
- g) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af operationer af strategisk betydning, hvis det er relevant
- h) opfyldelse af grundforudsætninger og deres anvendelse i hele programmeringsperioden
- i) fremskridt med hensyn til opbygningen af administrativ kapacitet for offentlige institutioner, partnere og støttemodtagere, hvis det er relevant
- j) oplysninger vedrørende gennemførelsen af programmets bidrag til InvestEU-programmet i overensstemmelse med artikel 14 eller af de midler, der overføres i overensstemmelse med artikel 26, hvis det er relevant.

For så vidt angår de programmer, der modtager støtte fra EHFAF, høres overvågningsudvalget og afgiver, såfremt det anser det for hensigtsmæssigt, en udtalelse om enhver ændring af det program, som foreslås af forvaltningsmyndigheden.

2. Overvågningsudvalget godkender:
 - a) den metode og de kriterier, der er blevet anvendt ved udvælgelse af operationer, herunder eventuelle ændringer heraf, jf. dog artikel 33, stk. 3, litra b), c) og d); efter anmodning fra Kommissionen forelægges den metode og de kriterier, der er blevet anvendt ved udvælgelse af operationer, herunder eventuelle ændringer heraf, for Kommissionen mindst 15 arbejdsdage forud for forelæggelsen for overvågningsudvalget
 - b) de årlige præstationsrapporter for programmer, der modtager støtte fra AMIF, FIS og IGFV, og den endelige præstationsrapport for programmer, der modtager støtte fra EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAF
 - c) evalueringsplanen og enhver ændring heraf
 - d) ethvert forslag fra forvaltningsmyndigheden om ændring af et program, herunder overførsler i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, og artikel 26, bortset fra de programmer, der modtager støtte fra EHFAF.
3. Overvågningsudvalget kan fremsætte henstillinger til forvaltningsmyndigheden, herunder om foranstaltninger til at mindske den administrative byrde for støttemodtagere.

Artikel 41

Årlig præstationsgennemgang

1. Der afholdes et årligt gennemgangsmøde mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat for at gennemgå de enkelte programmets præstation. De relevante forvaltningsmyndigheder deltager i gennemgangsmøderne.

Gennemgangsmødet kan omfatte mere end ét program.

Gennemgangsmødet ledes af Kommissionen eller af medlemsstaten og Kommissionen i fællesskab, hvis medlemsstaten anmoder herom.

2. Uanset stk. 1, første afsnit, afholdes gennemgangsmødet for så vidt angår programmer, der modtager støtte fra AMIF, FIS og IGFV, mindst to gange i løbet af programmeringsperioden.
3. For så vidt angår programmer, der modtager støtte fra EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAF, skal medlemsstaten senest en måned før gennemgangsmødet forelægge Kommissionen kortfattede oplysninger om de elementer, der er anført i artikel 40, stk. 1. Disse oplysninger skal være baseret på de seneste data, der er tilgængelige for medlemsstaten.

For så vidt angår programmer, der er begrænset til den specifikke målsætning fastsat i artikel 4, stk. 1, litra m), i ESF+-forordningen, begrænses de oplysninger, der skal forelægges på grundlag af de senest tilgængelige data, til nærværende forordning artikel 40, stk. 1, litra a), b), e), f) og h).

4. Medlemsstaten og Kommissionen kan aftale ikke at afholde et gennemgangsmøde. I dette tilfælde kan gennemgangen foretages skriftligt.
5. Resultatet af gennemgangsmødet nedfældes i et vedtaget referat.
6. Medlemsstaten skal følge op på spørgsmål rejst under gennemgangsmødet, som påvirker programmets gennemførelse, og inden for tre måneder underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet.
7. For så vidt angår programmer, der modtager støtte fra AMIF, FIS og IGFV, sender medlemsstaten Kommissionen en årlig præstationsrapport i overensstemmelse med de fondsspecifikke forordninger.

Artikel 42

Fremsendelse af data

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden fremsender elektronisk de kumulative data for hvert enkelt program senest den 31. januar, den 30. april, den 31. juli, den 30. september og den 30. november hvert år til Kommissionen i overensstemmelse med modellen i bilag VII med undtagelse af de data, der kræves i stk. 2, litra b), og stk. 3, og som fremsendes elektronisk senest den 31. januar og den 31. juli hvert år.

Den første fremsendelse skal ske senest den 31. januar 2022 og den sidste senest den 31. januar 2030.

For så vidt angår prioriteter, der støtter den specifikke målsætning fastsat i artikel 4, stk. 1, litra m), i ESF+-forordningen skal data fremsendes årligt senest den 31. januar.

ESF+-forordningen kan fastsætte specifikke regler for hyppigheden af indsamling og fremsendelse af mere langsigtede resultatindikatorer.

2. Dataene opdeles for hver prioritet pr. specifik målsætning og, hvis det er relevant, pr. regionskategori, og skal vedrøre:
 - a) antallet af udvalgte operationer, deres samlede støtteberettigede omkostninger, fondenes bidrag og de samlede støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt til forvaltningsmyndigheden, alt opdelt pr. interventionstype
 - b) værdierne af output- og resultatindikatorer for udvalgte operationer og de opnåede værdier pr. operation.

3. For finansielle instrumenter skal der desuden fremsendes data om følgende:
 - a) støtteberettigede udgifter pr. type finansielt produkt
 - b) størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er indberettet som støtteberettigede udgifter
 - c) beløbet, pr. type finansielt produkt, for private og offentlige midler, der er mobiliseret som supplement til fondene

- d) renter og anden indtjening, der skabes af støtte fra fondene til finansielle instrumenter omhandlet i artikel 60, og tilbagebetalte midler, der kan henføres til støtte fra fondene som omhandlet i artikel 62
 - e) samlet værdi af lån, egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer i slutmodtagere, som blev garanteret med programressourcer, og som faktisk blev udbetalt til slutmodtagerne.
4. De data, der indgives i overensstemmelse med denne artikel, skal være pålidelige og afspejle de data, der er lagret elektronisk som omhandlet i artikel 72, stk. 1, litra e), pr. udgangen af den måned, der går forud for måneden for indgivelsen.
5. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden offentliggør eller angiver et link til alle de data, der fremsendes til Kommissionen, på den webportal, der er omhandlet i artikel 46, litra b), eller på det websted, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1.

Artikel 43

Endelig præstationsrapport

1. For programmer, der modtager støtte fra EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAP, sender hver forvaltningsmyndighed Kommissionen en endelig præstationsrapport om programmet senest den 15. februar 2031.

2. I den endelige præstationsrapport vurderes opfyldelsen af programmets målsætninger på grundlag af de elementer, der er anført i artikel 40, stk. 1, med undtagelse af de oplysninger, der er givet i henhold til nævnte stykkes litra d).
3. Kommissionen behandler den endelige præstationsrapport og underretter forvaltningsmyndigheden om eventuelle bemærkninger senest fem måneder efter modtagelsen af den endelige præstationsrapport. Hvis der fremsættes sådanne bemærkninger, tilvejebringer forvaltningsmyndigheden alle nødvendige oplysninger med hensyn til disse bemærkninger og underretter, hvis det er relevant, Kommissionen inden for tre måneder om, hvilke foranstaltninger der er truffet. Kommissionen underretter forvaltningsmyndigheden om, at rapporten er godtaget senest to måneder efter modtagelse af alle nødvendige oplysninger. Hvis Kommissionen ikke giver meddelelse til forvaltningsmyndigheden inden for disse frister, anses rapporten for godtaget.
4. Forvaltningsmyndigheden offentliggør endelige præstationsrapporter på det websted, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1.
5. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, som fastlægger modellen for den endelige præstationsrapport. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 115, stk. 2.

KAPITEL II

Evaluering

Artikel 44

Evalueringer foretaget af medlemsstaten

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden foretager evalueringer af programmerne vedrørende et eller flere af følgende kriterier: effektivitet, produktivitet, relevans, sammenhæng og merværdi på EU-plan med det formål at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af programmerne. Evalueringerne kan også omfatte andre relevante kriterier, såsom inklusion, ikkeforskelsbehandling og synlighed, og kan omfatte mere end ét program.
2. Desuden foretages en evaluering for hvert enkelt program for at vurdere dets virkning senest den 30. juni 2029.
3. Evalueringerne skal udarbejdes af interne eller eksterne eksperter, der er funktionelt uafhængige.
4. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden sikrer, at de fornødne procedurer er indført med henblik på at frembringe og indsamle de data, der er nødvendige for evalueringerne.

5. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden udarbejder en evalueringsplan, der kan omfatte mere end ét program. For AMIF, FIS og IGFV skal denne plan omfatte en midtvejsevaluering, som skal være gennemført senest den 31. marts 2024.
6. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden forelægger evalueringsplanen for overvågningsudvalget senest ét år efter afgørelsen om godkendelse af programmet.
7. Alle evalueringer offentliggøres på det websted, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1.

Artikel 45

Evalueringer foretaget af Kommissionen

1. Kommissionen foretager en midtvejsevaluering for at undersøge de enkelte fondes effektivitet, produktivitet, relevans, sammenhæng og merværdi på EU-plan inden udgangen af 2024. Kommissionen kan gøre brug af alle relevante allerede foreliggende oplysninger i overensstemmelse med finansforordningens artikel 128.
2. Kommissionen foretager senest den 31. december 2031 en retrospektiv evaluering for at undersøge de enkelte fondes effektivitet, produktivitet, relevans, sammenhæng og merværdi på EU-plan. For så vidt angår EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF skal denne evaluering navnlig fokusere på disse fondes sociale, økonomiske og territoriale virkninger i forbindelse med de politiske målsætninger, der er fastsat i artikel 5, stk. 1.
3. Kommissionen offentliggør resultaterne af den retrospektive evaluering på sit websted og meddeler disse resultater til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

KAPITEL III

Synlighed, gennemsigtighed og kommunikation

AFDELING I

SYNLIGHED AF STØTTE FRA FONDENE

Artikel 46

Synlighed

Hver medlemsstat skal sikre:

- a) synligheden af støtten i alle aktiviteter vedrørende operationer, der støttes af fondene, med særlig vægt på operationer af strategisk betydning
- b) kommunikation til EU-borgerne om fondenes rolle og resultater gennem en enkelt webportal, som giver adgang til alle programmer, der involverer den pågældende medlemsstat.

Artikel 47

Unionens logo

Medlemsstaterne, forvaltningsmyndighederne og støttemodtagerne anvender Unionens logo i overensstemmelse med bilag IX, når de udfører synligheds-, gennemsigtigheds- og kommunikationsaktiviteter.

Artikel 48

Kommunikationsmedarbejdere og -netværk

1. Hver medlemsstat udpeger en kommunikationskoordinator for synligheds-, gennemsigtigheds- og kommunikationsaktiviteter i forbindelse med støtte fra fondene, herunder programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), hvis den pågældende medlemsstat er værtsland for forvaltningsmyndigheden. Kommunikationskoordinatoren kan udnævnes på niveau af det organ, der er defineret i artikel 71, stk. 6, og skal koordinere kommunikations- og synlighedsforanstaltninger på tværs af programmerne.

Kommunikationskoordinatoren skal inddrage følgende organer i synligheds-, gennemsigtigheds- og kommunikationsaktiviteterne:

- a) Europa-Kommissionens repræsentationer og Europa-Parlamentets forbindelseskontorer i medlemsstaterne, Europe Direct-informationscentre samt andre relevante netværk og uddannelses- og forskningsorganisationer
 - b) andre relevante partnere omhandlet i artikel 8, stk. 1.
2. Hver enkelt forvaltningsmyndighed udpeger for hvert program en kommunikationsmedarbejder. En kommunikationsmedarbejder kan være ansvarlig for mere end ét program.
 3. Kommissionen opretholder et netværk, der omfatter kommunikationskoordinatorer, kommunikationsmedarbejdere og Kommissionens repræsentanter, med henblik på at udveksle oplysninger om synligheds-, gennemsigtigheds- og kommunikationsaktiviteter.

AFDELING II
GENNEMSIGTIGHED VED GENNEMFØRELSE AF FONDENE
OG KOMMUNIKATION OM PROGRAMMERNE

Artikel 49

Forvaltningsmyndighedens ansvar

1. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at der senest seks måneder efter afgørelsen om godkendelse af programmet findes et særskilt websted, der indeholder oplysninger om programmer under dens ansvarsområde, og som omfatter programmets målsætninger, aktiviteter, tilgængelige finansieringsmuligheder og resultater.
2. Forvaltningsmyndigheden skal sikre offentliggørelse på det websted, der er omhandlet i stk. 1, eller på den enkelte webportal, der er omhandlet i artikel 46, litra b), af en tidsplan for de planlagte indkaldelser af forslag, der ajourføres mindst tre gange årligt, med følgende vejledende data:
 - a) det geografiske område, der er omfattet af indkaldelsen af forslag
 - b) den pågældende politiske målsætning eller specifikke målsætning
 - c) type af støtteberettigede ansøgere
 - d) det samlede støttebeløb, som indkaldelsen vedrører
 - e) begyndelses- og slutdato for indkaldelsen.

3. Forvaltningsmyndigheden offentliggør listen over operationer, der er udvalgt til at modtage støtte fra fondene, på webstedet på mindst et af EU-institutionernes officielle sprog og ajourfører listen mindst hver fjerde måned. Hver operation skal have en unik kode. Listen skal indeholde følgende data:
- a) hvis der er tale om juridiske enheder, støttemodtagerens og ved offentlige udbud kontrahentens navn
 - b) hvis støttemodtageren er en fysisk person, vedkommendes for- og efternavn
 - c) for EHFAF-operationer vedrørende et fiskerfartøj, EU-flåderegisteret som omhandlet i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218¹
 - d) operationens navn
 - e) formålet med operationen og de forventede eller faktiske resultater heraf
 - f) operationens begyndelsesdato
 - g) operationens forventede eller faktiske fuldførelsesdato
 - h) operationens samlede omkostninger
 - i) den pågældende fond
 - j) den pågældende specifikke målsætning

¹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218 af 6. februar 2017 om EU-fiskerflåderegisteret (EUT L 34 af 9.2.2017, s. 9).

- k) Unionens medfinansieringssats
- l) lokationsmarkør eller geolokalisering for operationen samt det pågældende land
- m) for mobile operationer eller operationer, der dækker flere steder, angivelse af støttemodtagerens hjemsted, hvis støttemodtageren er en juridisk enhed, eller regionen på NUTS 2-niveau, hvis støttemodtageren er en fysisk person
- n) operationens interventionstype i overensstemmelse med artikel 73, stk. 2, litra g).

For data, der er omhandlet i første afsnit, litra b) og c), skal dataene slettes to år fra datoen for deres første offentliggørelse på webstedet.

4. De data, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3, offentliggøres på webstedet omhandlet i stk. 1, eller på den enkelte webportal omhandlet i denne forordnings artikel 46, litra b), i åbne og maskinlæsbare formater, jf. artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024¹, som gør det muligt at sortere data, søge i dem og udtrække, sammenligne og genanvende data.
5. Forvaltningsmyndigheden underretter støttemodtagerne om, at dataene offentliggøres, inden offentliggørelsen finder sted i overensstemmelse med denne artikel.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 56).

6. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at kommunikations- og synlighedsmateriale, herunder på støttemodtagerniveau, efter anmodning stilles til rådighed for Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, og at Unionen uden krav om betaling af licensafgifter får en ikkeeksklusiv og uigenkaldelig licens til at anvende sådant materiale og alle allerede eksisterende rettigheder, der er knyttet dertil, jf. bilag IX. Dette må ikke kræve betydelige yderligere omkostninger eller en betydelig administrativ byrde for støttemodtagerne eller forvaltningsmyndigheden.

Artikel 50

Støttemodtagernes ansvar

1. Støttemodtagere og organer, der gennemfører finansielle instrumenter, anerkender støtte fra fondene, herunder midler, der genanvendes i overensstemmelse med artikel 62, til operationen således:
 - a) ved at lægge en kort beskrivelse af operationen, der står i et rimeligt forhold til støttens størrelse, herunder mål og resultater, ud på støttemodtagerens officielle websted, hvis et sådant websted findes, og sociale medier og fremhæve den finansielle støtte fra Unionen
 - b) ved på en synlig måde at redegøre for støtten fra Unionen i dokumenter og kommunikationsmateriale, der vedrører gennemførelsen af operationen, og som er beregnet til offentligheden eller deltagerne

- c) ved at opsætte varige plader eller skilte, der er tydeligt synlige for offentligheden, og som viser Unionens logo i overensstemmelse med de tekniske karakteristika fastlagt i bilag IX, så snart den fysiske gennemførelse af operationer, der indebærer fysiske investeringer, begynder, eller erhvervet udstyr installeres, for så vidt angår følgende:
- i) operationer, der støttes af EFRU og Samhørighedsfonden, hvis de samlede udgifter overstiger 500 000 EUR
 - ii) operationer, der støttes af ESF+, FRO, EHFAF, AMIF, FIS og IGFV, hvis de samlede udgifter overstiger 100 000 EUR
- d) for operationer, der ikke falder ind under litra c), ved på et tydeligt synligt offentligt sted at opsætte mindst én plakat med en minimumsstørrelse på A3 eller tilsvarende elektronisk visning med information om operationen, hvor støtten fra fondene fremhæves; hvis støttemodtageren er en fysisk person, sikrer denne så vidt muligt, at der er passende information tilgængelig, som fremhæver støtten fra fondene, på et sted, der er synligt for offentligheden, eller gennem elektronisk visning
- e) for operationer af strategisk betydning og operationer, hvis samlede omkostninger overstiger 10 000 000 EUR, at tilrettelægge et kommunikationsarrangement eller en kommunikationsaktivitet, alt efter hvad der er relevant, og inddrage Kommissionen og den ansvarlige forvaltningsmyndighed rettidigt.

Hvis en ESF+-støttemodtager er en fysisk person eller for så vidt angår operationer, der støttes under den specifikke målsætning, der er fastsat i ESF+-forordningens artikel 4, stk. 1, litra m), finder kravet i første afsnit, litra d), ikke anvendelse.

Uanset første afsnit, litra c) og d), kan der for operationer, som modtager støtte fra AMIF, FIS og IGFV, i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, fastsættes særlige krav til offentlig visning af oplysninger om støtte fra fondene, hvis dette er begrundet i hensynet til sikkerheden og den offentlige orden i overensstemmelse med artikel 69, stk. 5.

2. For fonde for mindre projekter skal støttemodtageren opfylde forpligtelserne i henhold til artikel 36, stk. 5, i Interregforordningen.

For finansielle instrumenter skal støttemodtageren ved hjælp af kontraktbetingelserne sikre, at slutmodtagerne opfylder kravene i stk. 1, litra c).

3. Hvis støttemodtageren ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til artikel 47 eller nærværende artikels stk. 1 og 2, og hvis der ikke er truffet afhjælpende foranstaltninger, skal forvaltningsmyndigheden træffe foranstaltninger, idet der tages højde for proportionalitetsprincippet, ved at annullere op til 3 % af støtten fra fondene til den pågældende operation.

AFSNIT V

FINANSIEL STØTTE FRA FONDENE

KAPITEL I

Former for EU-bidrag

Artikel 51

Former for EU-bidrag til programmer

EU-bidragene kan tage form af følgende:

- a) finansiering, der ikke er knyttet til de relevante operationers omkostninger, jf. artikel 95, og som baseres på en af følgende:
 - i) opfyldelse af betingelser
 - ii) opnåelse af resultater
- b) refusion af støtte til støttemodtagere i overensstemmelse med kapitel II og III i dette afsnit
- c) enhedsomkostninger, jf. artikel 94, som dækker alle eller visse specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er klart identificeret på forhånd med henvisning til et beløb pr. enhed

- d) faste beløb, jf. artikel 94, som dækker generelt alle eller visse specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er klart identificeret på forhånd
- e) finansiering efter fast takst, jf. artikel 94 eller artikel 36, stk. 5, som dækker specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er klart identificeret på forhånd, ved anvendelse af en procentsats
- f) en kombination af de i litra a)-e) omhandlede former.

KAPITEL II

Former for støtte fra medlemsstaterne

Artikel 52

Støtteformer

Medlemsstaterne anvender bidraget fra fondene til at yde støtte til støttemodtagere i form af tilskud, finansielle instrumenter eller priser eller en kombination heraf.

AFDELING I
TILSKUDSFORMER

Artikel 53
Tilskudsformer

1. Tilskud fra medlemsstaterne til støttemodtagere kan tage form af følgende:
 - a) refusion af støtteberettigede omkostninger, der faktisk er afholdt af en støttemodtager eller den private partner i OPP-operationer og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer, bidrag i form af naturalydelse og afskrivning
 - b) enhedsomkostninger
 - c) faste beløb
 - d) finansiering efter fast takst
 - e) en kombination af de former, der er omhandlet i litra a)-d), forudsat at de enkelte former hver især dækker forskellige omkostningskategorier, eller hvis de anvendes til forskellige projekter, der udgør en del af en operation, eller til flere på hinanden følgende faser af en operation
 - f) finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, forudsat at sådanne tilskud er omfattet af en refusion af EU-bidraget i henhold til artikel 95.

2. Hvis de samlede omkostninger til en operation ikke overstiger 200 000 EUR, skal bidrag til støttemodtageren fra EFRU, ESF+, AMIF, FIS og IGFV være i form af enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster, undtagen til operationer, hvortil støtten udgør statsstøtte. Hvis der anvendes finansiering efter fast takst, kan kun de omkostningskategorier, som den faste takst gælder for, refunderes i overensstemmelse med stk. 1, litra a).

Uanset dette stykkes første afsnit kan forvaltningsmyndigheden aftale at fritage visse operationer inden for forskning og innovation fra forpligtelsen fastsat i nævnte afsnit, forudsat at overvågningsudvalget på forhånd har godkendt en sådan fritagelse. Desuden kan ydelser og lønninger, der er udbetalt til deltagere, refunderes i overensstemmelse med stk. 1, litra a).

3. Beløbene for de tilskudsformer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), c) og d), fastlægges på en af følgende måder:
- a) en rimelig, retfærdig og verificerbar beregningsmetode baseret på:
 - i) statistiske data, andre objektive oplysninger eller en sagkyndig vurdering
 - ii) verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere
 - iii) anvendelse af individuelle støtteberettigedes sædvanlige bogføringspraksis

- b) et budgetforslag, som er opstillet i hvert konkret tilfælde og forinden er godkendt af det organ, der udvælger operationen, hvis de samlede omkostninger til operationen ikke overstiger 200 000 EUR
- c) i overensstemmelse med de regler for anvendelse af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation
- d) i overensstemmelse med de regler for anvendelse af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der anvendes i ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation
- e) faste takster og særlige metoder, der er fastsat ved eller på grundlag af denne forordning eller de fondsspecifikke forordninger.

Artikel 54

Finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger i forbindelse med tilskud

Hvis der anvendes en fast takst til dækning af indirekte omkostninger til en operation, kan den baseres på en af følgende:

- a) op til 7 % af de støtteberettigede direkte omkostninger; i så fald kræves det ikke, at medlemsstaten foretager en beregning for at fastsætte den gældende takst

- b) op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger; i så fald kræves det ikke, at medlemsstaten foretager en beregning for at fastsætte den gældende takst
- c) op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, forudsat at taksten beregnes i overensstemmelse med artikel 53, stk. 3, litra a).

Hvis en medlemsstat har beregnet en fast takst i overensstemmelse med artikel 67, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 1303/2013, kan den faste takst desuden anvendes til en tilsvarende operation med henblik på nærværende artikels litra c).

Artikel 55

Direkte personaleomkostninger i forbindelse med tilskud

1. De direkte personaleomkostninger ved en operation kan beregnes som en fast takst på op til 20 % af de direkte omkostninger, der ikke er direkte personaleomkostninger, uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning, forudsat at de direkte omkostninger ved operationen ikke omfatter offentlige bygge- og anlægskontrakter eller vareindkøbs- eller tjenesteydelseskontrakter, som i værdi overstiger de tærskler, der er fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU¹ eller i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU².

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

Hvis der i overensstemmelse med første afsnit anvendes en fast takst for AMIF, FIS og IGFV, anvendes denne faste takst kun på de direkte omkostninger ved operationen, der ikke er omfattet af offentlige udbud.

2. Ved bestemmelsen af direkte personaleomkostninger kan en timesats beregnes på en af følgende måder:
 - a) ved at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttoarbejdskraftomkostninger med 1 720 timer for fuldtidsmedarbejderes vedkommende eller med den dertil svarende procentdel af 1 720 timer for deltidsmedarbejderes vedkommende
 - b) ved at dividere de seneste dokumenterede månedlige bruttoarbejdskraftomkostninger med den pågældende persons gennemsnitlige månedlige arbejdstid i overensstemmelse med gældende nationale regler, jf. ansættelses- eller arbejdskontrakten eller en beslutning om udnævnelse (begge benævnt ansættelsesdokumentet).
3. Ved anvendelsen af timesatsen beregnet i overensstemmelse med stk. 2 må det samlede timeantal, der angives pr. person for et givent år eller en given måned, ikke overstige det timeantal, hvorpå beregningen af den pågældende timesats var baseret.
4. I mangel af data om de årlige bruttoarbejdskraftomkostninger kan de udledes af de disponible data om dokumenterede bruttoarbejdskraftomkostninger eller af ansættelsesdokumentet efter justering for 12 måneder.

5. Personalemkostninger til medarbejdere, der arbejder med operationen på deltidsbasis, kan beregnes som en fast procentdel af bruttoarbejdskraftomkostningerne svarende til en fast procentdel af arbejdstiden på operationen pr. måned, uden at det er nødvendigt at indføre et særskilt arbejdstidsregistreringssystem. Arbejdsgiveren skal for medarbejderne udfærdige et dokument, der angiver denne faste procentdel.

Artikel 56

Finansiering efter fast takst for andre støtteberettigede omkostninger end direkte personaleomkostninger i forbindelse med tilskud

1. For de resterende støtteberettigede omkostninger til en operation kan der anvendes en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger. Det kræves ikke, at medlemsstaten foretager en beregning for at fastsætte den gældende takst.
2. For så vidt angår operationer, der støttes af EFRU, ESF+, FRO, AMIF, FIS og IGFV, betragtes lønninger og ydelser udbetalt til deltagere som yderligere støtteberettigede omkostninger, der ikke indgår i den faste takst.
3. Den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede faste takst finder ikke anvendelse på personaleomkostninger, der er beregnet på basis af en fast takst som omhandlet i artikel 55, stk. 1.

Artikel 57
Betingede tilskud

1. Medlemsstater kan yde betingede tilskud til støttemodtagere, der er fuldt eller delvist tilbagebetalingspligtige, som præciseret i dokumentet, hvori støttevilkårene er fastsat.
2. Støttemodtagerens tilbagebetalinger skal foretages på de betingelser, der er aftalt af forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren.
3. Medlemsstaterne skal genanvende midler, der er tilbagebetalt af støttemodtageren, til samme formål eller i overensstemmelse med målsætningerne for det pågældende program senest den 31. december 2030, i form af betingede tilskud eller af et finansielt instrument eller i en anden form for støtte. De tilbagebetalte beløb og oplysninger om deres genanvendelse skal inkluderes i den endelige præstationsrapport.
4. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at midlerne opføres på særskilte konti eller med passende regnskabskoder.
5. EU-midler, der betales tilbage af støttemodtagere til enhver tid, men som ikke genanvendes senest den 31. december 2030, skal tilbagebetales til EU-budgettet i overensstemmelse med artikel 88.

AFDELING II

FINANSIELLE INSTRUMENTER

Artikel 58

Finansielle instrumenter

1. Forvaltningsmyndighederne kan yde et programbidrag fra et eller flere programmer til eksisterende eller nyoprettede finansielle instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt eller tværnationalt plan eller på tværs af grænserne og gennemført direkte af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar, og som bidrager til at opfylde specifikke målsætninger.

2. Støtte til slutmodtagere ydes af finansielle instrumenter kun til investeringer i både materielle og immaterielle aktiver samt arbejdskapital, som forventes at være finansielt levedygtige, og som ikke kan finde tilstrækkelig finansiering fra markedskilder. En sådan støtte skal være i overensstemmelse med Unionens gældende statsstøttere regler.

Sådan støtte ydes kun til de elementer i investeringerne, der ikke er fysisk afsluttet eller fuldt gennemført på datoen for investeringsbeslutningen.

3. Passende støtte fra fondene via finansielle instrumenter skal være baseret på en forhåndsvurdering, der udarbejdes under forvaltningsmyndighedens ansvar. Forhåndsvurderingen skal være afsluttet, før forvaltningsmyndigheden yder programbidrag til finansielle instrumenter.

Forhåndsvurderingen skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- a) det foreslåede beløb for programbidrag til et finansielt instrument og den anslåede løftestangseffekt ledsaget af en kort begrundelse
- b) de foreslåede finansielle produkter, der skal tilbydes, herunder det mulige behov for en differentieret behandling af investorer
- c) den foreslåede slutmodtagermålgruppe
- d) det finansielle instruments forventede bidrag til opfyldelsen af specifikke målsætninger.

Forhåndsvurderingen kan tages op til revision eller ajourføres, kan omfatte en del af eller hele medlemsstatens område og kan være baseret på eksisterende eller ajourførte forhåndsvurderinger.

4. Støtte til slutmodtagere kan kombineres med støtte fra enhver fond eller andet EU-instrument og kan dække samme udgiftspost. I så fald anmeldes fondens støtte i henhold til finansielle instrumenter, som er en del af en operation med et finansielt instrument, ikke til Kommissionen vedrørende støtte under en anden form, en anden fond eller et andet EU-instrument.

5. Finansielle instrumenter kan kombineres med programstøtte i form af tilskud i en samlet operation med et finansielt instrument inden for en enkelt finansieringsaftale, såfremt begge de to forskellige former for støtte skal leveres af det organ, der gennemfører det finansielle instrument. I så fald finder reglerne for finansielle instrumenter anvendelse på den pågældende samlede operation med et finansielt instrument. Programstøtten i form af tilskud skal være direkte tilknyttet og nødvendig for det finansielle instrument og må ikke overstige værdien af de investeringer, som støttes af det finansielle produkt.
6. I tilfælde af en kombination af støtte i henhold til stk. 4 og 5 skal der føres særskilte fortegnelser for hver støttekilde.
7. Summen af alle former for kombineret støtte må ikke overstige det samlede beløb for den pågældende udgiftspost. Tilskud må ikke bruges til at tilbagebetale støtte, der er modtaget fra finansielle instrumenter. Finansielle instrumenter må ikke bruges til at forfinansiere tilskud.

Artikel 59

Gennemførelse af finansielle instrumenter

1. Finansielle instrumenter, som gennemføres direkte af forvaltningsmyndigheden, kan kun yde lån eller garantier. Forvaltningsmyndigheden fastsætter vilkår og betingelser for programbidraget til de finansielle instrumenter i et strategidokument, der omfatter elementerne fastsat i bilag X.

2. Finansielle instrumenter, som gennemføres under forvaltningsmyndighedens ansvar, kan være en af følgende:

- a) en investering af programmidler i en juridisk enheds kapital
- b) separate finansieringsblokke eller forvaltningskonti.

Forvaltningsmyndigheden udvælger det organ, der gennemfører et finansielt instrument.

3. Forvaltningsmyndigheden kan direkte tildele en kontrakt til gennemførelse af et finansielt instrument til:

- a) EIB
- b) internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær
- c) en offentligt ejet bank eller institution oprettet som en juridisk enhed, som udøver finansielle aktiviteter på et erhvervmæssigt grundlag og opfylder alle følgende betingelser:
 - i) Der er ingen direkte private kapitalandele, med undtagelse af ikkekontrollerende eller ikkeblokerende former for private kapitalandele, som foreskrives af nationale lovbestemmelser i overensstemmelse med traktaterne, og som ikke udøver nogen bestemmende indflydelse på den relevante bank eller institution, og med undtagelse af former for private kapitalandele, der ikke udøver nogen indflydelse på beslutninger vedrørende den daglige forvaltning af det finansielle instrument, der støttes af fondene.

- ii) Bankens eller institutionens aktiviteter udøves inden for rammerne af en almen opgave, som den har fået tillagt af en medlemsstats relevante nationale eller regionale myndighed, hvilket som hele dens aktivitet eller som en del af dens aktiviteter omfatter udøvelse af økonomiske udviklingsaktiviteter, der bidrager til fondenes målsætninger.
- iii) Banken eller institutionen udøver som hele sin aktivitet eller som en del af sine aktiviteter økonomiske udviklingsaktiviteter, der bidrager til fondenes målsætninger i regioner, på politikområder eller i sektorer, hvor der generelt ikke eller ikke i tilstrækkeligt omfang er adgang til markedsfinansiering.
- iv) Formålet med bankens eller institutionens aktiviteter er ikke primært at fokusere på at skabe størst mulig profit, men at sikre langsigtet finansiel bæredygtighed for dens aktiviteter.
- v) Banken eller institutionen sikrer, at den direkte tildeling af en kontrakt omhandlet i litra b) ikke medfører nogen direkte eller indirekte fordel for kommercielle aktiviteter gennem passende foranstaltninger i overensstemmelse med gældende ret.
- vi) Banken eller institutionen er underlagt en uafhængig myndigheds tilsyn efter gældende ret.

d) andre organer, der også er omfattet af artikel 12 i direktiv 2014/24/EU.

4. Hvis det organ, der er udvalgt af forvaltningsmyndigheden, gennemfører en holdingfond, kan dette organ endvidere udvælge andre organer til at gennemføre særlige fonde.

5. Vilkår og betingelser for programbidrag til finansielle instrumenter, der gennemføres i overensstemmelse med stk. 2, fastsættes i finansieringsaftaler mellem:
- a) de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden og det organ, der gennemfører en holdingfond, hvis det er relevant
 - b) mellem de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden eller, hvis det er relevant, det organ, der gennemfører holdingfonden, og det organ, der gennemfører en særlig fond.

Disse finansieringsaftaler skal omfatte alle de elementer, der er anført i bilag X.

6. Forvaltningsmyndighedens finansielle ansvar må ikke overstige det beløb, forvaltningsmyndigheden har indgået forpligtelser for til det finansielle instrument i henhold til de relevante finansieringsaftaler.
7. De organer, der gennemfører de pågældende finansielle instrumenter, eller i forbindelse med garantier, det organ, der yder det underliggende lån, støtter slutmodtagerne, idet der tages behørigt hensyn til programmets målsætninger og potentialet for investeringens finansielle levedygtighed som begrundet i forretningsplanen eller et tilsvarende dokument. Udvælgelsen af slutmodtagere skal være gennemsigtig og må ikke give anledning til interessekonflikter.
8. Der kan ydes national medfinansiering af et program enten af forvaltningsmyndigheden eller på niveauet for holdingfonde eller niveauet for særlige fonde eller på niveauet for investeringer i slutmodtagere i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. Hvis den nationale medfinansiering ydes på niveauet for investeringer i slutmodtagere, skal de organer, som gennemfører finansielle instrumenter, opbevare dokumentation for, at de underliggende udgifter er støtteberettigede.

9. I forbindelse med den direkte gennemførelse af det finansielle instrument i henhold til denne artikels stk. 1 skal forvaltningsmyndigheden eller det organ, der gennemfører det finansielle instrument i henhold til denne artikels stk. 2, føre særskilte regnskaber eller opretholde en regnskabskode for hver prioritet eller, for så vidt angår EHFAF, for hver specifik målsætning og, hvis det er relevant, for hver regionskategori for hvert programbidrag og særskilt for de midler, der er omhandlet i henholdsvis artikel 60 og 62.

Artikel 60

Renter og anden indtjening, der genereres af støtte fra fondene til finansielle instrumenter

1. Støtte fra fondene, der er betalt til finansielle instrumenter, skal placeres på konti i finansielle institutioner, der er hjemmehørende i medlemsstaterne, og skal forvaltes i overensstemmelse med aktiv likviditetsstyring og princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
2. Renter og anden indtjening, der kan henføres til støtte fra fondene betalt til finansielle instrumenter, skal anvendes ifølge samme målsætning(er) som den oprindelige støtte fra fondene, herunder til betaling af forvaltningsgebyrer og refusion af forvaltningsomkostninger afholdt af de organer, der gennemfører det finansielle instrument i overensstemmelse med artikel 68, stk. 1, litra d), enten inden for samme finansielle instrument eller, efter afviklingen af det finansielle instrument, i andre finansielle instrumenter eller andre former for støtte til yderligere investering i slutmodtagere, indtil udløbet af perioden for støtteberettigelse.

3. Renter og anden indtjening, der er omhandlet i stk. 2, og som ikke anvendes i overensstemmelse med nævnte stykke, skal fratrækkes regnskabet for det sidste regnskabsår.

Artikel 61

Differentieret behandling af investorer

1. Støtte fra fondene til finansielle instrumenter, der er investeret i slutmodtagere, og enhver form for indtægter, der genereres af disse investeringer, herunder tilbagebetalte midler, som kan henføres til støtten fra fondene, kan anvendes til differentieret behandling af investorer, som opererer i henhold til det markedsøkonomiske princip gennem en hensigtsmæssig deling af risiko og fortjeneste, under hensyntagen til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
2. Omfanget af en sådan differentieret behandling må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at skabe incitamentet til at tiltrække private midler, som fastslået enten ved en konkurrencepræget procedure eller en uafhængig vurdering.

Artikel 62

Genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra fondene

1. Midler, der inden slutningen af støtteberettigelsesperioden tilbagebetales til finansielle instrumenter fra investeringer i slutmodtagere eller fra frigørelsen af midler afsat til garantikontrakter, herunder tilbagebetaling af kapital og enhver form for genererede indtægter, der kan henføres til støtten fra fondene, skal genanvendes i samme eller andre finansielle instrumenter til yderligere investeringer i slutmodtagere, til dækning af tab i det nominelle beløb af fondenes bidrag til det finansielle instrument som følge af en negativ rente, hvis sådanne tab opstår trods aktiv likviditetsstyring, eller til eventuelle forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er knyttet til sådanne yderligere investeringer, under hensyntagen til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de midler, der er omhandlet i stk. 1, og som tilbagebetales til finansielle instrumenter inden for en periode på mindst otte år efter støtteberettigelsesperiodens ophør, genanvendes i overensstemmelse med de politiske målsætninger for det eller de programmer, under hvilke de blev etableret, enten inden for samme finansielle instrument eller, når disse midler ikke længere findes i det finansielle instrument, inden for andre finansielle instrumenter eller andre former for støtte.

KAPITEL III

Regler for støtteberettigelse

Artikel 63

Støtteberettigelse

1. Udgifters støtteberettigelse bestemmes på grundlag af nationale regler, medmindre der er fastsat specifikke regler i eller på grundlag af denne forordning eller de fondsspecifikke forordninger.
2. Udgifter er berettigede til støtte fra fondene, hvis de er afholdt af en støttemodtager eller den private partner i en OPP-operation og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer mellem datoen for programmets indgivelse til Kommissionen, dog senest den 1. januar 2021, og den 31. december 2029.

For omkostninger, som refunderes i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b) c) og f), skal de aktioner, som udgør grundlaget for refusionen, gennemføres mellem datoen for programmets indgivelse til Kommissionen, dog senest den 1. januar 2021, og den 31. december 2029.

3. For EFRU skal udgifter i tilknytning til operationer, der omfatter mere end én regionskategori, jf. artikel 108, stk. 2, i en og samme medlemsstat, tildeles de pågældende regionskategorier på et pro rata-grundlag baseret på objektive kriterier.

For ESF+ kan udgifter til operationer tildeles enhver af programmets regionskategorier på betingelse af, at operationen bidrager til opfyldelsen af programmets specifikke målsætninger.

For FRO skal udgifter til operationer bidrage til gennemførelsen af den relevante territoriale plan for retfærdig omstilling.

4. En operation kan helt eller delvis gennemføres uden for en medlemsstat, herunder uden for Unionen, forudsat at operationen bidrager til opfyldelsen af programmets målsætninger.
5. For tilskud i de former, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, litra b), c) og d), skal de udgifter, som er berettigede til et bidrag fra fondene, være lig med de beløb, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 53, stk. 3.
6. Operationer udvælges ikke til at modtage støtte fra fondene, hvis de fysisk er afsluttet eller fuldt ud gennemført, før ansøgningen om finansiering under programmet er indgivet, uanset om alle tilhørende betalinger er blevet foretaget. Dette stykke finder ikke anvendelse på kompensation fra EHFAP for ekstraomkostninger i regionerne i den yderste periferi i henhold til artikel 24 i EHFAP-forordningen og på støtte fra den supplerende finansiering til regionerne i den yderste periferi i henhold til nærværende forordnings artikel 110, stk. 1, litra e).
7. Udgifter, der bliver støtteberettigede som følge af en programændring, er støtteberettigede fra datoen for indgivelse af den tilsvarende anmodning til Kommissionen.

For EFRU, Samhørighedsfonden og FRO bliver udgifter støtteberettigede som følge af en programændring, når der indsættes en ny interventionstype, der er omhandlet i tabel 1 i bilag I, eller, for EHFAF, AMIF, FIS og IGFV, i de fondsspecifikke forordninger, i programmet.

Hvis et program ændres, for at der kan reageres på naturkatastrofer, kan det fastsættes i programmet, at støtteberettigelsen af udgifter vedrørende et sådan ændring begynder den dato, hvor naturkatastrofen fandt sted.

8. Hvis der godkendes et nyt program, er udgifterne støtteberettigede fra datoen for indgivelse af den tilsvarende anmodning til Kommissionen.
9. En operation kan modtage støtte fra en eller flere fonde eller fra et eller flere programmer og fra andre EU-instrumenter. I sådanne tilfælde må udgifter, der er angivet i en betalingsanmodning vedrørende en af fondene, ikke angives for begge eller en af følgende:
 - a) støtte fra en anden fond eller et andet EU-instrument
 - b) støtte fra samme fond under et andet program.

Det udgiftsbeløb, der angives i en betalingsanmodning til en fond, kan beregnes pro rata for hver fond og for det eller de berørte programmer i overensstemmelse med det dokument, hvori støttevilkårene er fastsat.

Artikel 64

Ikkestøtteberettigede omkostninger

1. Følgende omkostninger er ikke berettigede til bidrag fra fondene:
 - a) renter af gæld undtagen i forbindelse med tilskud, der gives i form af rentegodtgørelse eller tilskud til garantigebyrer
 - b) køb af jord for et beløb, der udgør mere end 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende operation; for forladte grunde og tidligere industrigrunde med bygninger hæves denne grænse til 15 %; for finansielle instrumenter gælder disse procentdele for det programbidrag, der er betalt til slutmodtageren eller, for garantiers vedkommende, til det underliggende lån
 - c) moms, undtagen
 - i) for operationer, hvis samlede omkostninger er under 5 000 000 EUR (inkl. moms)
 - ii) for operationer, hvis samlede omkostninger er mindst 5 000 000 EUR (inkl. moms), og hvor den ikke kan blive tilbagebetalt i henhold til national momslovgivning

- iii) investeringer foretaget af slutmodtagere i forbindelse med finansielle instrumenter; hvis disse investeringer støttes af finansielle instrumenter kombineret med programstøtte i form af et tilskud som omhandlet i artikel 58, stk. 5, er momsen ikke støtteberettiget for så vidt angår den del af investeringsomkostningerne, der svarer til programstøtten i form af et tilskud, medmindre momsen på investeringsomkostningerne ikke kan blive tilbagebetalt i henhold til national momslovgivning, eller hvis den del af investeringsomkostningerne, der svarer til programstøtten i form af tilskud, er under 5 000 000 EUR (inkl. moms)
- iv) for fonde for mindre projekter og investeringer foretaget af slutmodtagere i forbindelse med fonde for mindre projekter under Interreg.

Første afsnit, litra b), gælder ikke for operationer, der vedrører miljøbevaring.

2. I de fondsspecifikke forordninger kan der fastsættes supplerende omkostninger, der ikke er berettigede til bidrag fra den enkelte fond.

Artikel 65
Operationernes varighed

1. Medlemsstaten tilbagebetaler bidraget fra fondene til en operation, som omfatter investeringer i infrastruktur eller produktionsinvesteringer, hvis operationen i de første fem år efter den endelige betaling til støttemodtageren eller inden for den frist, der er fastsat i statsstøtteregele, hvis det er relevant, udsættes for et af følgende forhold:
 - a) ophør eller flytning af en produktionsaktivitet uden for den NUTS 2-region, hvor den modtog støtte
 - b) en ændring i ejendomsretten til et stykke infrastruktur, som giver en virksomhed eller et offentligt organ en uretmæssig fordel
 - c) en væsentlig ændring, der berører operationens art, målsætninger eller gennemførelsesvilkår, som ville føre til underminering af dens oprindelige målsætninger.

Medlemsstaten kan reducere den frist, der er fastsat i første afsnit, til tre år i tilfælde, der vedrører opretholdelse af investeringer foretaget eller jobs skabt af SMV'er.

Medlemsstatens tilbagebetaling på grund af manglende overholdelse af denne artikel foretages i forhold til perioden med manglende overholdelse.

2. Operationer, der støttes af ESF+ eller af FRO i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, litra k), l) og m), i FRO-forordningen, skal tilbagebetale støtten, hvis de er underlagt en forpligtelse til opretholdelse af investeringer i henhold til statsstøtteregele.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på programbidrag til eller fra finansielle instrumenter eller til operationer, der udsættes for et ophør af produktionsaktivitet, der skyldes en konkurs, i forbindelse med hvilken der ikke er begået svigagtige handlinger.

Artikel 66

Flytning

1. Udgifter til flytning er ikke berettigede til et bidrag fra fondene.
2. Hvis et bidrag fra fondene udgør statsstøtte, skal forvaltningsmyndigheden sikre sig, at bidraget ikke støtter flytning i overensstemmelse med artikel 14, stk. 16, i forordning (EU) nr. 651/2014.

Artikel 67

Særlige regler for støtteberettigelse i forbindelse med tilskud

1. Bidrag i form af naturalydelser, der består i levering af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser eller tilvejebringelse af jord og fast ejendom, for hvilke der ikke er foretaget kontantbetalinger dokumenteret ved fakturaer eller dokumenter med en tilsvarende bevisværdi, kan være støtteberettigede, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Den offentlige støtte, der er betalt til en operation, som omfatter bidrag i form af naturalydelser, må ikke overstige de samlede støtteberettigede udgifter, eksklusive bidrag i form af naturalydelser, ved afslutningen af operationen.

- b) Værdien af bidrag i form af naturalydelse må ikke overstige de omkostninger, der normalt accepteres på det pågældende marked.
- c) Værdien og leveringen af naturalydelse skal kunne vurderes og verificeres af en uafhængig instans.
- d) Drejer det sig om tilvejebringelse af jord eller fast ejendom, kan der med henblik på en lejekontrakt foretages en betaling af et nominelt beløb pr. år, som ikke må overstige en enkelt enhed af medlemsstatens valuta.
- e) Drejer det sig om bidrag i form af naturalydelse, der består af ulønnet arbejde, skal værdien af det pågældende arbejde fastlægges under hensyntagen til det verificerede tidsforbrug og vederlagssatsen for tilsvarende lønnet arbejde.

Værdien af jorden eller den faste ejendom omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra d), skal attesteres af en uafhængig, kvalificeret ekspert eller et behørigt bemyndiget offentligt organ, og den må ikke overstige den grænse, der er fastsat i artikel 64, stk. 1, litra b).

- 2. Afskrivningsomkostninger, for hvilke der ikke er foretaget betalinger godtgjort ved fakturaer, kan betragtes som støtteberettigede, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Programmets regler om støtteberettigelse giver mulighed for det.

- b) Udgifternes størrelse er behørigt dokumenteret ved hjælp af bilag med en bevisværdi svarende til fakturaer for støtteberettigede omkostninger, hvis de pågældende omkostninger blev refunderet i den form, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, litra a).
- c) Omkostningerne vedrører udelukkende operationens støtteperiode.
- d) Offentlige tilskud har ikke bidraget til erhvervelsen af de afskrevne aktiver.

Artikel 68

Særlige regler for støtteberettigelse i forbindelse med finansielle instrumenter

1. Ved støtteberettigede udgifter til et finansielt instrument forstås programbidragets samlede beløb, der er betalt til eller, for garantiers vedkommende, afsat til garantikontrakter, af det finansielle instrument inden for den støtteberettigede periode, hvis dette beløb svarer til:
 - a) betalinger til slutmodtagere i tilfælde af lån, egenkapitalinvesteringer og kvasiegenkapitalinvesteringer
 - b) midler afsat til garantikontrakter, hvad enten de er udestående eller allerede er udløbet, som har til formål at opfylde eventuelle garantiindkaldelser i forbindelse med tab, som er beregnet på grundlag af multiplikatorforholdet, der er fastsat for de respektive underliggende udbetalte nye lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer i slutmodtagere

- c) betalinger til eller til fordel for slutmodtagere, hvis finansielle instrumenter kombineres med andre EU-bidrag i en samlet operation med et finansielt instrument, jf. artikel 58, stk. 5
 - d) betaling af forvaltningsgebyrer og refusion af forvaltningsomkostninger afholdt af de organer, der gennemfører det finansielle instrument.
2. Hvis et finansielt instrument gennemføres hen over fortløbende programmeringsperioder, kan støtte ydes til eller til fordel for slutmodtagere, herunder forvaltningsomkostninger og -gebyrer, på grundlag af aftaler, der er indgået under den forudgående programmeringsperiode, forudsat at en sådan støtte opfylder reglerne om støtteberettigelse for den efterfølgende programmeringsperiode. I sådanne tilfælde skal støtteberettigelse for udgifter, der er indgivet i betalingsanmodninger, bestemmes i overensstemmelse med reglerne for den respektive programmeringsperiode.
3. For så vidt angår stk. 1, litra b), skal de støtteberettigede udgifter nedsættes forholdsmæssigt, hvis enheden, der drager fordel af garantiene, ikke har udbetalt de planlagte nye lån, egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer til slutmodtagere i overensstemmelse med multiplikatorforholdet. Multiplikatorforholdet kan ændres, hvis det er begrundet i efterfølgende forandringer i markedsvilkårene. En sådan ændring har ikke tilbagevirkende kraft.

4. Med henblik på stk. 1, litra d), skal forvaltningsgebyrer være resultatbaserede.

Hvis organer, der gennemfører en holdingfond, udvælges ved en direkte tildeling af kontrakter i henhold til artikel 59, stk. 3, er de forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er betalt til disse organer, og som kan indberettes som støtteberettigede udgifter, underlagt en tærskel på op til 5 % af det samlede beløb for programbidrag, der er udbetalt til slutmodtagere i form af lån eller hensat til garantikontrakter, og op til 7 % af det samlede beløb for programbidrag, der er udbetalt til slutmodtagere i egenkapitalinvesteringer og kvasiegenkapitalinvesteringer.

Hvis organer, der gennemfører en særlig fond, udvælges ved en direkte tildeling af kontrakter i henhold til artikel 59, stk. 3, er de forvaltningsomkostninger og -gebyrer, der er betalt til disse organer, og som kan anmeldes som støtteberettigede udgifter, underlagt en tærskel på op til 7 % af det samlede beløb for programbidrag, der er udbetalt til slutmodtagere i form af lån eller hensat til garantikontrakter, og op til 15 % af det samlede beløb for programbidrag, der er udbetalt til slutmodtagere i egenkapitalinvesteringer eller kvasiegenkapitalinvesteringer.

Størrelsen af forvaltningsomkostninger og -gebyrer skal fastlægges i finansieringsaftalen og afspejle resultatet af det konkurrencebaserede udbud, hvis organer, der gennemfører en holdingfond eller særlige fonde, eller begge dele, udvælges via et konkurrencebaseret udbud i overensstemmelse med gældende ret.

5. Hvis stiftelsesomkostningerne eller en del heraf opkræves hos slutmodtagere, må de ikke angives som støtteberettigede udgifter.

6. De støtteberettigede udgifter, der anmeldes i henhold til stk. 1, må ikke overstige summen af den samlede støtte fra fondene, der er betalt i henhold til samme stykke, og den modsvarende nationale medfinansiering.

AFSNIT VI

FORVALTNING OG KONTROL

KAPITEL I

Generelle regler for forvaltning og kontrol

Artikel 69

Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Medlemsstaterne skal råde over forvaltnings- og kontrolsystemer for deres programmer i overensstemmelse med dette afsnit og sikre, at de fungerer i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og de centrale krav, der er anført i bilag XI.

2. Medlemsstaterne sikrer lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der indgår i de regnskaber, der indsendes til Kommissionen, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder, herunder svig, og rapportere herom. Disse foranstaltninger omfatter indsamling af oplysninger om de reelle ejere af modtagerne af EU-finansiering i overensstemmelse med bilag XVII. Reglerne for indsamling og behandling af sådanne data skal overholde de gældende databeskyttelsesregler. Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og Revisionsretten skal have den nødvendige adgang til disse oplysninger.

For så vidt angår programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, finder forpligtelserne vedrørende indsamling af oplysninger om de reelle ejere af modtagerne af EU-finansiering i overensstemmelse med bilag XVII, jf. første afsnit, anvendelse fra den 1. januar 2023.

3. Medlemsstaterne træffer efter anmodning fra Kommissionen de fornødne foranstaltninger for at sikre, at deres forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, samt lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter, som indsendes til Kommissionen. Hvis denne foranstaltning er en revision, kan Kommissionens embedsmænd eller deres bemyndigede repræsentanter deltage.
4. Medlemsstaterne sikrer kvaliteten, nøjagtigheden og pålideligheden af overvågningssystemet og af data om indikatorer.

5. Medlemsstaterne sikrer offentliggørelse af oplysninger i overensstemmelse med kravene i denne forordning og i de fondsspecifikke forordninger, medmindre EU-retten eller national ret udelukker en sådan offentliggørelse af hensyn til sikkerheden, den offentlige orden, strafferetlig efterforskning eller beskyttelsen af personoplysninger i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.
6. Medlemsstaterne skal råde over systemer og procedurer, der sikrer, at alle dokumenter, som er nødvendige for revisionssporet, jf. bilag XIII, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 82.
7. Medlemsstaterne skal etablere ordninger, der sikrer effektiv behandling af klager vedrørende fondene. Anvendelsesområdet, reglerne og procedurerne vedrørende disse ordninger er medlemsstaternes ansvar i overensstemmelse med deres institutionelle og retlige rammer. Dette berører ikke borgeres og interessenters generelle mulighed for at indgive klager til Kommissionen. Medlemsstaterne skal efter anmodning fra Kommissionen undersøge klager indgivet til Kommissionen, som hører under anvendelsesområdet for deres programmer, og skal informere Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser.

Med henblik på denne artikel omfatter klager enhver tvist mellem potentielle og udvalgte støttemodtagere om en foreslået eller udvalgt operation og enhver tvist med tredjeparter om gennemførelsen af programmet eller operationer i programmet, uanset hvilken form for adgang til retlig prøvelse der findes i henhold til national ret.

8. Medlemsstaterne sikrer, at alle udvekslinger af oplysninger mellem støttemodtagere og programmyndighederne foretages ved hjælp af elektroniske dataudvekslingssystemer i overensstemmelse med bilag XIV.

Medlemsstaterne fremmer fordelene ved elektronisk dataudveksling og yder al nødvendig støtte til støttemodtagere i denne forbindelse.

Uanset første afsnit kan forvaltningsmyndigheden efter udtrykkelig anmodning fra en støttemodtager undtagelsesvis acceptere udveksling af oplysninger i papirform, uden at dette berører dens forpligtelse til at registrere og lagre data i henhold til artikel 72, stk. 1, litra e).

For så vidt angår programmer, der støttes af EHFAP, AMIF, FIS og IGFV, finder første afsnit anvendelse fra den 1. januar 2023.

Første afsnit finder ikke anvendelse på programmer eller prioriteter i henhold til ESF+-forordningens artikel 4, stk. 1, litra m).

9. Medlemsstaterne sikrer, at alle officielle udvekslinger af oplysninger med Kommissionen foretages ved hjælp af et elektronisk dataudvekslingssystem i overensstemmelse med bilag XV.
10. Medlemsstaterne skal fremlægge eller sikre, at forvaltningsmyndighederne fremlægger skøn over de forventede beløb for betalingsanmodninger, der indgives for det aktuelle og de efterfølgende kalenderår, senest den 31. januar og den 31. juli, jf. bilag VIII.

11. Hver medlemsstat skal senest på tidspunktet for indgivelse af den endelige betalingsanmodning for det første regnskabsår, dog senest den 30. juni 2023, have indført en beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemet i overensstemmelse med modellen i bilag XVI. Den skal holde denne beskrivelse opdateret for at tage højde for eventuelle senere ændringer.
12. Medlemsstaterne indberetter uregelmæssigheder i overensstemmelse med kriterierne for fastlæggelse af hvilke sager om uregelmæssighed der skal indberettes, hvilke data der skal oplyses, og indberetningsformatet, jf. bilag XII.

Artikel 70

Kommissionens beføjelser og ansvarsområder

1. Kommissionen forvisser sig om, at medlemsstaterne har forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med denne forordning, og at disse systemer fungerer virkningsfuldt og effektivt under gennemførelsen af programmerne. Kommissionen udarbejder med henblik på sit eget revisionsarbejde en revisionsstrategi og en revisionsplan, som skal baseres på en risikovurdering.

Kommissionen og revisionsmyndighederne samordner deres revisionsplaner.
2. Kommissionen foretager revisioner op til tre kalenderår efter godkendelsen af de regnskaber, som indeholder de pågældende udgifter. Denne frist finder ikke anvendelse på operationer, hvor der er mistanke om svig.

3. Med henblik på deres revisioner skal Kommissionens embedsmænd eller deres bemyndigede repræsentanter have adgang til alle nødvendige fortegnelser, dokumenter og metadata, uanset hvilket medium de er lagret på, vedrørende operationer, der støttes af fondene, eller vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemerne, og de skal modtage kopier i det særlige format, der anmodes om.
4. For revisioner på stedet gælder desuden følgende:
 - a) Kommissionen giver mindst 15 arbejdsdages varsel om revisionen til den kompetente programmyndighed, undtagen i hastende tilfælde; medlemsstatens embedsmænd eller bemyndigede repræsentanter kan deltage i sådanne revisioner
 - b) hvis visse handlinger i henhold til nationale bestemmelser er forbeholdt myndighedspersoner, der er specifikt udpeget ved national lovgivning, skal Kommissionens embedsmænd og bemyndigede repræsentanter have adgang til de oplysninger, der tilvejebringes således, uden at dette berører nationale domstoles kompetencer og under fuld overholdelse af de berørte retssubjekters grundlæggende rettigheder
 - c) Kommissionen fremsender de foreløbige revisionsresultater til den kompetente myndighed i medlemsstaten senest 3 måneder efter den sidste revisionsdag

- d) Kommissionen fremsender revisionsrapporten senest 3 måneder efter at have modtaget et komplet svar fra den kompetente myndighed i medlemsstaten om de foreløbige revisionsresultater; medlemsstatens svar betragtes som komplet, hvis Kommissionen ikke anmoder om at give yderligere oplysninger eller et ændret dokument inden for to måneder fra datoen for modtagelse af medlemsstatens svar.

Med henblik på overholdelse af tidsfristerne i dette stykkes første afsnit, litra c) og d), skal Kommissionen stille de foreløbige revisionsresultater og revisionsrapporten til rådighed på mindst ét af EU-institutionernes officielle sprog.

Tidsfristerne omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra c) og d), kan forlænges, hvor det anses for nødvendigt og er aftalt mellem Kommissionen og den kompetente myndighed i medlemsstaten.

Hvis der er sat en tidsfrist for en medlemsstats svar om de foreløbige revisionsresultater eller revisionsrapporten omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra c) og d), begynder fristen, når den kompetente myndighed i medlemsstaten har modtaget dem på mindst ét af de officielle sprog i den berørte medlemsstat.

Artikel 71
Programmyndigheder

1. Med henblik på anvendelsen af finansforordningens artikel 63, stk. 3, udpeger medlemsstaten for hvert program en forvaltningsmyndighed og en revisionsmyndighed. Såfremt en medlemsstat overdrager regnskabsfunktionen til et andet organ end forvaltningsmyndigheden i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 72, stk. 2, udpeges det pågældende organ også som en programmyndighed. Disse myndigheder kan have ansvar for flere programmer.
2. Revisionsmyndigheden skal være en offentlig myndighed. Revisionsarbejde kan udføres af et andet offentligt eller privat organ end revisionsmyndigheden under dens ansvar. Revisionsmyndigheden og ethvert sådant organ, der udfører revisionsarbejde under revisionsmyndighedens ansvar, skal fungere uafhængigt af de reviderede enheder.
3. Forvaltningsmyndigheden kan udpege et eller flere bemyndigede organer til at udføre bestemte opgaver under sit ansvar. Ordninger mellem forvaltningsmyndigheden og de bemyndigede organer registreres skriftligt.
4. Medlemsstaterne sikrer, at princippet om adskillelse af funktioner mellem og inden for programmyndighederne overholdes.

5. Hvis et program i overensstemmelse med sine målsætninger yder støtte fra EFRU eller ESF+ til et program, som medfinansieres af Horisont Europa som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra b), i Horisont Europa-forordningen, skal det organ, der gennemfører det program, som medfinansieres af Horisont Europa, udpeges til et bemyndiget organ af det pågældende programs forvaltningsmyndighed i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.
6. Medlemsstaten kan på eget initiativ oprette et koordinerende organ, der har til opgave at have kontakt med og give oplysninger til Kommissionen og koordinere aktiviteter for programmyndighederne i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL II

Standardsystemer til forvaltning og kontrol

Artikel 72

Forvaltningsmyndighedens funktioner

1. Forvaltningsmyndigheden har ansvaret for forvaltning af programmet med henblik på at opfylde programmets målsætninger. Den har navnlig følgende funktioner:
 - a) udvælge operationer, jf. artikel 73, med undtagelse af operationer omhandlet i artikel 33, stk. 3, litra d)

- b) varetage programforvaltningsopgaver, jf. artikel 74
 - c) støtte overvågningsudvalgets arbejde, jf. artikel 75
 - d) føre tilsyn med bemyndigede organer
 - e) elektronisk registrere og lagre de data om hver enkelt operation, der er nødvendige med henblik på overvågning, evaluering, finansiel forvaltning, verificeringer og revisioner, jf. bilag XVII, samt sikre dataenes sikkerhed, integritet og fortrolighed og autentificering af brugere.
2. Medlemsstaten kan lade forvaltningsmyndigheden eller et andet organ varetage regnskabsfunktionen som omhandlet i artikel 76.
 3. For programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, varetages regnskabsfunktionen af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar.

Artikel 73

Forvaltningsmyndighedens udvælgelse af operationer

1. Med henblik på udvælgelsen af operationer skal forvaltningsmyndigheden opstille og anvende kriterier og procedurer, der er ikkediskriminerende, gennemsigtige, sikrer adgang for personer med handicap, sikrer ligestilling mellem kønnene og tager hensyn til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om bæredygtig udvikling og til Unionens politik på miljøområdet i overensstemmelse med artikel 11 og artikel 191, stk. 1, i TEUF.

Kriterierne og procedurene skal sikre, at de operationer, der skal udvælges, prioriteres med henblik på at maksimere bidraget fra EU-finansieringen til opfyldelsen af programmets målsætninger.

2. Ved udvælgelsen af operationer skal forvaltningsmyndigheden:
 - a) sikre, at de udvalgte operationer er i overensstemmelse med programmet, herunder deres overensstemmelse med de relevante strategier, der ligger til grund for programmet, samt yder et effektivt bidrag til opfyldelsen af de specifikke målsætninger for programmet
 - b) sikre, at de udvalgte operationer, der er omfattet af en grundforudsætning, er i tråd med de hertil svarende fastlagte strategier og planlægningsdokumenter for opfyldelse af den pågældende grundforudsætning
 - c) sikre, at de udvalgte operationer udgør det bedste forhold mellem støttens størrelse, de udførte aktiviteter og opfyldelsen af målsætninger
 - d) kontrollere, at støttemodtageren har de nødvendige finansielle midler og mekanismer til at dække omkostningerne ved drift og vedligeholdelse for operationer, der omfatter investeringer i infrastruktur eller produktionsinvesteringer, for at sikre deres finansielle bæredygtighed

- e) sikre, at de udvalgte operationer, der falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU¹, underkastes en miljøkonsekvensvurdering eller en screeningprocedure, og at der er taget behørigt hensyn til vurderingen af alternative løsninger på grundlag af kravene i nævnte direktiv
- f) verificere, hvis operationerne er påbegyndt før indgivelse til forvaltningsmyndigheden af en ansøgning om finansiering, at gældende ret er overholdt
- g) sikre, at de udvalgte operationer falder ind under anvendelsesområdet for den pågældende fond og henregnes til en interventionstype
- h) sikre, at operationer ikke omfatter aktiviteter, der indgik i en operation, som var genstand for flytning i overensstemmelse med artikel 66, eller som ville udgøre en overførsel af en produktionsaktivitet i overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, litra a)
- i) sikre, at de udvalgte operationer ikke påvirkes direkte af en begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse i henhold til artikel 258 i TEUF, der rejser tvivl om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter eller operationernes præstation
- j) sikre klimasikring af investeringer i infrastruktur, der har en forventet levetid på mindst fem år.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

For så vidt angår dette stykkes litra b) og politisk målsætning 1, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), i EFRU- og Samhørighedsfondsforordningen, skal kun operationer, der svarer til de specifikke målsætninger omhandlet i nr. i) og iv), i nævnte litra, være i overensstemmelse med de tilsvarende strategier for intelligent specialisering.

3. Forvaltningsmyndigheden sikrer, at støttemodtageren får et dokument, der fastlægger alle støttebetingelserne for hver enkelt operation, herunder de specifikke krav vedrørende de produkter eller tjenesteydelser, der skal leveres, finansieringsplanen, fristen for udførelsen og, hvis det er relevant, den metode, der skal anvendes til at bestemme operationens omkostninger, og betingelserne for betaling af støtten.
4. For så vidt angår operationer, der har fået tildelt et "Seal of Excellence", eller operationer, som er udvalgt i henhold til et program, der medfinansieres af Horisont Europa, kan forvaltningsmyndigheden beslutte at yde støtte direkte fra EFRU eller ESF+, forudsat at sådanne operationer opfylder kravene i stk. 2, litra a), b) og g).

Desuden kan forvaltningsmyndighederne for de operationer, der er omhandlet i første afsnit, anvende de kategorier, maksimumsbeløb og metoder til beregning af støtteberettigede omkostninger, som er fastsat i henhold til det relevante EU-instrument. Disse elementer fastsættes i det dokument, der er omhandlet i stk. 3.

5. Når forvaltningsmyndigheden udvælger en operation af strategisk betydning, underretter den inden for en måned Kommissionen og fremlægger alle relevante oplysninger til Kommissionen om denne operation.

Artikel 74

Forvaltningsmyndighedens programforvaltning

1. Forvaltningsmyndigheden skal:
 - a) foretage forvaltningsverificeringer for at verificere, at medfinansierede produkter og tjenesteydelser er blevet leveret, at operationen er i overensstemmelse med gældende ret, programmet og betingelserne for støtte til operationen, og
 - i) hvis omkostningerne skal refunderes i henhold til artikel 53, stk. 1, litra a), at det udgiftsbeløb, som støttemodtagerne har anmeldt i forbindelse med disse omkostninger, er betalt, og at støttemodtagerne fører særskilte regnskaber eller anvender passende regnskabskoder for alle transaktioner i forbindelse med operationen
 - ii) hvis omkostningerne skal refunderes i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), c) og d), at betingelserne for udgiftsrefusion til støttemodtagerne er opfyldt
 - b) forudsat at der er finansiering til rådighed, sikre, at en støttemodtager modtager det skyldige beløb fuldt ud, og senest 80 dage efter at støttemodtageren har indgivet betalingskravet; fristen kan afbrydes, hvis oplysninger fra støttemodtageren ikke gør det muligt for forvaltningsmyndigheden at fastslå, om beløbet er forfaldent

- c) have indført effektive og proportionale foranstaltninger og procedurer til bekæmpelse af svig under hensyntagen til de identificerede risici
- d) forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder
- e) bekræfte, at de udgifter, der er opført i regnskaberne, er lovlige og formelt rigtige
- f) udarbejde forvaltningserklæringen i overensstemmelse med modellen i bilag XVIII.

For så vidt angår første afsnit, litra b), foretages der ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke nogen specifik afgift eller andre afgifter med tilsvarende virkning, der ville nedsætte beløbene til støttemodtagerne.

For OPP-operationers vedkommende foretager forvaltningsmyndigheden betalinger til en spærret konto, der er oprettet til dette formål i støttemodtagerens navn til brug i overensstemmelse med OPP-aftalen.

2. Forvaltningsverificeringer, jf. stk. 1, første afsnit, litra a), skal være risikobaserede og stå i et rimeligt forhold til de risici, som er identificeret på forhånd og skriftligt.

Forvaltningsverificeringer omfatter bl.a. administrativ verificeringer af støttemodtageres betalingskrav og verificeringer på stedet af operationer. Disse verificeringer skal gennemføres inden indgivelsen af regnskaberne, jf. artikel 98.

3. Hvis forvaltningsmyndigheden også er støttemodtager under programmet, skal ordninger for forvaltningsverificeringer sikre adskillelse af funktioner.

Med forbehold af stk. 2 kan der i Interregforordningen fastsættes særlige regler om forvaltningsverificeringer vedrørende Interregprogrammer. Forordningerne om AMIF, FIS og IGFV kan fastsætte særlige regler om forvaltningsverificeringer, der finder anvendelse, når støttemodtager er en international organisation.

Artikel 75

Støtte fra forvaltningsmyndigheden til overvågningsudvalgets arbejde

Forvaltningsmyndigheden skal:

- a) i god tid give overvågningsudvalget alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan varetage sine opgaver
- b) sikre opfølgning af overvågningsudvalgets beslutninger og henstillinger.

Artikel 76

Regnskabsfunktionen

1. Regnskabsfunktionen omfatter følgende opgaver:
 - a) udarbejdelse og indgivelse af betalingsanmodninger til Kommissionen, jf. artikel 91 og 92

- b) udarbejdelse og indgivelse af regnskaber, bekræftelse af regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og rigtighed, jf. artikel 98, og opbevaring af elektroniske fortegnelser over alle regnskabelementer, herunder betalingsanmodninger
 - c) omregning af de udgiftsbeløb, der er afholdt i en anden valuta, til euro ved hjælp af Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned, hvor udgifterne er registreret i regnskabssystemerne af det organ, der har ansvaret for at udføre de opgaver, der er fastsat i denne artikel.
2. Regnskabsfunktionen omfatter ikke verificeringer på støttemodtagerniveau.
 3. Uanset stk. 1, litra c), kan der i Interregforordningen fastsættes en anden metode til at omregne de udgiftsbeløb, der er afholdt i en anden valuta, til euro.

Artikel 77

Revisionsmyndighedens funktioner

1. Revisionsmyndigheden er ansvarlig for at udføre systemrevisioner, revisioner af operationer og revisioner af regnskaber med henblik på uafhængigt at give Kommissionen sikkerhed for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, og at udgifterne i de regnskaber, der indgives til Kommissionen, er lovlige og formelt rigtige.
2. Revisionsarbejdet skal udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.

3. Revisionsmyndigheden udarbejder og forelægger følgende for Kommissionen:
- a) en årlig revisionserklæring, jf. finansforordningens artikel 63, stk. 7, ved anvendelse af modellen i nærværende forordnings bilag XIX og baseret på alt udført revisionsarbejde, idet følgende særskilte komponenter skal være omfattet:
 - i) regnskabernes fuldstændighed, nøjagtighed og rigtighed
 - ii) lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne i de regnskaber, der indgives til Kommissionen
 - iii) forvaltnings- og kontrolsystemets effektive funktion
 - b) en årlig kontrolrapport, der opfylder kravene i finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra b), i overensstemmelse med modellen i nærværende forordnings bilag XX, der understøtter den årlige revisionserklæring omhandlet i nærværende stykkes litra a) og indeholder et sammendrag af de konstaterede forhold, herunder en analyse af arten og omfanget af fejl og mangler i systemerne samt de foreslåede og gennemførte korrigerende foranstaltninger, den deraf følgende samlede fejlprocent og restfejlprocenten for de udgifter, der er opført i de regnskaber, der er indgivet til Kommissionen.
4. For programmer, der er samlet med henblik på revisioner af operationer, jf. artikel 79, stk. 2, andet afsnit, kan de oplysninger, der kræves i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra b), samles i én enkelt rapport.

5. Revisionsmyndigheden tilsender Kommissionen systemrevisionsrapporter, så snart den kontradiktoriske procedure med de relevante reviderede enheder er afsluttet.
6. Kommissionen og revisionsmyndighederne mødes regelmæssigt, mindst én gang om året, medmindre andet er aftalt, for at gennemgå revisionsstrategien, den årlige kontrolrapport og revisionserklæringen, for at koordinere deres revisionsplaner og -metoder og for at udveksle synspunkter om spørgsmål vedrørende forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemerne.

Artikel 78

Revisionsstrategi

1. Revisionsmyndigheden udarbejder efter at have hørt forvaltningsmyndigheden en revisionsstrategi baseret på en risikovurdering, idet der tages hensyn til den beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemerne, der er omhandlet i artikel 69, stk. 11, som omfatter systemrevisioner og revisioner af operationer. Revisionsstrategien skal omfatte systemrevisioner af nyligt udpegede forvaltningsmyndigheder og myndigheder, der er ansvarlige for regnskabsfunktionen. Sådanne revisioner skal udføres senest 21 måneder efter afgørelsen om at godkende programmet eller ændringen af programmet, som udpeger en sådan myndighed. Revisionsstrategien skal udarbejdes i overensstemmelse med modellen i bilag XXII og ajourføres hvert år efter den første årlige kontrolrapport og revisionserklæring, der er fremsendt til Kommissionen. Den kan omfatte et eller flere programmer.
2. Revisionsstrategien forelægges for Kommissionen efter anmodning.

Artikel 79

Revision af operationer

1. Revisionen af operationer skal omfatte udgifter anmeldt til Kommissionen i regnskabsåret på grundlag af en stikprøve. Stikprøven skal være repræsentativ og baseret på statistiske metoder til udvælgelse af stikprøver.
2. Hvis populationen består af mindre end 300 stikprøveenheder, kan der anvendes en ikkestatistisk metode til udvælgelse af stikprøver efter revisionsmyndighedens professionelle skøn. I sådanne tilfælde skal stikprøvens størrelse være tilstrækkelig til at give revisionsmyndigheden mulighed for at udarbejde en gyldig revisionserklæring. Den ikkestatistiske metode til udvælgelse af stikprøver skal omfatte mindst 10 % af stikprøveenhederne i populationen i regnskabsåret, og stikprøverne skal være udvalgt tilfældigt.

Den statistiske stikprøve kan omfatte et eller flere programmer, der modtager støtte fra EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og FRO og, ved anvendelse af stratificering, hvis det er relevant, en eller flere programmeringsperioder efter revisionsmyndighedens professionelle skøn.

Stikprøven af operationer, som støttes af EHFAF, AMIF, FIS og IGFV, skal omfatte operationer, der modtager støtte fra hver fond særskilt.

3. Revisioner af operationer omfatter kun verificering på stedet af den fysiske gennemførelse af operationen, hvis den pågældende operationstype kræver det.

Der kan i ESF+-forordningen fastsættes særlige bestemmelser om programmer eller prioriteter i henhold til nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, litra m). Forordningerne om AMIF, FIS og IGFV kan fastsætte særlige bestemmelser om revision af operationer, hvis støttemodtager er en international organisation. Interregforordningen kan fastsætte særlige bestemmelser om revision af operationer, der finder anvendelse på Interregprogrammer.

Revisioner gennemføres på grundlag af de regler, der var gældende på det tidspunkt, da aktiviteterne inden for operationen blev udført.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 114 at vedtage en delegeret retsakt for at supplere denne artikel ved at fastsætte standardiserede stikprøvemetoder og -vilkår med henblik på at dække en eller flere programmeringsperioder.

Artikel 80

Ordninger med én enkelt revision

1. Når Kommissionen og revisionsmyndighederne foretager revisioner, skal de tage hensyn til princippet om én enkelt revision og proportionalitetsprincippet i forhold til risikoniveauet for EU-budgettet. Dette gøres navnlig for at undgå overlappning af revisioner og forvaltningsverificeringer af de samme udgifter anmeldt til Kommissionen med det formål at minimere omkostningerne til forvaltningsverificeringer og revisioner og den administrative byrde for støttemodtagerne.

Kommissionen og revisionsmyndighederne skal i første omgang anvende alle de oplysninger og registre, der er omhandlet i artikel 72, stk. 1, litra e), herunder resultaterne af forvaltningsverificeringer, og kun anmode om og indhente yderligere dokumenter og revisionsbevis fra de berørte støttemodtagere, hvis dette, baseret på deres professionelle skøn, er påkrævet for at støtte robuste revisionskonklusioner.

2. For programmer, for hvilke Kommissionen konkluderer, at revisionsmyndighedens erklæring er pålidelig, og den pågældende medlemsstat deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed, begrænses Kommissionens egne revisioner til revision af revisionsmyndighedens arbejde.
3. Forud for indgivelsen af regnskaberne for det regnskabsår, hvor operationen er fuldført, må Kommissionen eller revisionsmyndigheden ikke foretage mere end én revision af operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger 400 000 EUR for EFRU's eller Samhørighedsfondens vedkommende, 350 000 EUR for FRO's vedkommende, 300 000 EUR for ESF+'s vedkommende eller 200 000 EUR for EHFAF's, AMIF's, FIS' eller IGFV's vedkommende.

Andre operationer må ikke underkastes mere end én revision pr. regnskabsår af revisionsmyndigheden og Kommissionen forud for indgivelsen af regnskaberne for det regnskabsår, hvor operationen er fuldført. Operationer må ikke underkastes en revision af Kommissionen eller revisionsmyndigheden i et givent år, hvis Revisionsretten allerede har foretaget en revision i det pågældende år, forudsat at resultaterne af Revisionsrettens revision for sådanne operationer kan anvendes af revisionsmyndigheden eller Kommissionen til at varetage deres respektive opgaver.

4. Uanset stk. 3 kan enhver operation underkastes mere end én revision, hvis revisionsmyndigheden ud fra sit professionelle skøn konkluderer, at det ikke er muligt at udarbejde en gyldig revisionserklæring.
5. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis:
 - a) der er en specifik risiko for uregelmæssigheder eller en mistanke om svig
 - b) der er behov for at genudføre revisionsmyndighedens arbejde for at opnå sikkerhed for, at det fungerer effektivt
 - c) der er dokumentation for en alvorlig mangel i revisionsmyndighedens arbejde.

Artikel 81

Forvaltningsverificeringer og revisioner af finansielle instrumenter

1. Forvaltningsmyndigheden foretager kun forvaltningsverificeringer på stedet, jf. artikel 74, stk. 1, vedrørende de organer, der gennemfører det finansielle instrument, og, i forbindelse med garantifonde, vedrørende de organer, der leverer de underliggende nye lån. Forvaltningsmyndigheden kan forlade sig på verificeringer, der er foretaget af eksterne organer, og undlade at foretage forvaltningsverificeringer på stedet, forudsat at den har tilstrækkeligt bevis for disse eksterne organers kompetence.
2. Forvaltningsmyndigheden må ikke foretage verificeringer på stedet vedrørende EIB eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær.

EIB eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, skal imidlertid fremlægge kontrolrapporter for forvaltningsmyndigheden til støtte for betalingsanmodningerne.

3. Revisionsmyndigheden foretager systemrevisioner og revisioner af operationer, jf. artikel 77, 79 eller 83, alt efter hvad der er relevant, vedrørende de organer, der gennemfører det finansielle instrument, og, i forbindelse med garantifonde, vedrørende de organer, der leverer de underliggende nye lån. Revisionsresultaterne fra eksterne revisorer for organer, der gennemfører det finansielle instrument, kan af revisionsmyndigheden tages i betragtning med henblik på den generelle sikkerhed, og revisionsmyndigheden kan på dette grundlag beslutte at begrænse sit eget revisionsarbejde.
4. I forbindelse med garantifonde må de organer, der er ansvarlige for revision af programmer, kun foretage revisioner af de organer, der yder nye underliggende lån, når en eller flere af følgende situationer opstår:
 - a) Bilag, der dokumenterer støtten fra det finansielle instrument til de endelige modtagere, findes ikke hos forvaltningsmyndigheden eller de organer, der gennemfører det finansielle instrument.
 - b) Der er tegn på, at de dokumenter, der findes hos forvaltningsmyndigheden eller de organer, der gennemfører det finansielle instrument, ikke giver et retvisende og nøjagtigt billede af den ydede støtte.

5. Revisionsmyndigheden må ikke foretage revisioner vedrørende EIB eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, angående finansielle instrumenter, der gennemføres af dem.

EIB eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, skal imidlertid for Kommissionen og revisionsmyndigheden fremlægge en årlig revisionsrapport, der er udarbejdet af deres eksterne revisorer, ved udgangen af hvert kalenderår. Rapporten skal omfatte de elementer, der er angivet i bilag XXI, og udgøre grundlaget for revisionsmyndighedens arbejde.

6. EIB eller andre internationale finansielle institutioner skal give programmyndighederne alle de dokumenter, der er nødvendige for at de kan opfylde deres forpligtelser.

Artikel 82

Adgang til dokumenter

1. Uden at det berører statsstøtteregele, sikrer forvaltningsmyndigheden, at alle bilag i tilknytning til en operation, der støttes af fondene, opbevares på et passende niveau i fem år regnet fra den 31. december i det år, hvor den sidste betaling fra forvaltningsmyndigheden til støttemodtageren er foretaget.
2. Den i stk. 1 omhandlede periode afbrydes, hvis der indledes søgsmål, eller hvis Kommissionen fremsætter anmodning herom.

KAPITEL III

Tillid til nationale forvaltningssystemer

Artikel 83

Udvidede proportionale ordninger

Medlemsstaten kan anvende følgende udvidede proportionale ordninger for et programs forvaltnings- og kontrolsystem, forudsat at betingelserne i artikel 84 er opfyldt:

- a) Uanset artikel 74, stk. 1, litra a), og artikel 74, stk. 2, kan forvaltningsmyndigheden nøjes med at anvende nationale procedurer til at foretage forvaltningsverificeringer.
- b) Uanset artikel 77, stk. 1, om systemrevisioner og artikel 79, stk. 1 og 3, om revision af operationer kan revisionsmyndigheden begrænse sin revisionsaktivitet til revision af operationer, som omfatter en stikprøve, baseret på en statistisk udvælgelse af 30 stikprøveenheder for det pågældende program eller den pågældende gruppe af programmer.

Med henblik på forvaltningsverificeringer som omhandlet i første afsnit, litra a), kan forvaltningsmyndigheden forlade sig på verificeringer, der er foretaget af eksterne organer, forudsat at den har tilstrækkeligt bevis for disse organers kompetence.

Hvad angår første afsnit, litra b), kan revisionsmyndigheden, hvis populationen består af færre end 300 stikprøveenheder, anvende en ikkestatistisk metode til udvælgelse af stikprøver, jf. artikel 79, stk. 2.

Kommissionen skal begrænse sine egne revisioner til en revision af revisionsmyndighedens arbejde gennem en genudførelse kun på dens niveau, medmindre de tilgængelige oplysninger peger på en alvorlig mangel i revisionsmyndighedens arbejde.

Artikel 84

Betingelser for anvendelse af udvidede proportionale ordninger

1. Medlemsstaten kan anvende de udvidede proportionale ordninger, jf. artikel 83, på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af programmeringsperioden, hvis Kommissionen i sine offentliggjorte årlige aktivitetsrapporter for de sidste to år forud for en sådan beslutning fra en medlemsstat har bekræftet, at programmets forvaltnings- og kontrolsystem fungerer effektivt, og at den samlede fejlprocent for hvert år er 2 % eller derunder. Ved vurderingen af, om programmets forvaltnings- og kontrolsystem fungerer effektivt, skal Kommissionen tage hensyn til den pågældende medlemsstats deltagelse i det forstærkede samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed.

Hvis en medlemsstat beslutter at anvende de udvidede proportionale ordninger, der er omhandlet i artikel 83, underretter den Kommissionen om anvendelsen af sådanne ordninger. I sådanne tilfælde finder ordningerne anvendelse fra begyndelsen af det efterfølgende regnskabsår.

2. Ved begyndelsen af programmeringsperioden kan medlemsstaten anvende de udvidede proportionale ordninger, der er omhandlet i artikel 83, forudsat at betingelserne i nærværende artikels stk. 1 er opfyldt for så vidt angår et lignende program gennemført i 2014-2020, og at de forvaltnings- og kontrolordninger, der er etableret for programmet for 2021-2027, i vid udstrækning bygger på ordningerne for det foregående program. I et sådant tilfælde finder ordningerne anvendelse fra programmets begyndelse.
3. Medlemsstaten opretter eller ajourfører i overensstemmelse hermed beskrivelsen af forvaltnings- og kontrolsystemet og revisionsstrategien, der er fastsat i artikel 69, stk. 11, og artikel 78.

Artikel 85

Tilpasning i programmeringsperioden

1. Hvis Kommissionen eller revisionsmyndigheden på grundlag af de udførte revisioner og den årlige kontrolrapport konkluderer, at betingelserne i artikel 84 ikke længere er opfyldt, skal Kommissionen anmode revisionsmyndigheden om at udføre yderligere revisionsarbejde i overensstemmelse med artikel 69, stk. 3, og sikre sig, at der træffes afhjælpende foranstaltninger.

2. Hvis den efterfølgende årlige kontrolrapport bekræfter, at betingelserne fortsat ikke er opfyldt, hvilket dermed begrænser den sikkerhed, der ydes til Kommissionen om, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, og om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne, skal Kommissionen anmode revisionsmyndigheden om at foretage systemrevisioner.
3. Kommissionen kan, efter at have givet medlemsstaten lejlighed til at fremsætte bemærkninger, underrette medlemsstaten om, at de udvidede proportionale ordninger, jf. artikel 83, ikke længere finder anvendelse fra begyndelsen af det efterfølgende regnskabsår.

AFSNIT VII
FINANSIEL FORVALTNING, INDGIVELSE
OG GENNEMGANG AF REGNSKABER
OG FINANSIELLE KORREKTIONER

KAPITEL I
Finansiell forvaltning

AFDELING I
GENERELLE REGNSKABSBESTEMMELSER

Artikel 86

Budgetforpligtelser

1. Afgørelsen om godkendelse af programmet, jf. artikel 23, udgør en finansieringsafgørelse som omhandlet i finansforordningens artikel 110, stk. 1, og meddelelsen heraf til den pågældende medlemsstat udgør en retlig forpligtelse.

I afgørelsen fastsættes det samlede EU-bidrag pr. fond og pr. år. For programmer under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst skal et beløb svarende til 50 % af bidraget for årene 2026 og 2027 ("fleksibilitetsbeløb") pr. program i hver enkelt medlemsstat imidlertid holdes tilbage og skal kun tildeles endeligt til programmet efter vedtagelsen af Kommissionens afgørelse efter midtvejsgennemgangen i overensstemmelse med artikel 18.

2. Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med de enkelte programmer indgås af Kommissionen i årlige rater for hver fond i perioden mellem den 1. januar 2021 og den 31. december 2027.
3. Uanset finansforordningens artikel 111, stk. 2, skal budgetforpligtelserne vedrørende første rate følge efter Kommissionens vedtagelse af programmet.

Artikel 87

Anvendelse af euroen

Alle beløb, der er fastlagt i programmerne, og som indberettes eller anmeldes til Kommissionen af medlemsstaterne, udtrykkes i euro.

Artikel 88

Tilbagebetaling

1. Enhver skyldig tilbagebetaling til EU-budgettet foretages før den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til finansforordningens artikel 98.
Forfaldsdatoen er den sidste dag i den anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.
2. Enhver forsinkelse i tilbagebetalingen giver anledning til morarenter fra forfaldsdatoen indtil datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender i sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første arbejdsdag i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling, forhøjet med 1½ procentpoint.

AFDELING II

BESTEMMELSER OM BETALINGER TIL MEDLEMSSTATER

Artikel 89

Betalingstyper

Betalingerne tager form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af saldoen for regnskabsåret.

Artikel 90
Forfinansiering

1. Kommissionen betaler forfinansiering på grundlag af den samlede støtte fra fondene fastsat i afgørelsen om godkendelse af programmet.
2. Forfinansieringen for hver fond udbetales i årlige rater inden den 1. juli hvert år, afhængigt af om der er midler til rådighed, som følger:
 - a) 2021: 0,5 %
 - b) 2022: 0,5 %
 - c) 2023: 0,5 %
 - d) 2024: 0,5 %
 - e) 2025: 0,5 %
 - f) 2026: 0,5 %.

Hvis et program vedtages efter den 1. juli 2021, betales de tidligere rater i året for vedtagelsen.

3. Uanset stk. 2 fastsættes der i Interregforordningen særlige regler om forfinansiering for Interregprogrammer.

4. Uanset stk. 2 fastsættes der i de fondsspecifikke forordninger særlige regler om forfinansiering for programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV.
5. Det beløb, der er betalt som forfinansiering for årene 2021 og 2022, skal være udlignet i Kommissionens regnskab hvert år og for årene 2023-2026 senest i det sidste regnskabsår i overensstemmelse med artikel 100.

For programmer, der støttes af AMIF, FIS og IGFV, skal det beløb, der er betalt som forfinansiering, være udlignet i Kommissionens regnskab senest i det sidste regnskabsår.

6. Eventuelle renter, som genereres af forfinansieringen, anvendes til det pågældende program på samme måde som fondene og medtages i regnskabet for det sidste regnskabsår.

Artikel 91

Betalingsanmodninger

1. Medlemsstaten må højst indgive seks betalingsanmodninger pr. program pr. fond og pr. regnskabsår. Der kan hvert år indgives én betalingsanmodning til enhver tid i hver periode mellem følgende datoer: den 28. februar, den 31. maj, den 31. juli, den 31. oktober, den 30. november og den 31. december.

Den sidste betalingsanmodning, der er indgivet senest den 31. juli, anses for at være den endelige betalingsanmodning for det regnskabsår, der afsluttedes den 30. juni.

Første afsnit finder ikke anvendelse på Interregprogrammer.

2. Betalingsanmodninger antages kun til behandling, hvis den senest forventede sikkerhedspakke, jf. artikel 98, er indgivet.
3. Betalingsanmodninger indgives til Kommissionen i overensstemmelse med modellen i bilag XXIII og omfatter pr. prioritet og, hvis det er relevant, pr. regionskategori:
 - a) de samlede støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne har afholdt og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer, der er knyttet til specifikke målsætninger, for hvilke grundforudsætningerne er opfyldt, og operationer, der er knyttet til specifikke målsætninger, for hvilke grundforudsætningerne ikke er opfyldt, men som bidrager til opfyldelsen af grundforudsætningerne, som indlæst i systemet hos det organ, der varetager regnskabsfunktionen
 - b) beløbet for teknisk bistand, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 36, stk. 5, litra b), hvis det er relevant
 - c) de samlede offentlige bidrag, der er ydet eller skal ydes, og som er knyttet til specifikke målsætninger, for hvilke grundforudsætningerne er opfyldt, og operationer, der er knyttet til specifikke målsætninger, for hvilke grundforudsætningerne ikke er opfyldt, men som bidrager til opfyldelsen af grundforudsætningerne, som indlæst i systemet hos det organ, der varetager regnskabsfunktionen

- d) de samlede støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne har afholdt og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer, der er knyttet til specifikke målsætninger, for hvilke grundforudsætningerne ikke er opfyldt, med undtagelse af operationer, der bidrager til opfyldelsen af grundforudsætningerne, som indlæst i systemet hos det organ, der varetager regnskabsfunktionen.

4. Uanset stk. 3, litra a), gælder følgende:

- a) Hvis EU-bidraget ydes i medfør af artikel 51, litra a), er de beløb, der medtages i en betalingsanmodning, de beløb, der begrundes med henvisning til fremskridtet med hensyn til opfyldelsen af betingelser eller opnåelse af resultater i overensstemmelse med den afgørelse, der er omhandlet i artikel 95, stk. 2, eller den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 95, stk. 4.
- b) Hvis EU-bidraget ydes i medfør af artikel 51, litra c), d) og e), er de beløb, der medtages i en betalingsanmodning, de beløb, der bestemmes i overensstemmelse med den afgørelse, der er omhandlet i artikel 94, stk. 3, eller den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 94, stk. 4.
- c) For de tilskudsformer, der er anført i artikel 53, stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), er de beløb, der medtages i en betalingsanmodning, de omkostninger, der er beregnet på det relevante grundlag.

5. Uanset stk. 3 kan betalingsanmodningen, hvis der er tale om statsstøtte, omfatte forskud, som det støtteydende organ har udbetalt til støttemodtageren på følgende kumulative betingelser:
- a) Forskuddene er omfattet af en garanti ydet af en bank eller en anden finansiel institution, som er etableret i medlemsstaten, eller omfattet af en ordning, hvorved en offentlig enhed eller medlemsstaten stiller en garanti.
 - b) Forskuddene overstiger ikke 40 % af den samlede støtte, der ydes til en støttemodtager med henblik på en bestemt operation.
 - c) Forskuddene modsvares af udgifter afholdt af støttemodtagerne i forbindelse med operationens gennemførelse, og understøttes af kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi senest tre år efter det år, hvor forskuddet er udbetalt, eller den 31. december 2029, alt efter hvilken dato der kommer først; i modsat fald korrigeres den efterfølgende betalingsanmodning i overensstemmelse hermed.

Hver betalingsanmodning, der omfatter forskud af denne type, skal særskilt oplyse det samlede beløb, der er udbetalt fra programmet som forskud, det beløb, der modsvares af udgifter afholdt af støttemodtagerne inden for tre år efter udbetalingen af forskuddet i overensstemmelse med litra c), og det beløb, der ikke modsvares af udgifter afholdt af støttemodtagerne og for hvilket treårsperioden endnu ikke er udløbet.

6. Uanset denne artikels stk. 3, litra c), skal det offentlige bidrag svarende til udgifterne i en betalingsanmodning, for så vidt angår støtteordninger i henhold til artikel 107 i TEUF, være betalt til støttemodtagerne af det støtteydende organ.

Artikel 92

Særlige elementer gældende for finansielle instrumenter i betalingsanmodninger

1. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, skal de betalingsanmodninger, der indgives i overensstemmelse med bilag XXIII, omfatte de samlede beløb, der er udbetalt, eller, i tilfælde af garantier, de beløb, der er afsat i henhold til garantikontrakter, af forvaltningsmyndigheden til slutmodtagere, jf. artikel 68, stk. 1, litra a), b) og c).
2. Hvis der gennemføres finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 59, stk. 2, skal betalingsanmodninger, der omfatter udgifter vedrørende finansielle instrumenter, indgives i overensstemmelse med følgende betingelser:
 - a) Det beløb, som er medtaget i den første betalingsanmodning, er blevet betalt til finansielle instrumenter og kan udgøre op til 30 % af de samlede programbidrag, der er indgået forpligtelser for til de finansielle instrumenter under den relevante finansieringsaftale, i overensstemmelse med den relevante prioritet og regionskategori, hvis det er relevant.

- b) Det beløb, som er medtaget i de efterfølgende betalingsanmodninger indgivet i støtteberettigelsesperioden, omfatter de støtteberettigede udgifter som omhandlet i artikel 68, stk. 1.
3. Det beløb, som er medtaget i den første betalingsanmodning, jf. stk. 2, litra a), skal være udlignet i Kommissionens regnskab senest i det sidste regnskabsår.

Der oplyses særskilt herom i betalingsanmodninger.

Artikel 93

Fælles regler for betalinger

1. Med forbehold af artikel 15, stk. 5 og 6, og forudsat at der er finansiering til rådighed, foretager Kommissionen mellemliggende betalinger senest 60 dage efter, at den har modtaget en betalingsanmodning.
2. Hver betaling henføres til den tidligst indgåede budgetforpligtelse for den pågældende fond og regionskategori. Kommissionen refunderer som mellemliggende betalinger 95 % af de beløb, der er medtaget i betalingsanmodningen, og som fremkommer ved at anvende medfinansieringssatsen for hver prioritet på de samlede støtteberettigede udgifter eller på det offentlige bidrag, alt efter hvad der er relevant. Kommissionen fastsætter de resterende beløb, der skal refunderes eller inddrives, når den beregner saldoen i overensstemmelse med artikel 100.

3. Støtte fra fondene til en prioritet i form af mellemliggende betalinger må ikke overstige støtten fra fondene til prioriteten som fastsat i afgørelsen om godkendelse af programmet.
4. Hvor EU-bidraget tager en af de former, der er anført i artikel 51, må Kommissionen ikke betale mere end det beløb, som medlemsstaten har anmodet om.
5. Støtten fra fondene til en prioritet ved betaling af saldoen for det sidste regnskabsår må ikke overstige nogen af følgende beløb:
 - a) det offentlige bidrag, der angives i betalingsanmodninger
 - b) støtte fra fondene, som er betalt eller skal betales til støttemodtagere
 - c) det beløb, som medlemsstaten har anmodet om.

Beløb, som refunderes i medfør af artikel 36, stk. 5, tages ikke i betragtning med henblik på beregning af det loft, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit, litra b).

6. Efter anmodning fra en medlemsstat kan mellemliggende betalinger forhøjes med 10 % over den medfinansieringssats, der gælder for hver prioritet for fondene, hvis en medlemsstat opfylder en af følgende betingelser efter den ... [EUT: datoen for denne forordnings ikrafttræden]:
 - a) Medlemsstaten modtager et lån fra Unionen i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 407/2010¹.

¹ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

- b) Medlemsstaten modtager mellemfristet finansiel bistand under den europæiske stabilitetsmekanisme som oprettet ved traktaten af 2. februar 2012 om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme eller som omhandlet i forordning (EF) nr. 332/2002, betinget af gennemførelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram.
- c) Medlemsstaten får stillet finansiel bistand til rådighed, betinget af gennemførelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram som præciseret i forordning (EU) nr. 472/2013.

Den forhøjede sats, som højst kan udgøre 100 %, finder anvendelse på betalingsanmodninger indtil udgangen af det kalenderår, hvor den dertil knyttede finansielle bistand ophører.

- 7. Stk. 6 finder ikke anvendelse på Interregprogrammer.

Artikel 94

EU-bidrag baseret på enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster

1. Kommissionen kan refundere EU-bidraget til et program på grundlag af enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster i overensstemmelse med artikel 51, enten baseret på de beløb og takster, der er godkendt ved en afgørelse i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, eller fastsat i den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4.
2. For at gøre brug af et EU-bidrag til programmet på grundlag af enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen et forslag i overensstemmelse med modellerne i bilag V og VI som en del af indgivelsen af programmet eller en anmodning om ændring heraf.

De beløb og takster, som foreslås af medlemsstaten, fastlægges på grundlag af følgende og vurderes af revisionsmyndigheden:

- a) en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode baseret på et eller flere af følgende:
 - i) statistiske data, andre objektive oplysninger eller en sagkyndig vurdering
 - ii) verificerede historiske data
 - iii) anvendelse af sædvanlig bogføringspraksis
- b) budgetforslag

- c) de regler om tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation
 - d) de regler for tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation.
3. Ved afgørelsen om godkendelse af programmet eller ændring heraf fastsættes de typer af operationer, der er omfattet af refusion på grundlag af enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, definitionen og de beløb, der er dækket af disse enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, og metoder til tilpasning af beløbene.
- Medlemsstaterne refunderer støttemodtagerne med henblik på denne artikel. Denne refusion kan udgøres af en hvilken som helst form for støtte.
- Kommissionens og medlemsstaternes revisioner og forvaltningsverificeringer foretaget af medlemsstaterne skal udelukkende have til formål at verificere, at betingelserne for Kommissionens refusion er opfyldt.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 114 at vedtage en delegeret retsakt for at supplere denne artikel ved på EU-plan at definere enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster og fastsætte beløb og justeringsmetoder efter de fremgangsmåder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a)-d).
5. Denne artikel finder ikke anvendelse på EU-bidrag til teknisk bistand, som refunderes i henhold til artikel 51, litra e).

Artikel 95

EU-bidrag baseret på finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger

1. Kommissionen kan refundere EU-bidraget til hele eller en del af en prioritet i programmer baseret på finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, i overensstemmelse med artikel 51, enten baseret på de beløb, der er godkendt ved en afgørelse omhandlet i nærværende artikels stk. 2, eller fastsat i den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4. For at gøre brug af et EU-bidrag til programmet baseret på finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen et forslag i overensstemmelse med modellerne i bilag V og VI som en del af programmet eller en anmodning om ændring heraf. Forslaget skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) identificering af den pågældende prioritet og det samlede beløb, der er omfattet af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger
 - b) en beskrivelse af den del af programmet og den type af operation, der er omfattet af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger
 - c) en beskrivelse af de betingelser, der skal opfyldes, eller de resultater, der skal nås, samt en tidsplan
 - d) mellemliggende resultater, der udløser refusion fra Kommissionen
 - e) måleenheder

- f) tidsplanen for refusion fra Kommissionen og relaterede beløb knyttet til fremskridt i opfyldelsen af betingelser eller opnåelsen af resultater
 - g) de nærmere bestemmelser for verificering af de mellemliggende resultater og af opfyldelsen af betingelser eller opnåelse af resultater
 - h) metoder til justering af beløbene, hvis det er relevant
 - i) de ordninger, der skal sikre revisionsspor i overensstemmelse med bilag XIII, og som dokumenterer opfyldelsen af betingelser eller opnåelsen af resultater
 - j) den påtænkte type refusionsmetode, som anvendes til at refundere støttemodtageren eller -modtagerne inden for den prioritet eller dele af en prioritet i programmer, som denne artikel vedrører.
2. Afgørelsen om godkendelse af programmet eller anmodningen om ændring heraf skal indeholde alle de elementer, der er anført i stk. 1.
3. Medlemsstaterne refunderer støttemodtagerne med henblik på denne artikel. Denne refusion kan udgøres af en hvilken som helst form for støtte.

Kommissionens og medlemsstaternes revisioner og forvaltningsverificeringer foretaget af medlemsstaterne skal udelukkende have til formål at verificere, at betingelserne for Kommissionens refusion er opfyldt, eller at resultaterne er opnået.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 114 at vedtage en delegeret retsakt for at supplere denne artikel ved at fastsætte beløb til finansiering på EU-plan, der ikke er knyttet til omkostninger, pr. type operation, metoder til justering af beløbene og de betingelser, der skal opfyldes, eller de resultater, der skal opnås.

AFDELING III

AFBRYDELSER OG SUSPENSIONER

Artikel 96

Afbrydelse af betalingsfristen

1. Kommissionen kan afbryde betalingsfristen, undtagen for forfinansiering, i højst seks måneder, hvis begge eller en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Der er begrundet mistanke om en alvorlig mangel, som der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger for.
 - b) Det er nødvendigt, at Kommissionen foretager supplerende verificeringer efter at have modtaget oplysninger om, at udgifterne i en betalingsanmodning muligvis knytter sig til en uregelmæssighed.
2. Medlemsstaten kan acceptere en forlængelse af afbrydelsesperioden på tre måneder.

3. Kommissionen begrænser afbrydelsen til den del af udgifterne, der er berørt af de elementer, der er omhandlet i stk. 1, medmindre det er umuligt at identificere den berørte del af udgifterne. Kommissionen underretter medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden skriftligt om årsagen til afbrydelsen og anmoder dem om at rette op på situationen. Kommissionen bringer afbrydelsen til ophør, så snart der er truffet foranstaltninger til at rette op på de elementer, der er omhandlet i stk. 1.
4. De fondsspecifikke regler for EHFAP kan fastsætte specifikke grundlag for afbrydelse af betalinger i forbindelse med manglende overholdelse af de gældende regler i den fælles fiskeripolitik.

Artikel 97

Suspension af betalinger

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af betalingerne, undtagen for forfinansiering, efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Medlemsstaten har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at rette op på den situation, der gav anledning til en afbrydelse i henhold til artikel 96.
 - b) Der foreligger en alvorlig mangel.
 - c) Udgifterne i betalingsanmodninger knytter sig til en uregelmæssighed, der ikke er blevet korrigeret.

- d) Der foreligger en begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en traktatbrudsprocedure i henhold til artikel 258 i TEUF om et forhold, som rejser tvivl om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter.
2. Kommissionen bringer suspensionen af alle eller en del af betalingerne til ophør, når medlemsstaten har truffet foranstaltninger til at rette op på de elementer, der er omhandlet i stk. 1.
3. De fondsspecifikke regler for EHFAP kan fastsætte specifikke grundlag for suspension af betalinger i forbindelse med manglende overholdelse af de gældende regler i den fælles fiskeripolitik.

KAPITEL II

Indgivelse og gennemgang af regnskaber

Artikel 98

Regnskabers indhold og indgivelse

1. For hvert regnskabsår, for hvilket der er indgivet betalingsanmodninger, tilsender medlemsstaten senest den 15. februar Kommissionen følgende dokumenter ("sikkerhedspakken"), som skal dække det foregående regnskabsår:
 - a) regnskabet i overensstemmelse med modellen i bilag XXIV

- b) den forvaltningserklæring, der er omhandlet i artikel 74, stk. 1, litra f), i overensstemmelse med modellen i bilag XVIII
 - c) den årlige revisionserklæring, der er omhandlet i artikel 77, stk. 3, litra a), i overensstemmelse med modellen i bilag XIX
 - d) den årlige kontrolrapport, der er omhandlet i artikel 77, stk. 3, litra b), i overensstemmelse med modellen i bilag XX.
2. Den frist, der er omhandlet i stk. 1, kan undtagelsesvis forlænges af Kommissionen til den 1. marts efter meddelelse fra den berørte medlemsstat.
3. Regnskabet skal for hver prioritet og, hvis det er relevant, for hver fond og regionskategori omfatte følgende:
- a) de samlede støtteberettigede udgifter, der er angivet i regnskabssystemer hos det organ, der varetager regnskabsfunktionen, og som er medtaget i den endelige betalingsanmodning for regnskabsåret, og de samlede tilsvarende offentlige bidrag, der er ydet eller skal ydes, og som er knyttet til specifikke målsætninger, for hvilke grundforudsætningerne er opfyldt, og operationer, der er knyttet til specifikke målsætninger, for hvilke grundforudsætningerne ikke er opfyldt, men som bidrager til opfyldelsen af grundforudsætningerne
 - b) de beløb, der er trukket tilbage i løbet af regnskabsåret

- c) de offentlige bidrag, der er betalt til finansielle instrumenter
 - d) for hver prioritet en forklaring på eventuelle differencer mellem de beløb, der er angivet i henhold til litra a), og de beløb, der er angivet i betalingsanmodningerne for det samme regnskabsår.
4. Sikkerhedspakken må ikke vedrøre de samlede støtteberettigede udgifter, som støttemodtagere har afholdt og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationer, eller det tilsvarende offentlige bidrag, der er ydet eller skal ydes, og som er knyttet til specifikke målsætninger, for hvilke grundforudsætningerne ikke er opfyldt, med undtagelse af operationer, der bidrager til opfyldelsen af grundforudsætningerne.
5. Regnskabet antages ikke til behandling, hvis medlemsstaterne ikke har foretaget de nødvendige korrektioner med henblik på at reducere restfejlprocenten med hensyn til lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der indgår i regnskabet, til 2 % eller derunder.
6. Medlemsstaterne skal navnlig fraregne følgende i regnskabet:
- a) uregelmæssigheder på udgiftssiden, der har været genstand for finansielle korrektioner i overensstemmelse med artikel 103
 - b) udgifter, der er genstand for en igangværende vurdering af deres lovlighed og formelle rigtighed
 - c) andre beløb, som er nødvendige for at reducere restfejlprocenten for de udgifter, der er angivet i regnskaberne, til 2 % eller derunder.

Medlemsstaten kan medtage udgifter, der er omfattet af første afsnit, litra b), i en betalingsanmodning i efterfølgende regnskabsår, når deres lovlighed og formelle rigtighed er bekræftet.

7. Medlemsstaten kan korrigere uregelmæssige beløb, som den har konstateret efter indgivelsen af det regnskab, hvori beløbene er medtaget, ved at foretage de tilsvarende tilpasninger for det regnskabsår, i hvilket uregelmæssigheden blev konstateret, jf. dog artikel 104.
8. Som en del af sikkerhedspakken indgiver medlemsstaten for det sidste regnskabsår den endelige præstationsrapport, jf. artikel 43, eller den sidste årlige præstationsrapport for AMIF, FIS eller IGFV.

Artikel 99

Regnskabsgennemgang

Kommissionen forvisser sig om, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende, senest den 31. maj i året efter regnskabsårets afslutning, medmindre artikel 102 finder anvendelse.

Artikel 100
Beregning af saldoen

1. Når Kommissionen fastsætter beløb med udgiftsvirkning for fondene for regnskabsåret og de deraf følgende tilpasninger i forhold til betalinger til medlemsstaten tager den hensyn til:
 - a) de beløb i regnskabet, der er omhandlet i artikel 98, stk. 3, litra a), og for hvilke medfinansieringssatsen for hver prioritet skal anvendes
 - b) de samlede mellemliggende betalinger foretaget af Kommissionen i løbet af det pågældende regnskabsår
 - c) forfinansieringsbeløbet for EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAF for årene 2021 og 2022.

2. Hvis der skal inddrives et beløb fra medlemsstaten, gøres det til genstand for en indtægtsordre fra Kommissionen, som, når det er muligt, skal udføres ved modregning af beløb, der skal betales til medlemsstaten ved senere betalinger til samme program. En sådan inddrivelse udgør ikke en finansiel korrektion og reducerer ikke støtten fra fondene til programmet. Det inddrevne beløb udgør formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 3.

Artikel 101

Procedure for regnskabsgennemgang

1. Proceduren i artikel 102 finder anvendelse i begge eller et af følgende tilfælde:
 - a) Revisionsmyndigheden har afgivet en erklæring med forbehold eller en negativ revisionserklæring af årsager, der vedrører fuldstændigheden, nøjagtigheden og rigtigheden af regnskabet.
 - b) Kommissionen er i besiddelse af dokumentation, der rejser tvivl om pålideligheden af en revisionserklæring uden forbehold.
2. I alle andre tilfælde beregner Kommissionen beløbet med udgiftsvirkning for fondene i overensstemmelse med artikel 100 og foretager de pågældende betalinger eller inddrivelses før den 1. juli. En sådan betaling eller inddrivelse udgør godkendelsen af regnskaberne.

Artikel 102

Kontradiktorisk procedure i forbindelse med regnskabsgennemgang

1. Hvis revisionsmyndigheden afgiver en revisionserklæring med forbehold eller en negativ revisionserklæring af årsager, der vedrører fuldstændigheden, nøjagtigheden og rigtigheden af regnskabet, anmoder Kommissionen medlemsstaten om at revidere regnskabet og på ny indgive de dokumenter, der er omhandlet i artikel 98, stk. 1, inden for en måned.

Hvis følgende gør sig gældende ved udløbet af den frist, der er fastsat i første afsnit:

- a) revisionserklæringen er uden forbehold, finder artikel 100 anvendelse, og Kommissionen betaler eventuelle yderligere forfaldne beløb eller foretager inddrivelse inden for to måneder
- b) revisionserklæringen fortsat er med forbehold eller dokumenter ikke på ny er indgivet af medlemsstaten, finder stk. 2, 3 og 4 anvendelse.

2. Hvis revisionserklæringen er med forbehold af årsager, der vedrører regnskabet fuldstændighed, nøjagtighed og rigtighed, eller hvis revisionserklæringen fortsat er upålidelig, underretter Kommissionen medlemsstaten om det beløb, der har udgiftsvirkning for fondene for regnskabsåret.
3. Hvis medlemsstaten erklærer sig enig i beløbet omhandlet i denne artikels stk. 2 inden for en måned, betaler Kommissionen inden for to måneder eventuelle yderligere forfaldne beløb eller foretager inddrivelse i overensstemmelse med artikel 100.
4. Hvis medlemsstaten ikke er enig i det beløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, skal Kommissionen fastlægge det beløb, der har udgiftsvirkning for fondene for regnskabsåret. En sådan handling udgør ikke en finansiel korrektion og reducerer ikke støtten fra fondene til programmet. Kommissionen betaler inden for to måneder eventuelle yderligere forfaldne beløb eller foretager inddrivelse i overensstemmelse med artikel 100.

5. Med hensyn til det sidste regnskabsår skal Kommissionen betale eller inddrive den årlige regnskabssaldo for programmer, der støttes af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAP, senest to måneder efter datoen for godkendelse af den endelige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 43.

KAPITEL III

Finansielle korrektioner

Artikel 103

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

1. Medlemsstaterne skal beskytte EU-budgettet og anvende finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af støtten fra fondene til en operation eller et program, hvis det konstateres, at udgifter anmeldt til Kommissionen er behæftet med uregelmæssigheder.
2. De finansielle korrektioner registreres i regnskabet for det regnskabsår, i hvilket annulleringen beslattes.
3. Annulleret støtte fra fondene kan genanvendes inden for det pågældende program, undtagen til en operation, som var genstand for den pågældende korrektion, eller, hvis der foretages en finansiell korrektion i forbindelse med en systembetinget uregelmæssighed, til en af de operationer, der er berørt af den systembetingede uregelmæssighed.

4. De fondsspecifikke regler for EHFAF kan fastsætte specifikke grundlag for medlemsstaternes finansielle korrektioner i forbindelse med manglende overholdelse af de gældende regler i den fælles fiskeripolitik.
5. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan et bidrag, som er annulleret i henhold til denne artikel som følge af en enkeltstående uregelmæssighed, i forbindelse med operationer, der omfatter finansielle instrumenter, genanvendes til den samme operation på følgende betingelser:
 - a) hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos slutmodtageren: kun til andre slutmodtagere inden for samme finansielle instrument
 - b) hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos det organ, der gennemfører den særlige fond, når et finansielt instrument gennemføres gennem en struktur med en holdingfond: kun til andre organer, der gennemfører særlige fonde.

Hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos det organ, der gennemfører holdingfonden, eller hos det organ, der gennemfører den særlige fond, når et finansielt instrument gennemføres gennem en struktur uden en holdingfond, må det annullerede bidrag ikke genanvendes til den samme operation.

Hvis der foretages en finansiel korrektion på grund af en systembetinget uregelmæssighed, må det annullerede bidrag ikke genanvendes til nogen operation berørt af den systembetingede uregelmæssighed.

6. De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, betaler de programbidrag, der er berørt af uregelmæssigheder, tilbage til medlemsstaterne sammen med renter og enhver anden indtjening, der genereres af de pågældende bidrag.

De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, skal ikke betale de beløb, der er omhandlet i første afsnit, tilbage til medlemsstaterne, forudsat at de pågældende organer for en given uregelmæssighed kan bevise, at følgende betingelser alle er opfyldt:

- a) Uregelmæssigheden optrådte hos slutmodtagere eller, hvis der er tale om en holdingfond, hos de organer, der gennemfører særlige fonde, eller hos slutmodtagere.
- b) De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, opfyldte deres forpligtelser i forbindelse med de programbidrag, der er berørt af uregelmæssigheden, i overensstemmelse med gældende ret og handlede med den professionelle omhu, gennemsigtighed og grundighed, der forventes af et professionelt organ med erfaring i at gennemføre finansielle instrumenter.
- c) De beløb, der er berørt af uregelmæssigheden, kunne ikke inddrives, på trods af at de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, forfulgte alle relevante kontraktmæssige og juridiske muligheder med den fornødne omhu.

Artikel 104

Kommissionens finansielle korrektioner

1. Kommissionen foretager finansielle korrektioner ved at reducere støtten fra fondene til et program, hvis den konkluderer, at:
 - a) der foreligger en alvorlig mangel, der truer den støtte fra fondene, der allerede er betalt til programmet
 - b) udgifter i godkendte regnskaber er behæftet med uregelmæssigheder og ikke blev opdaget og indberettet af medlemsstaten
 - c) medlemsstaten ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 97 før Kommissionens indledning af proceduren for finansielle korrektioner.

Hvis Kommissionen anvender faste takster eller ekstrapolerede finansielle korrektioner, skal dette ske i overensstemmelse med bilag XXV.

2. Før Kommissionen træffer afgørelse om en finansiell korrektion, skal den underrette medlemsstaten om sine konklusioner og give medlemsstaten mulighed for inden for to måneder at fremsætte sine bemærkninger og påvise, at uregelmæssighedens faktiske omfang er mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering. Fristen kan forlænges efter gensidig aftale.

3. Hvis medlemsstaten ikke godtager Kommissionens konklusioner, indbyder Kommissionen medlemsstaten til en høring for at sikre, at alle relevante oplysninger og bemærkninger foreligger, så de kan danne grundlag for Kommissionens konklusioner om anvendelsen af den finansielle korrektion.
4. Kommissionen træffer afgørelse om en finansiel korrektion, idet den tager hensyn til uregelmæssighedernes eller de alvorlige manglers omfang, hyppighed og finansielle virkninger, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt senest ti måneder efter datoen for høringen eller for indgivelse af yderligere oplysninger som krævet af Kommissionen.

Når Kommissionen træffer afgørelse om en finansiel korrektion, skal den tage hensyn til alle indgivne oplysninger og bemærkninger.

Hvis en medlemsstat accepterer den finansielle korrektion i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og c), før vedtagelsen af den afgørelse, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, kan medlemsstaten genanvende de pågældende beløb. Denne mulighed gælder ikke i tilfælde af en finansiel korrektion i henhold til stk. 1, første afsnit, litra b).

5. De fondsspecifikke regler for EHFAF kan fastsætte specifikke grundlag for Kommissionens finansielle korrektioner i forbindelse med manglende overholdelse af de gældende regler i den fælles fiskeripolitik.
6. De fondsspecifikke regler for FRO kan fastsætte specifikke grundlag for Kommissionens finansielle korrektioner i forbindelse med manglende opfyldelse af de mål, der er fastsat for FRO.

KAPITEL IV

Frigørelse

Artikel 105

Principper og regler for frigørelse

1. Kommissionen frigør ethvert beløb i et program, som ikke er blevet brugt til forfinansiering i overensstemmelse med artikel 90, eller for hvilket der ikke er indgivet en betalingsanmodning i overensstemmelse med artikel 91 og 92, senest den 31. december i det tredje kalenderår efter året for indgåelsen af budgetforpligtelserne for årene 2021-2026.
2. Den del af forpligtelserne, som stadig er åben pr. 31. december 2029, frigøres, hvis sikkerhedspakken og den endelige præstationsrapport for programmer, der støttes af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden, FRO og EHFAF, ikke er blevet indgivet til Kommissionen inden for fristen fastsat i artikel 43, stk. 1.

Artikel 106

Undtagelser fra frigørelsesreglerne

1. Det beløb, frigørelsen berører, nedsættes med beløb svarende til den del af budgetforpligtelsen, for hvilken:
 - a) operationerne er suspenderet ved en retslig procedure eller ved en rekurs med opsættende virkning, eller

- b) det ikke har været muligt at forelægge en betalingsanmodning som følge af force majeure, der i væsentlig grad berører gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise dens direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af programmet.

2. Senest den 31. januar sender medlemsstaten Kommissionen oplysninger om de undtagelser, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), for det beløb, der skal anmeldes senest den 31. december i det forudgående år.

Artikel 107

Procedure for frigørelse

1. På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen har modtaget pr. 31. januar, underretter den medlemsstaten om frigørelsesbeløbet på grundlag af disse oplysninger.
2. Medlemsstaten har to måneder til at godkende frigørelsesbeløbet eller fremsætte bemærkninger.
3. Senest den 30. juni forelægger medlemsstaten Kommissionen en ændret finansieringsplan, der for det pågældende kalenderår afspejler det nedsatte støttebeløb for en eller flere prioriteter under programmet. For programmer, der modtager støtte fra mere end én fond, nedsættes støtten for hver fond forholdsmæssigt i forhold til de beløb, der berøres af frigørelsen, og som ikke havde været anvendt i det pågældende kalenderår.

Hvis en sådan forelæggelse ikke finder sted, ændrer Kommissionen finansieringsplanen ved at reducere bidraget fra fondene for det pågældende kalenderår. Denne reduktion tildeles forholdsmæssigt hver prioritet forholdsmæssigt i forhold til de beløb, der berøres af frigørelsen, og som ikke havde været anvendt i det pågældende kalenderår.

4. Kommissionen ændrer afgørelsen om godkendelse af programmet senest den 31. oktober.

AFSNIT VIII

FINANSIELLE RAMMER

Artikel 108

Den geografiske dækning af støtten til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst

1. EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden støtter målet om investeringer i beskæftigelse og vækst i alle regioner på niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske territoriale enheder ("NUTS 2-regioner"), jf. forordning (EF) nr. 1059/2003 som ændret ved forordning (EU) 2016/2066.
2. Midlerne fra EFRU og ESF+ til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst fordeles blandt følgende tre kategorier af NUTS 2-regioner:
 - a) mindre udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er under 75 % af det gennemsnitlige BNP pr. indbygger i EU-27 ("mindre udviklede regioner")

- b) overgangsregioner, hvis BNP pr. indbygger er mellem 75 % og 100 % af det gennemsnitlige BNP pr. indbygger i EU-27 ("overgangsregioner")
- c) mere udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er over 100 % af det gennemsnitlige BNP pr. indbygger i EU-27 ("mere udviklede regioner").

Klassificeringen af regioner i en af de tre regionskategorier fastslås på grundlag af, hvordan den enkelte regions BNP pr. indbygger, målt i købekraftstandarder (PPS) og beregnet på grundlag af EU-tal for perioden 2015-2017, relaterer sig til det gennemsnitlige BNP pr. indbygger i EU-27 i samme referenceperiode.

- 3. Samhørighedsfonden støtter de medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst (BNI) pr. indbygger, målt i PPS og beregnet på grundlag af EU-tal for perioden 2015-2017, er mindre end 90 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27 i samme referenceperiode.
- 4. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt med en liste over de regioner, der opfylder kriterierne for en af de tre regionskategorier, og de medlemsstater, der opfylder kriterierne i stk. 3. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027.

Artikel 109

Midler til økonomisk, social og territorial samhørighed

1. De midler til økonomisk, social og territorial samhørighed, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser i perioden 2021-2027 inden for FFR, udgør 330 234 776 621 EUR i 2018-priser for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden og 7 500 000 000 EUR i 2018-priser for FRO.

De midler, der er omhandlet i første afsnit, suppleres med et beløb på 10 000 000 000 EUR i 2018-priser til foranstaltninger omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EU) 2020/2094¹ med henblik på FRO-forordningen. Dette beløb udgør en ekstern formålsbestemt indtægt med henblik på finansforordningens artikel 21, stk. 5.

Med henblik på programmering og efterfølgende optagelse i EU-budgettet indekseres de beløb, der er nævnt i første og andet afsnit, med 2 % om året.

2. Kommissionen vedtager en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der fastsætter den årlige fordeling af de samlede midler for EFRU, ESF+ og Samhørighedsfonden pr. medlemsstat under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og, hvis det er relevant, pr. regionskategori i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i bilag XXVI.

¹ Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433I af 22.12.2020, s. 23).

Ved den pågældende afgørelse fastsættes ligeledes den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg).

3. 0,35 % af de midler, der er omhandlet i stk. 1, første og andet afsnit, efter fradrag af støtten til CEF, jf. artikel 110, stk. 3, tildeles teknisk bistand på Kommissionens initiativ.

Artikel 110

Midler til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg)

1. Midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst inden for FFR udgør 97,6 % af de samlede midler (dvs. i alt 329 684 776 621 EUR) og fordeles således:
 - a) 61,3 % (dvs. i alt 202 226 984 629 EUR) til mindre udviklede regioner
 - b) 14,5 % (dvs. i alt 47 771 802 082 EUR) til overgangsregioner
 - c) 8,3 % (dvs. i alt 27 202 682 372 EUR) til mere udviklede regioner
 - d) 12,9 % (dvs. i alt 42 555 570 217 EUR) til medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden

- e) 0,6 % (dvs. i alt 1 927 737 321 EUR) som supplerende finansiering til regioner i den yderste periferi, der er fastlagt i artikel 349 i TEUF, og de NUTS 2-regioner, der opfylder kriterierne i artikel 2 i protokol nr. 6 til tiltrædelsesakten af 1994
- f) 0,2 % (dvs. i alt 500 000 000 EUR) til interregionale innovationsinvesteringer
- g) 2,3 % (dvs. i alt 7 500 000 000 EUR) til Fonden for Retfærdig Omstilling.

2. De midler, der er til rådighed for ESF+ under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst, udgør 87 319 331 844 EUR.

Den supplerende finansiering til regionerne omhandlet i stk. 1, litra e), der tildeles ESF+, udgør 472 980 447 EUR.

3. Den støtte fra Samhørighedsfonden, der skal overføres til CEF, udgør 10 000 000 000 EUR. Den skal bruges til transportinfrastrukturprojekter under hensyntagen til medlemsstaternes og regionernes behov for investeringer i infrastruktur ved at iværksætte specifikke indkaldelser i overensstemmelse med CEF-forordningen udelukkende i de medlemsstater, der er berettigede til finansiering fra Samhørighedsfonden.

Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der fastsætter de beløb, der skal overføres fra hver medlemsstats samhørighedsfondstildeling til CEF, og som fastlægges på et pro rata-grundlag for hele perioden.

Hver medlemsstats samhørighedsfondstildeling nedsættes i overensstemmelse hermed.

De årlige bevillinger svarende til støtten fra Samhørighedsfonden, der er omhandlet i første afsnit, opføres på de relevante budgetposter for CEF fra budgetproceduren 2021.

30 % af de midler, der overføres til CEF, skal være til rådighed umiddelbart efter overførslen for alle medlemsstater, som er berettigede til finansiering fra Samhørighedsfonden, med henblik på finansiering af transportinfrastrukturprojekter i overensstemmelse med CEF-forordningen.

Regler gældende for transportsektoren i henhold til CEF-forordningen finder anvendelse på de specifikke indkaldelser, der er omhandlet i første afsnit. Indtil den 31. december 2023 skal udvælgelsen af støtteberettigede projekter overholde de nationale tildelinger under Samhørighedsfonden med hensyn til 70 % af de midler, der overføres til CEF.

Fra og med den 1. januar 2024 skal midler, der overføres til CEF, og som ikke er afsat til et transportinfrastrukturprojekt, stilles til rådighed for alle medlemsstater, der er berettigede til finansiering fra Samhørighedsfonden, til finansiering af transportinfrastrukturprojekter i overensstemmelse med CEF-forordningen.

For at støtte medlemsstater, som er berettigede til finansiering fra Samhørighedsfonden og vil kunne have vanskeligheder med at udforme projekter, der har nået en tilstrækkelig modenhedsgrad eller kvalitet, eller begge dele, og som har en tilstrækkelig merværdi på EU-plan, gives der særlig opmærksomhed til teknisk bistand, der har til formål at styrke den institutionelle kapacitet og effektiviteten i offentlige forvaltninger og offentlige tjenester i forbindelse med udvikling og gennemførelse af projekter anført i CEF-forordningen.

Kommissionen gør sit yderste for at sætte de medlemsstater, der er berettigede til finansiering fra Samhørighedsfonden, i stand til inden udgangen af perioden 2021-2027 at opnå den størst mulige udnyttelse af det beløb, som overføres til CEF, herunder gennem iværksættelse af supplerende indkaldelser.

Særlig opmærksomhed og støtte i henhold til ottende og niende afsnit gives de medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger målt i PPS for perioden 2015-2017 er mindre end 60 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27.

For så vidt angår medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger målt i PPS for perioden 2015-2017 er mindre end 60 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27, garanteres indtil den 31. december 2024 70 % af 70 % af det beløb, som disse medlemsstater har overført til CEF.

4. 400 000 000 EUR af midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst tildeles det europæiske initiativ for byområder under direkte eller indirekte forvaltning af Kommissionen.
5. 175 000 000 EUR af ESF+-midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst tildeles tværnationalt samarbejde, der støtter innovative løsninger under direkte eller indirekte forvaltning.
6. Det beløb, der er nævnt i stk. 1, litra f), tildeles fra EFRU-midlerne under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst til interregionale innovative investeringer under direkte eller indirekte forvaltning.

7. Midlerne til målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) udgør 2,4 % af de samlede midler, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra fondene i perioden 2021-2027 (dvs. i alt 8 050 000 000 EUR).
8. Det beløb, der er nævnt i artikel 109, stk. 1, andet afsnit, er en del af midlerne til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst.

Artikel 111

Overførbare midler

1. Kommissionen kan acceptere et forslag fra en medlemsstat, i dens indgivelse af partnerskabsaftalen eller i forbindelse med midtvejs gennemgangen, om overførsel:
 - a) af sammenlagt højst 5 % af de oprindelige tildelinger for mindre udviklede regioner til overgangsregioner eller mere udviklede regioner og fra overgangsregioner til mere udviklede regioner
 - b) fra de mere udviklede regioners eller overgangsregionernes tildelinger til mindre udviklede regioner og fra mere udviklede regioner til overgangsregioner.

Uanset første afsnit, litra a), kan Kommissionen acceptere en yderligere overførsel på op til 10 % af de samlede tildelinger for mindre udviklede regioner til overgangsregioner eller mere udviklede regioner i de medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger målt i PPS for perioden 2015-2017 er mindre end 90 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU-27. Midler fra eventuelle yderligere overførsler anvendes til at bidrage til de politiske målsætninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a) og b).

2. De samlede tildelinger til de enkelte medlemsstater, for så vidt angår målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), må ikke overføres mellem disse mål.
3. Med henblik på at opretholde, at fondene yder et effektivt bidrag til de aktioner, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og uanset nærværende artikels stk. 2, kan Kommissionen under behørigt begrundede omstændigheder og på den betingelse, der er fastsat i nærværende artikels stk. 4, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt acceptere et forslag fra en medlemsstat i forbindelse med dennes første indgivelse af partnerskabsaftalen om at overføre en del af dens bevillinger for målet om europæisk territorielt samarbejde til målet om investeringer i beskæftigelse og vækst.
4. Andelen af målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) i den medlemsstat, der fremsætter et forslag som omhandlet i stk. 3, må ikke være mindre end 35 % af den samlede tildeling til denne medlemsstat vedrørende målet om investeringer i beskæftigelse og vækst og målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg) og må efter overførsel ikke være mindre end 25 % af dette samlede beløb.

Artikel 112

Fastlæggelse af medfinansieringssatser

1. Ved afgørelsen om godkendelse af et program fastsættes medfinansieringssatsen og den maksimale støtte fra fondene for hver prioritet.

2. For hver prioritet fastsættes det i Kommissionens afgørelse, om medfinansieringssatsen for prioriteten finder anvendelse på begge eller en af følgende:
 - a) det samlede bidrag, herunder offentlige og private bidrag
 - b) det offentlige bidrag.

3. Medfinansieringssatsen for målet om investeringer i beskæftigelse og vækst for hver prioritet må højst udgøre:
 - a) 85 % for mindre udviklede regioner
 - b) 70 % for overgangsregioner, som i perioden 2014-2020 var klassificeret som mindre udviklede regioner
 - c) 60 % for overgangsregioner
 - d) 50 % for mere udviklede regioner, som i perioden 2014-2020 var klassificeret som overgangsregioner eller havde et BNP pr. indbygger på under 100 %
 - e) 40 % for mere udviklede regioner.

De medfinansieringssatser, der er fastsat i første afsnit, litra a), finder også anvendelse på regionerne i den yderste periferi, herunder den yderligere tildeling til regionerne i den yderste periferi.

Medfinansieringssatsen for Samhørighedsfonden for hver prioritet må højst udgøre 85 %.

Der kan i ESF+-forordningen fastsættes højere medfinansieringssatser i overensstemmelse med artikel 10 og 14 i nævnte forordning.

Medfinansieringssatsen, gældende for den region, hvor det eller de territorier, der er udpeget i de territoriale planer for retfærdig omstilling, er beliggende, for den prioritet, der støttes af FRO, må højst udgøre:

- a) 85 % for mindre udviklede regioner
 - b) 70 % for overgangsregioner
 - c) 50 % for mere udviklede regioner.
4. Medfinansieringssatsen for Interregprogrammerne må højst udgøre 80 %, undtagen i tilfælde hvor Interregforordningen fastsætter højere medfinansieringssatser for Interregområde D og for eksterne grænseoverskridende samarbejdsprogrammer.
 5. De maksimale medfinansieringssatser, der er anført i stk. 3 og 4, forhøjes med ti procentpoint for prioriteter, der udelukkende gennemføres via lokaludvikling styret af lokalsamfundet.
 6. Tekniske bistandsforanstaltninger, der gennemføres på initiativ af eller på vegne af Kommissionen, kan finansieres med en sats på 100 %.

AFSNIT IX
DELEGEREDE BEFØJELSER,
GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER,
OVERGANGSBESTEMMELSER OG
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 113

Delegation af beføjelser for så vidt angår visse bilag

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 114 for at ændre bilagene til denne forordning, undtagen bilag III, IV, XI, XIII, XIV, XXVII og XXVI, med henblik på at tilpasse dem til ændringer, der indtræffer i løbet af programmeringsperioden.

Artikel 114

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 79, stk. 4, artikel 94, stk. 4, artikel 95, stk. 4, og artikel 113, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... [EUT: datoen for denne forordnings ikrafttræden].

3. Den i artikel 79, stk. 4, artikel 94, stk. 4, artikel 95, stk. 4, artikel 113 og artikel 117, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 79, stk. 4, artikel 94, stk. 4, artikel 95, stk. 4, artikel 113 og artikel 117, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 115
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL II
Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 116
Revision

Europa-Parlamentet og Rådet tager senest den 31. december 2027 denne forordning op til revision i overensstemmelse med artikel 177 i TEUF.

Artikel 117
Overgangsbestemmelser

1. Forordning (EU) nr. 1303/2013 eller enhver anden retsakt, som gælder for programmeringsperioden 2014-2020, finder fortsat kun anvendelse på operationelle programmer og operationer støttet af EFRU, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond i nævnte periode.
2. Den beføjelse, som Kommissionen tillægges i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1303/2013 til at vedtage en delegeret retsakt om en europæisk adfærdskodeks for partnerskab, forbliver i kraft i programmeringsperioden 2021-2027. Delegationen af beføjelser udøves i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 114.

Artikel 118
Betingelser for operationer, som er genstand for en faseopdelt gennemførelse

1. Forvaltningsmyndigheden kan gå videre med udvælgelse af en operation, der består af anden fase af en operation, som er udvalgt til støtte og påbegyndt i henhold til forordning (EU) nr. 1303/2013, forudsat at følgende betingelser alle er opfyldt:
 - a) Den operation, som er udvalgt til støtte i henhold til forordning (EU) nr. 1303/2013, har to faser set ud fra et finansielt synspunkt med særskilte revisionsspor.
 - b) De samlede omkostninger for operationen omhandlet i litra a) overstiger 5 000 000 EUR.

- c) Udgifter medtaget i en betalingsanmodning i forbindelse med den første fase er ikke medtaget i nogen betalingsanmodninger i forbindelse med den anden fase.
- d) Den anden fase af operationen overholder gældende ret og er berettiget til støtte fra EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden eller EHFAP i henhold til bestemmelser i denne forordning eller i de fondsspecifikke forordninger.
- e) Medlemsstaten forpligter sig i den endelige gennemførelsesrapport eller, inden for rammerne af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, i den sidste årlige gennemførelsesrapport, der forelægges i overensstemmelse med artikel 141 i forordning (EU) nr. 1303/2013, til i programmeringsperioden at fuldføre den anden og afsluttende fase og gøre den operationel.

2. Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på operationens anden fase.

Artikel 119
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand